

NOVI TISK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

MITING ZRAČNIH ASOV - OČE »ATOMSKE VODE«

MEP 80

DVANAJST CVETOV

Otvoritev v petek, 22. 8. ob 18. uri v hali Golovec

Pred slabim letom so odločili, da bo Celje, mesto športne organizacije, mesto največjih prireditev v mestu in Savinji, IX. Mladinskega evropskega prvenstva v košarki. Sestavili so organizacijski odbor, ki je zavihal robove in pričel z delom, da bi prvenstvo, ki se bo začelo jutri in končalo 30. avgusta, simboliziralo uspeh.

Ne samo ljubitelji košarke, marveč tudi drugi, zlasti pa mlade združeno delo na celju z vršnim svetom občinske skupščine Celje, so stopili skupaj in začeli. Ni kar tako organizirati prireditev, kjer so zbrani dvanaest ekip, to je tistih, ki so uspele v kvalifikacijah na predhodnih tekmovanjih širom po Evropi.

Doslej je bilo že osem podobnih prvenstev, od tega samo eno v Jugoslaviji in sicer pred leti v Zadru. Celje bo kot organizator tako za vedno ostalo zapisano, da je za osem dni ponudilo roko prijateljstva mladim športnikom iz Turčije, Zvezne republike Nemčije, Sovjetske zveze, Francije, Belgije, Španije, Izraela, Italije, Švedske, CSSR, Bolgarije in Jugoslavije. Prav gotovo bomo prav kmalu za mnoge košarkarje, ki bodo nastopili v Celju, slišali, ko bodo z uspehom igrali tudi v članskih selekcijah. Sicer je pa tako znano, da mladinska košarka zlasti v državah z razvito košarko ne zaostaja kaj dosti za člansko. V hali Golovec, kjer bodo vse tekme dopoldne, popoldne in zvečer, bo torej kar 42 razburljivih dvobojev, ki si jih bo brez dvoma vredno ogledati.

Predsednik organizacijskega odbora IX. MEP 80 v Celju BRANKO MARTIČ:

»V imenu organizacijskega odbora Mladinskega evropskega prvenstva izjavljam, da smo vsi Celjani, občani in delovni ljudje zadovoljni in izredno ponosni, da bo tako pomembna športna manifestacija evropske mladinske košarke v našem mestu.

V vsej povojni zgodovini smo v Celju sloveli kot športno mesto in organizirali smo celo vrsto športnih prireditev, med katerimi letošnje IX. Mladinsko evropsko prvenstvo v košarki zavzema posebno mesto. Košarka je izredno privlačna in dinamična igra, ki je v Celju pognala svoje korenine takoj po osvoboditvi in ima za seboj dobrih 35 let obstoja in delovanje ter je zavzela izreden razmah. Sedanje prvenstvo bo brez dvoma nova spodbuda za še nadaljnji kvaliteten razvoj te igre tako v Celju, kot okoli, Sloveniji in Jugoslaviji. Vsem udeležencem prvenstva od igralcev do trenerjev in gostov izrekam v imenu organizacijskega odbora iskreno dobrodošlico z željo, da bi se med nami dobro in prijateljsko počutili.«

TONE VRABL

POTROŠNIŠKI SVETI

NE DELAJO!

Preskrba terja njihovo besedo

Ob mnogih težavah v zagotavljanju normalne preskrbe nekaterimi življenjskimi artikli se je povečalo število razprav o tem, kaj lahko stoji in kaj pomenijo sveti potrošnikov. Zanimivo namreč je, da se sveti potrošnikov kljub letošnjim izrednim naporom na trgu niso kaj posebej sestajali. Glede na to, da je socialistična zveza vložila mnogo naporov za boljše delo organiziranih potrošnikov, bi morali že kar na začetku jesenske politične sezone ugotoviti razloge njihove neaktivnosti. Ali je vzrok za skromno odzivnost organiziranih potrošnikov na slabšo oskrbo v prepričanju, da ni mogoče nič spremeniti? Ali so posamezni poskusi svetov potrošnikov, ko so zahtevali odgovore od trgovine in drugih subjektov, pa so ostali brez njih, razvedrili in malo samoupravno organiziranih potrošnikov? Sveti potrošnikov naj bi bili demokratsko mesto razreševanja problemov glede preskrbe in otvoritev. Socialistična zveza naj bi spodbudila njihovo povezanost z vsemi oblikami samoupravnega in političnega delovanja v krajevni skupnosti in v občini. Vendar so sveti potrošnikov ostali marsikje osamljeni, brez pomoči in tudi brez razumevanja v trgovskih organizacijah.

skupnosti kot v trgovini. Prav zaradi letošnjih razmer na trgu, ki so naravnost spodbujale delo potrošnikov, pa bi morala socialistična zveza na celjskem območju oceniti naloge in možnosti organiziranega delovanja potrošnikov. Med drugim tudi zato, ker kljub slabim izkušnjam hočejo nekateri reševati situacijo na trgu še vedno samo z dvigovanjem cen. To pa pomeni nove slabosti v oskrbovanju potrošnikov.

J. V.

SLOVESNO V DRAMLJAH

V Dramljah je bila letos osrednja prireditev ob prazniku občine Šentjur. Ob tej priložnosti so svojemu namenu predali novo šolo, v njej pa odkrili spominsko ploščo narodnemu heroju Milošu Zidanku. Ob 150-letnici šolstva v Dramljah je otvoritev šole pomembna delovna zmaga. Slavnostni govornik na slovesnosti je bil Marjan Jelen, član predsedstva RK SZDL. Kot vsako leto, so tudi letos podelili nagrade in več priznanj - 18. avgust.

MATEJA PODJED

Z UREDNIKOVE MIZE

Počitniški čas se polagoma izteka in krajsi dnevi nas opozarjajo, da se izteka tudi poletje. V stare, intenzivnejše kolesnice se vrača tudi družbenopolitična aktivnost, za katero smo tako in tako rekli, da bi v počitniškem obdobju ne smela pojenjati, zlasti ne ob nalogah, ki jih pred vse postavlja stabilizacija in resne gospodarske razmere.

Dogodkov tudi v minulem tednu ni manjkalo. Tudi naslednje dni jih ne bo malo. Mladinsko evropsko prvenstvo v košarki, ki mu je Celje gostitelj, je že eden takih. Zato smo prostor, sicer namenjen reportaži krajevni skupnosti namenili informaciji o tem velikem športnem dogodku.

JURE KRAŠOVEC

PRIPRAVE NA ŠMARSKI PRAZNIK

stavi bodo predali namenu obrat TT Prebold, v Rogški Slatini bodo ob prazniku odprli prenovljeno Steklarsko šolo. Osrednja slovesnost ob šmarskem občinskem prazniku pa bo v Kostrivnici, kjer bodo odprli novo osnovno šolo in kjer bo stekel promet po več urejenih in asfaltnih cestah v tej krajevni skupnosti. Vseposod, kjer gradijo za praznik nove objekte, pomagajo s svojim delom in nemalokrat tudi z denarjem krajani samo. Posebej pri ureditvenih delih in pri zemeljskih izkopih se krajani s prostovoljnimi delom radi izkažejo. In prav zato, ker je v nove objekte vložena tudi toliko lastnega truda, so ti objekti še toliko več vredni in dragoceni. Kajti resnično posebej lajo napore in trud večine šmarskih občanov.

DS

50 LET AEROKLUBA CELJE

Ob 50 letnici Aerokluba Celje in 90 letnici organizirane telesne kulture v Celju je bila minulo nedeljo na letališču v Levcu velika letalska prireditev, ki so se je udeležili tudi številni družbenopolitični delavci, med njimi tudi predsednik predsedstva SRS Viktor Avbelj, član predsedstva CK ZKJ Andrej Marinc ter poveljnik vojaškega letalstva in protiletalske obrambe generalpolkovnik Stevan Roglič, ki je celjskim letalcem za dosedanje uspehe podelil zlato plaketo KRV in PVO.

Na prireditvi ki si jo je ogledalo okoli 30.000 ljudi, so razglasili tudi rezultate letošnjega aero-rallyja za pokal maršala Tita, zatem pa je bil še letalski miting na katerem je sodelovalo okoli 100 reaktivnih, motornih in jadralnih letal ter helikopterjev, okoli 50 padalcev ter radijsko vodeni modeli. Na sliki sta upravnik celjskega Aerokluba Peter Karner in mehanik Franc Gajšek na akrobatskem letalu ZLIN.

(Tekst: F. P. - Foto: D. M.)

OTROŠKO VARSTVO

ZAPRLI VRTEC

Razkužujejo zaradi zlatenice

Kam z otrokom, če zaprejo vrtec? Tako so se verjetno spraševali starši na Hudinji, ko so na vratih Vzgojnovarstvenega zavoda Tončke Čeče našli obvestilo, da bo vrtec zaprt od 14. do 16. avgusta. Zagnali so vik in krik, na upravi vrtca pa so razložili, da je bil to nujen ukrep. Pojavila se je namreč zlatenica in v teh treh dneh so razkužili prostore.

Ze prej so morali delati v težkih razmerah, saj so prostore pleskali, menjavali centralno napeljavo in parket. Otroci so se morali seliti iz enega prostora v drugega in šele, ko je bilo res nujno, so vrtec zaprli. V druge vrtce pa otrok niso premeščali, ker

se bojijo, da bi se zlatenica razširila. Pa tudi otrok v teh dneh ni toliko, kot jih bo jeseni in prepričani so bili, da si lahko vsak izmed staršev vzame dva dni dopusta ali kako drugače poskrbi za varstvo otroka. V tem času so končali z obnovitvenimi deli, kjer so pomagali tudi delavci vrtca, v soboto pa je na pomoč priskočila Mladinska organizacija s Hudinje.

Ob vseh teh prizadevanjih, da bi bili otroci pozimi na toplem in da se bolezen ne bi razširila, jih je najbolj prizadel odnos staršev, ki ukrepa niso hoteli razumeti in tudi niso priskočili na pomoč.

TATJANA PODGORŠEK

NE KDO, MARVEČ KAJ!

Zadnje čase smo pričali zanimivim pojavom vsesplošne in globoke užaljenosti tistih, na račun katerih kaj napišemo ali izrečemo po radijskih valovih; pa to, ne glede na neizpodbitnost naših dobrih argumentov, da so ga kaj polomili.

Po kolikortoliko kritičnem zapisu ali izrečenem radijski besedi, že zabrnijo v naši redakciji telefoni in prizadeti – kadar mački na rep stopiš, že zavili – se obvezno oglašajo z vprašanji »KDO JE O NJIH NAPISAL, IZREKEL, TISTE NEMOGOČE KRITIČNE BESEDE...« Niti ni vprašan o tem, KAJ JE BIL NAPISANO, IZREČENO, ALI, ČE JE TISTO RESNIČNO...! Pri neznanstveno prizadevnem povpraševanju in ugotavljanju, KDO JE NAPISAL, IZREKEL... se »prizadeti« niti ne pomisljajo na veliko uporabljati zasebnih, prijateljskih, da ne rečem še sorodniških »kanalov«! Kajti, bistveno je, KDO...

Ni tako dolgo nazaj, ko so se neznanstveno grozno razjezili in užalili na celjski I. osnovni šoli, pa smo radijsko skromno komaj zabeležili njihov nesporni pedagoški spodrslij ob zaključku šolskega leta in o katerem so že vrabci čivkali po celjskem drevju...

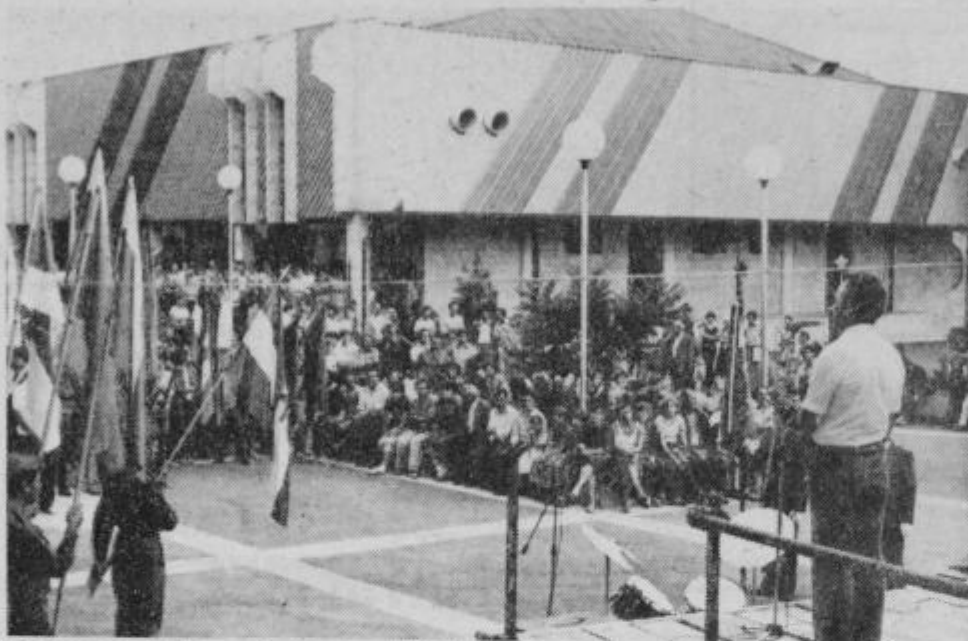
Pa smo spet razjezili TOZD Pokopališka služba celjske Komune, ko smo med Pismi bralcev objavili za ta TOZD nevšečen prispevek...

Minejo trije, štirje dnevi, in smo spet razjezili, to pot samo Ljubljansko banko, ker je nekdo od bralcev oziroma poslušalcev radia Celje kritiziral njihov terminal, zaradi katerega ni mogel dovolj hitro do svojih deviz...

Ali ne zastrujemo odgovornosti, ali ne spodbujamo kritičnosti in predvsem samokritičnosti? Pa menda je nismo devalvirali skupaj z dinarjem, za katerega naši stari trdijo, da ga tudi ne bi bilo treba, če bi imeli boljši odnos do njega; trdijo, da je to stvar odnosov, skratka tudi moralna stvar!

V praksi in v zvezi z navedenimi našimi zgodbicami bi lahko hitreje prišli do genialno preprostega sklepa: zagotovo je bolj moralno, in to socialistično ter samoupravno moralno, če se nehamo spraševati KDO je kaj napisal, ampak predvsem KAJ je kdo napisal in ZAKAJ!

MITJA UMNİK

Na svečanem zboru v Šentjurju so bili tudi udeleženci enodnevne delovne akcije

PRAZNIK OBČINE ŠENTJUR

ŽRTVUJMO NEKAJ DANES

zato, da nam bo jutri šlo bolje

Praznik šentjurske občine je letos izzvenel v delovnem in prazničnem vzdušju.

Krajani Ponikve bodo po zaslugi nadvse uspele združene delovne akcije Kozjansko 80 kmalu rešeni težav z oskrbo zdrave pitne vode. Večletni problem ob pomanjkanju neoporečne pitne vode so po zaslugi šentjurskega občinskega sindikalnega sveta s svojo pripravljenostjo in solidarnostjo do manj razvitih pomagali reševati vsi, ki so se v soboto udeležili velike združene akcije. Ob vodovodni trasi na delovišču Ponikve-Sele so se že zgodaj zjutraj pričeli zbirati brigadirji Zvezne akcije Kozjansko 80, domačini, predstavniki PTT organizacij iz Ljubljane in Celja, delavci podjetja PAP iz Ljubljane ter predstavniki JLA iz Maribora in Ljubljane. 750 parov rok je zgrabilo za krampe in lopate in dokaj zahtevno delo ob izkopu, polaganju cevi in zasipavanju je bilo končano v rekordnem času. Udeleženci enodnevne akcije so se, zadovoljni, ker so s svojim delom doprinesli k izgradnji vodovoda na Ponikvi, popoldne odpeljali v Šentjur, kjer je stekla osrednja slovesnost s kulturnim programom v počastitev praznika občine. Na prireditvenem prostoru se je ob 17. uri, po slavnostni seji vseh

treh zborov skupščine občine in družbeno-političnih organizacij, pričel skupen, svečani zbor. Vsi prisotni so nadvse navdušeno v svoji sredini pozdravili gosta, sekretarja predsedstva CK ZKS Franca Šetince. V svojem govoru je Franc Šetinc dejal, da Kozjansko iz dneva v dan stopa iz svoje nerazvisti, kar je zasluga vseh tistih, ki s svojim delom in pripravljenostjo na vsakem koraku in z veliko ljubeznijo do tega koščka naše lepe slovenske zemlje, doprinašajo k boljšemu vsakdanu krajev, vasi, zaselkov in kmetij. Velika zasluga za lepšo podobo slikovitih kozjanskih krajev gre tudi mladim brigadirjem, je poudaril Franc Šetinc, brez katerih bi bilo življenje v poletnih mesecih osiromašeno. Brigadirji in krajani so se navadili drug na drugega. Sklenili so roke in svoje moči in tako stkali trdne vezi prijateljstva in sodelovanja. Napredek pri razvoju šentjurske občine, ki se že izvija iz repa nerazvitih, je opazen na vsakem koraku, je dejal Franc Šetinc. Samo v obdobju med dvema praznikom je Šentjur povsem spremenil svojo podobo in tudi ostali kraji se lahko pohvalijo z novimi kilometri asfalta, vodovodnim in PTT omrežjem, z novimi kulturnimi in gasilskimi domovi in še z

marsičem, kar ljudem v teh krajih pomeni okno v svet. A kljub vsemu ostaja za jutri še veliko dela in nalog. Za vse to pa je treba nekaj žrtvovati že danes, da bo jutri bolje, je sklenil svoj govor v Šentjurju Franc Šetinc.

MATEJA PODJED.

Nova šola v Dramljah je velika pridobitev

ŽALEC

UGODNO POLLETJE

Izvršni svet o polletnih rezultatih

Na zadnji seji izvršnega sveta občine Žalec so največ časa posvetili razpravi o polletnih dosežkih gospodarstva v občini. Dosežki so zadovoljivi, izpričujejo spoštovanje resolucijskih določil in dobro zastavljene stabilizacijske usmeritve.

Prvi podatki kažejo, da se dinamična rast vseh kategorij gospodarstva nadaljuje in da so bili doseženi ugodni rezultati predvsem na področju delitve in razporejanja dohodka, saj so se akumulacija in sredstva reprodukcije povečala znatno hitreje kot dohodek. Če se izrazimo v odstotkih se je akumulacija povečala za 54 odstotkov, sredstva za reprodukcijo za 41 in dohodek za 33 odstotkov. Odstotki rasti za ostale pomembne kategorije pa so naslednji: porabljena sredstva so se povečala za 34 odstotkov, družbeni proizvod 32, prav tako tudi čisti dohodek, osebni dohodki za 23, sred-

stva za reprodukcijo za 41%, ekonomičnost je ostala na isti ravni, rentabilnost se je povečala za 21 in produktivnost za 30 odstotkov. Pri tem se je število zaposlenih povečalo za 1 do 2 odstotka.

V razpravi so ugotovili, da so se porabljena sredstva preveč povečala v škodo dohodka, kar je posledica hitre rasti cen. Pričakujejo tudi večje težave v drugem polletju iz razlogov kot so pomanjkanje surovin, omejitve uvoza in visoke cene reprodukcijskega materiala.

Zadovoljni so tudi z delitvijo čistega dohodka, saj je del čistega dohodka, namenjenega za osebne dohodke naraščal počasneje kot dohodek in produktivnost. S tem je izpolnjeno določilo občinske in republiške resolucije glede 25 odstotnega zaostajanja rasti osebnih dohodkov za dohodkom. Povečal se je tudi dohodek za stanovanj-

V MOZIRJU VELIKO PRIPOMB

Člani izvršnega sveta občinske skupščine Mozirje so imeli veliko pripomb na predlog samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti za preskrbo prebivalcev v občini celjskega območja. In ne samo to – ob koncu razprave so z grenkobo v ustih ugotovili, da imajo pred seboj stari tekst in da novega vsaj do tistega datuma, četrtek, 14. avgusta, še niso sprejeli.

Razumljiva je bila zahteva, da je treba na tem preskrbovalnem področju zagotoviti najmanj republiško enotnost. Tudi zahteva, da je treba program sporazuma kvantificirati, vključiti v ta krog poleg kmetijske proizvodnje še trgovino in predelavo in ne nazadnje, da naj sporazum zagotavlja financiranje le osnovne kmetijske proizvodnje, ne pa razlike v cenah, je bila več kot utemeljena. Prav tako so opozorili, da zunaj tega sporazuma ne morejo ostati obrtniki.

Že teh nekaj misli je opozorilo, da gre za pomemben dokument, ki mu je treba posvetiti največjo pozornost, sicer se zna zgoditi, da bo ostal na papirju, oziroma, da bo uveljavil nekatere razlike med občinami. Toda, preskrba je naloga, ki je ni moč razlikovati.

MB

JANKO STARC

Laščan je, čeprav se je rodil v Ljubljani, v delavski družini. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Laškem, se je odločil za poklic pivarja, ki ga je privlačil, poleg tega pa je videl v tem poklicu tudi lepo bodočnost. Srečamo ga najprej kot vajenca v Pivovarni Laško, kmalu pa obleče vojaško suknjo

in spoznava življenje v veliki bratski skupnosti. Njegova zagnanost in želja po znanju ni mogla uiti vojaškim starešinam. Na predlog osnovne organizacije v enoti je kar kmalu stopil v vrste Zveze komunistov.

Ko je odslužil vojaški rok, se je zaposlil v laški Pivovarni in se takoj vključil v delo tamkajšnje mladinske organizacije in samoupravnih organov. Leta 1976 je bil na predlog občinskega komiteja ZK izbran za slušatelja srednje politične šole in jo v naslednjem letu tudi uspešno končal ter se ponovno zaposlil v Pivovarni. V letu 1978 je kandidiral za predsednika občinske konference Zveze socialistične mladine Laško, s 1. julijem pa je že prevzel te dolžnosti, ki so bile zanj velika čast, zastopanje in predstavljanje mladine laške občine pa pomenilo tudi prevzem velikih odgovornosti.

OBRAZI

Delo predsednika občinske konference ZSMS ga veseli, rad dela z mladino, čeprav se dnevno srečuje s problemi, ki jih je treba sproti reševati in tako se njegov delovni dan potegne večkrat v pozno popoldne. V največje zadovoljstvo mu je, ko opaža, da se mladina vse bolj vključuje v delo v krajevni skupnosti in prispeva svoj delež k razvoju. Delavska, srednješolska in študentska mladina vse bolj čuti željo po združevanju, najboljše oblika za to pa so mladinske delovne akcije in pohodi, ki so v občini Laško že stalna in redna oblika dela in zbliževanja mladit.

V prostem času, kolikor mu ga še ostane, gre rad v naravo, zadnje čase pa tudi vneta zbira značke.

M. AGREŽ

T. TAVČAR

DOLANC, HAFNER IN KOROŠEC V VELENJU

V ponedeljek so bili na delovnem obisku v Velenju član predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc, predsednik republiškega sveta zveze sindikatov Vinko Hafner in član predsedstva CK ZKS Štefan Korošec. Udeležili so se sestanka predstavnikov REK Velenje in REK Zasavje ter SOZD Gorenje, ki so skupaj s predstavniki občin in družbenopolitičnimi delavci na medobčinski ravni razpravljali o težavnem položaju v vseh treh velikih delovnih organizacijah. Med tem ko gre pri Gorenju za ustavljanje proizvodnje zaradi težav pri uvozu reprodukcije materiala, sta kolektiva obeh rudarsko energetskih bazenov v zaostanku s proizvodnjo in hkrati v vedno večji izgubi, ker v slovenskem elektrogospodarstvu ni bila dosežena pričakovana cena električne energije.

VINKO HAFNER V MOZIRJU IN NAZARJU

V petek dopoldne je bil na delovnem obisku v mozirski občini predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Vinko Hafner, ki ga je spremljal sekretar republiškega odbora sindikata delavcev lesne industrije Borut Mišić.

Ne samo prvi razgovor v Mozirju z najvidnejšimi predstavniki občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij, tudi poznejše srečanje v nazarskem kolektivu Gorenje - GLIN je veljalo oceni družbenoekonomskega položaja lesne industrije, pripravi na sprejem novega srednjeročnega načrta, delitvi po delu in seveda aktivnosti sindikalne in drugih družbenopolitičnih organizacij v tem največjem delovnem kolektivu v mozirski občini.

Gorenje - GLIN Nazarje stopa letos v novo obdobje izpolnjevanja proizvodnih nalog. V kratkem bodo izročili namenu nekatere nove proizvodne obrate, zlasti žagalnico in oplemenilnico ivernih plošč. Kot problem se še vedno pojavlja pomanjkanje lesne surovine. Značilna vprašanja se kažejo pri pridobivanju dohodka. Temeljito oceno si zasluži podatek, da je odsotnost z dela zaradi bolezni čedalje večja. Seveda pa je treba zapisati tudi to, da so se proizvodnja, delovni pogoji in drugi pokazatelji v osemdesetih letih obstoja nazarske lesne industrije bistveno spremenili in zboljšali. Pomembna pa je tudi ugotovitev, da namerava kolektiv v prihodnje posvetiti največ skrbi modernizaciji proizvodnje, večji finalizaciji izdelkov itd.

Na sliki: Vinko Hafner (v sredini) skupaj s člani kolektiva Gorenje - GLIN in drugimi v proizvodnem obratu.

MB

OBMOČJE: POSOJILA NISO NAJBOLJŠA REŠITEV

Srednjeročni načrt razvoja ptt prometa na širšem celjskem območju bo uresničen in v najvažnejših postavkah, kot so zlasti telefonsko in telegrafsko omrežje, tudi presežen.

Celotna investicijska vlaganja v razvoj ptt zmogljivosti bodo znašala okoli 630 milijonov dinarjev, kar je za 40% več, kot so predvidevali po planu. To je razveseljivo dejstvo, manj pa je v podatku, da so ta korak dosegli predvsem z najemanjem večjih posojil in manj s pomočjo lastnih sredstev.

In tako ni naključje, da je spremenjena struktura financiranja izčrpala kreditno sposobnost temeljnih organizacij območnega ptt podjetja. Kritično mejo pa je dosegla tudi višina obresti za najeta posojila.

CELODNEVNA ŠOLA

IZGOVORI SO ODVEČ

Na osnovi izkušenj hitreje do cilja

Letošnje analize o uvajanju in uveljavljanju celodnevne osnovne šole v Sloveniji niso najugodnejše. Ne le zaradi počasnega porasta celodnevnišol, marveč tudi zaradi mnenj, da v novih srednjeročnih planih ne bo dovolj sredstev za odpiranje večjega števila celodnevnišol. Znano je, kaj lahko pomeni takšna sodobna šola. V njej se prepletajo pouk, sa-

mostojno delo učencev, fakultativni programi, rekreacija in interesne dejavnosti. Celodnevna osnovna šola se kaže kot tip tiste šole, ki najbolj ustreza našim vzgojnoizobraževalnim ciljem. Vendar pa takšna oblika vzgojnoizobraževalnega dela, ki smo jo uzakonili celo z zakonom o celodnevnišoli, zahteva mnogo prizadevanj znotraj šole in zunaj nje.

Znano je, da celodnevna šola težko uspeva udeležati izobraževalni program brez zunanjih sodelavcev. Ti so lahko nosilci in organizatorji posameznih šolskih ali interesnih dejavnosti. V dosedanjih izkušnjah celodnevnišol pa se je pokazala tudi potreba, da te šole ob sebi bolj združijo različne družbene organizacije in strokovna društva. Predvsem seveda tiste, ki se večinoma ukvarjajo z otroci ali pa imajo med programskimi cilji zapisano nalogo, da otrokom omogočijo razvijanje njihovih sposobnosti in interesov. Takšno sodelovanje, bi se lahko strnilo v skupen delovni vzgojnoizobraževalni program vseh organizacij in društev, ki vsebinsko dejavnost namenjajo otrokom in mladim. Kljub zahtevam in zamislim o večjem povezovanju kulturne, telesne, tehnične, interesnih društev in drugih v delo celodnevnišol, rezultati niso najboljši. Na celjskem območju že dalj časa niso povzeli izkušenj različnih občin pri uvajanju celodnevnišol. Tudi sedaj ne, ko se približuje začetek nove petletke.

Glede na zastoj pri odpiranju celodnevnišol osnovnih šol in glede na mnoge zanimive izkušnje pa bi kazalo dogovoriti nekaj osnovnih ciljev v prihodnjih letih. Strokovno gradivo bi lahko pripravil Zavod za šolstvo, organizacijska enota v Celju. Strokovna posvetovanja in pregled srednjeročnih ciljev pri razvijanju celodnevne šole navsezadnje spodbuja tudi zakon. Morda bi v tem sklopu posebej veljalo oceniti, kako se osnovne šole nasploh povezujejo s krajevnimi skupnostmi in organizacijami združenega dela.

J. V.

POGLEJMO NAOBKROG

SREDA, 13. AVGUSTA:

Jimmy Carter je tudi uradno imenovan za kandidata demokratske stranke. Pričakujejo, da se bo stranka strnila okoli Carterja in v novembrskih volitvah skušala premagati kandidata republikanske stranke Regana... Vrstijo se poročila o hudih bojih na tajsko-kampučijski meji, kjer si močne enote vietnamske vojske prizadevajo uničiti oporišča »rdečih khmerov«... Hudo neurje je že drugič letos opustilo predele severovzhodne Slovenije, še posebej Slovenskih goric. Škoda bo preseгла 400 milijonov din... Iz Crvene zastave poročajo, da bo novo domače vozilo Jugo 45 na tržišču v zadnjem četrtletju leta... V jugoslovanski zunanji trgovini je vendarle prišlo do pomembnih premikov, saj se popravlja razmerje med uvozom in izvozom. Samo iz dežel EGS smo v polletju uvozili za 10 odstotkov manj kot lani, izvoz pa se je povečal za 27%...

ČETRTEK, 14. AVGUSTA:

Saudski princ Fahd je pozval vse arabske dežele naj se združijo v sveti vojni za osvoboditev zasedenih arabskih ozemelj in ustanovitev neodvisne palestinske države... S pismom iranskega zunanjega ministra Gotbzadeha sovjetskemu zunanjemu ministru Gromiku, je prišlo do nove zaostrojitve v odnosih med Iranom in SZ. Iran ji očita vmešavanje v notranje zadeve, in izzivanje na mejah... Po pričetku krize v ameriški avtomobilski industriji, se ta širi tudi v Veliko Britanijo, kjer Leyland, Vauxhall in Talbot pošiljajo 50.000 delavcev na prisilen dopust. Napovedujejo tudi številne odpuste z dela. Osnovni problem so neprodane zaloge avtomobilov... Val stavk, ki je pred tedni zajel Poljsko, predvsem zaradi podražitev, se zlagoma umirja. Stavke so izključno socialne narave...

PETEK, 15. AVGUSTA

Svoj praznik so danes proslavili jugoslovanski granicari... V Ženevi se nadaljuje konferenca o preprečitvi širjenja jedrskega orožja. Predstavniki neblokovskih držav so na njej zahtevali, da se povečajo jamstva, da proti njim ne bo uporabljen jedrsko orožje in da naj bi olajšali prenos tehnologije za izrabo jedrske energije v miroljubne namene... Julijska proizvodnja je bila v Sloveniji za 5,2% nižja od lanske julijske. Presežek proizvodnje v sedmih mesecih je tako v primerjavi z lanskim enakim obdobjem le še 2,5%. Težave so zlasti pri oskrbi s surovinami... V Franciji je silovito izbruhnila afera zaradi odkrite neonacistične dejavnosti policijskega inšpektorja Duranda, ki ga obtožujejo tudi za sodelovanje pri bolonjskem atentatu... Egipt je zavrnil poziv Saudske Arabije k sveti vojni.

SOBOTA, 16. AVGUSTA

Namerno podtaknjen požar v dveh londonskih nočnih lokalih je zahteval 37 žrtev. Policija raziskuje domnevno politično ozadje tega zločina... Zvezni izvršni svet je razpravljal o preskrbi in energetiki. Motnje v preskrbi je treba odpraviti, še zlasti kar zadeva preskrbo z osnovnimi živili in drugimi pomembnimi izdelki, so poudarili... Na Kitajskem se pripravljajo na zasedanje nacionalnega kongresa, kjer bo prišlo do pomembnih sprememb pri organizaciji vlade. Ostavko na svoje funkcije naj bi dal tudi Hua Guofeng. Spremembe so v skladu z usmeritvami h kolektivnemu delu in proti kopičenju funkcij...

NEDELJA, 17. AVGUSTA

Iz Tajske poročajo o vse hujših izgubah vietnamske vojske v borbah z »rdečimi Khmeri«... Bolivijski pučisti so opozorili cerkvene dostojanstvenike, da utegnejo zapreti nadškoda Manriqueja, češ da širi laži o množičnih ubojih v Boliviji. Poročajo, da se nasilje pučistov proti prebivalstvu nadaljuje... Reka Ganges je prestopila bregove in ogroža okoli 10 milijonov ljudi v 43 indijskih pokrajinah... Odstopil je južnokorejski predsednik Čoj Kju Ha, ki je predal oblast generalu Čun Du Hvanu. Ta je znan po krvavih represalijah proti demonstrantom, obračunavanjih z opozicijo in dušenju vseh zahtev po demokratizaciji družbe...

PONEDELJEK, 18. AVGUSTA:

V Beogradu je pričela z delom konferenca svetovnega združenja za mednarodno pravo, ki se je udeležuje okoli 700 teoretikov in praktikov iz 48 držav... V Vikrah pri Ljubljani je pričela delo politična šola za mlade družbenopolitične delavce. Pomembne oblike družbenopolitičnega izobraževanja se udeležuje okoli 500 mladih iz Slovenije, ki jim bodo predavali najuglednejši družbeni in politični delavci... Poljski partijski voditelj Edward Gierek je preložil svoj obisk v ZRN zaradi negotovega položaja na Poljskem, kjer se še vedno nadaljujejo stavke delavcev. Ti so nezadovoljni z rastjo stroškov, slabo preskrbo in nizkimi plačami... 15 arabskih dežel je sprejelo resolucijo, ki je odgovor na razglasitev Jeruzalema za izraelsko prestolnico. Egipt se tej resoluciji ni pridružil...

TOREK, 19. AVGUSTA

Izraelski komandosi so ob podpori ladij in letalstva vnovič napadli libanonski jug, a so naleteli na močan odpor Palestincev in zaveznikov... V trčenju potniškega in tovornega vlaka pri Torunu na Poljskem je izgubilo življenje 62 ljudi... Stavke na Poljskem kljub pomirjujočemu govoru Edvarda Gierka ne pojenjajo. Iz Gdanska so se zdaj razširile še v Szczecin...

MEJE ODPRTE ZA PRIJATELJE

Gornja Savinjska dolina je žarela v soncu. Dan, da malo takšnih. In to je bil 15. avgust, dan granicarjev. Pri karavli »Savinjski partizan« v Logarski dolini polno gostov, vojakov, med njimi tudi Franc Leskošek, Pepca Kardelj, Andrej Marinc, general major Ilija Raškovič, Vinko Hafner, Janez Zahraščnik, Ivan Kramer, najvidnejši predstavniki mozirske občine in drugi.

Tu je bila tudi osrednja republiška proslava dneva granicarjev, dneva v spomin na ustanovitev KNOJ, 15. avgusta 1944. leta.

Raporti in pozdravi, čestitke in najboljše želje, pa konec mnogih pohodov v spomin na veliki dan čuvarjev naših meja. Tudi zaključek pohoda po stezah granicarjev.

To je bil tudi dan, ko so mnogi sprejeli zaslužena odličja. Tako je komandant ljubljanskega armadnega območja general polkovnik Franc Tavčar-Rok podelil priznanje Krajevni skupnosti Solčava, zatem enoti karavle »Savinjski partizan« pod vodstvom starejšega vodnika prve klase Velibora Lukoviča. Posebno priznanje je tej enoti podelil v imenu občine tudi predsednik občinske skupščine Mozirje Hinko Čop.

Vojaki in mladi so ta dan s šopki svežega cvetja počastili spomin predsednika Tita. In ko je na slovesnosti o pomenu dneva granicarjev govoril polkovnik Silvo Banovec, je med drugim poudaril, da so naše meje odprte za vse prijatelje, hkrati pa nepremagljivi zid za sovražnika.

M. BOŽIČ

LAKOTA PO REPROMATERIALU V GORENJU

NESPORNI IZVOZNI USPEH

Odpraviti nejasnosti glede pogojev gospodarjenja

Torkova novinarska konferenca na sedežu sestavljene organizacije združenega dela GORENJE v Velenju sicer ni mogla bistveno prispevati k razjasnitvi najtežjih problemov poslovanja v zaostrenih pogojih tekoče in vsakodnevne ekonomike. Vsa ta vprašanja so pretresala v Velenju tudi v družbi člana predsedstva CK ZKJ Staneta Dolanca, predsednika slovenskih sindikatov Vinka Hafnerja in člana predsedstva CK ZKS Stefana Korošca že prejšnji dan, v ponedeljek, pri čemer so bili na njihovi mizi razprave navzoči tudi žgoči problemi energetike, konkretno REK Velenje in Zasavje.

Vsekakor so poslovni rezultati v SOZD GORENJE za prvo polletje relativno ugodni, pa čeprav izredno škriplje pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, kar se je pokazalo prav prejšnji teden, v letošnjem polletju pa sicer že nekajkrat, prvič v februarju. Gre namreč za omejitve uvoza, od katerega pa so v Gorenju zelo odvisni, pri čemer lahko že drobna administrativna motnja v evidenci spremljanja fizičnih tokov in ocenjevanja plačilne bilance, kah hitro zavstavi delo v carinskem skladišču in Narodni banki. To pa lahko povzroči ustavev proizvodnje zaradi pomanjkanja reprodukcijskega materiala, ki pod »zaporo« nato leži v carinskem skladišču. Tudi sicer Gorenje nima nikoli zalog repromateriala,

trenutno pa je stanje celo takšno, da ga ima največ za dva dneva.

Sedaj delavci v Gorenju spet nemoteno delajo, čeprav ni nobene garancije, da bo tako tudi ves čas do skupščine samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino, ki bo zasedala prihodnji teden 28. avgusta in bo o tovrstnih težavah tudi morala razpravljati. No, pa kakšnih drugih garancij za življenje brez motenj pri repromaterialu, četudi za izključno dobro usmerjene izvoznike, do konca leta ni pričakovati ob sedanjih veljavnih gospodarskih ukrepih.

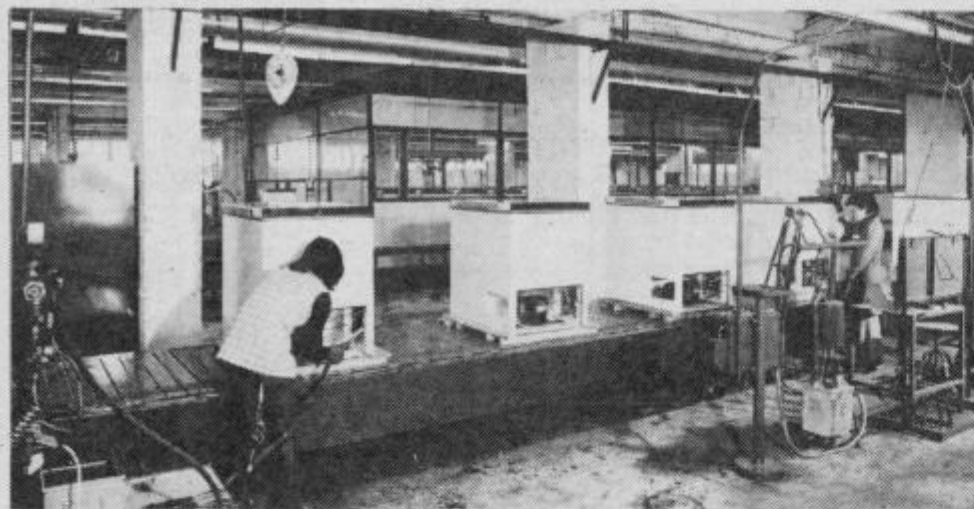
Zaostajanje v doseganju načrtovanega vrednostnega obsega v proizvodnji in fakturirane realizacije za okrog 10 odstotkov v povprečju, je torej v sozdu Gorenje v največji meri posledica izrednih motenj v oskrbi z reprodukcijskim materialom in omejene nejasnosti okrog pogojev gospodarjenja, ki s svojimi »sapami« onemogočajo pravočasno prilagajanje. Vseh zastojev v Gorenju kljub delu v prostih sobotah in ostalim prizadevanjem za normalizacijo proizvodnje, ni bilo mogoče več v celoti nadomestiti.

Velike omejitve pri uvozu reprodukcijskega materiala so preko zastojev v proizvodnji posredno vplivale na nedoseganje izvoznega načrta za prvo polletje, ki pa kljub temu z doseženimi 1368 mili-

joni dinarjev predstavlja v primerjavi z lanskim polletjem porast za 63 odstotkov, pri tem pa se je uvoz za enako primerjano obdobje povečal za manj kot 13 odstotkov. SOZD Gorenje se je tako povzpelo v sam slovenski izvozniški vrh in sicer na 2. mesto.

Določeni rezultati stabilizacijskih prizadevanj so razvidni tudi pri zaostajanju rasti porabljenih sredstev, indeks skoraj 122, za rastjo celotnega prihodka, indeks 123,6. Dohodek je sicer porastel za dobrih 32 odstotkov, vendar se to ni odrazilo z enakim ugodnim trendom v rasti čistega dohodka, kjer znaša indeks 125, predvsem iz razloga, ker izdatki za obresti še naprej nezadržno naraščajo. V delitvi čistega dohodka je enako prisotno stabilizacijsko obnašanje, saj so osebni dohodki v masi porastli za 18 odstotkov, medtem ko se je akumulacija povečala v primerjavi z lanskim polletjem za dobrih 81 odstotkov. Pri tem pa še vedno znaša le 40 odstotkov letos načrtovane. Ustalev je razvidna tudi pri stopnji zaposlovanja, ki se umirja. Poprečni mesečni čisti OD na delavca je znašal v prvih šestih mesecih letos 7.188 dinarjev in je za dobrih 18 odstotkov večji kot lani, čeprav moramo upoštevati porast življenjskih stroškov, ki presega omenjeni odstotek in gre v bistvu za upadanje realnih osebnih dohodkov.

MITJA UMNIK

Mlad je ta kolektiv. V povprečju star okoli 25 let. Tudi zato je močan, ambiciozen, ki se zaveda svojih nalog in nadaljnje poti.

To je 126-članski kolektiv TOZD Kovinarstvo na Ljubnem ob Savinji, kolektiv, ki od januarja 1978. leta dela v okviru delovne organizacije Železarne Ravne.

»Odločitev za priključitev ravnem železarjem ni bila slučajna. Že prej in ne samo ob koncu 1977. leta smo spoznali, da je naše mesto pri tistih, ki se srečujejo z železarstvom, predelavo kovin... In ko smo se odločili za integracijo z ravnem železarno, smo v njej videli tudi svojo socialno varnost, prevzeli smo del proizvodnje matične delovne organizacije, dobili v njenem okviru in SOZD Slovenske železarne tudi zagotovilo po materialu, ki ga predelujemo, dobili smo skratka svoje pravo mesto v okviru slovenskega železarstva,« je poudaril predsednik delavskega sveta TOZD Kovinarstvo na Ljubnem ob Savinji, Alojz Pečovnik.

Ljubenski kovinarji so v tej integraciji videli tudi svojo perspektivo. Zato so se drugače lotili dela in nalog. Bolj zavzeto. Če so prej govorili in razpravljali le o osebnih dohodkih, so se zdaj

LJUBNO OB SAVINJI

DS IMA VELIK UGLED

V perspektivi usmeritev v strojogradnjo

z veliko vnemo lotili tudi prostovoljnega dela... Samo zato, da bi se čimprej postavili na svoje naloge, da bi čimprej končali veliko naložbo, ki je zanje v bistvu rekonstrukcija, pot za boljše in večje vlaganje lastnega dela v proizvodnjo. Zato bodo tudi po gradnji nove, oziroma dodatne proizvodne hale, postavitvi novih strojev in

drugega prevzeli mnoga opravila, ki so jih doslej zaupali kooperantom. Poslej v proizvodnji mnogih izdelkov ne bodo ostajali na pol poti. Osvajajo finalizacijo, še posebej zobatih vencev. Tako si ustvarjajo tudi pogoje za izvoz.

»In ne samo to, naša usmeritev je v strojogradnjo, torej v proizvodnjo delovnih strojev. Računamo, da bomo to stopnjo dosegli že v dveh najpoznejše v treh letih,« je še dodal Alojz Pečovnik.

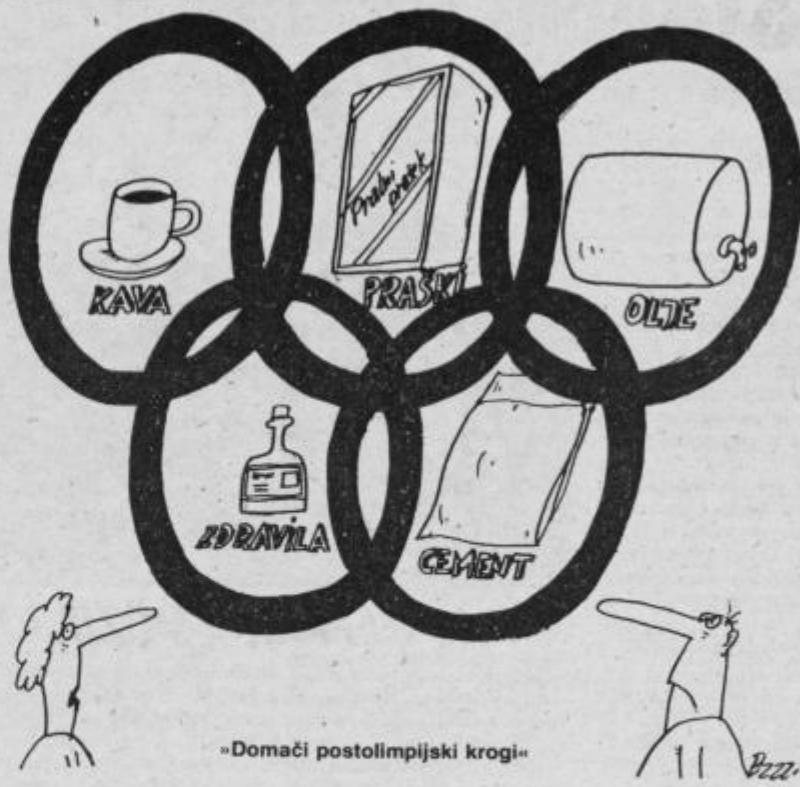
Nova naložba, ki jo končujejo letos in jo bodo na slaven način izročili namenu proti koncu leta, ko bo tudi proslava 360-letnice ravnem železarne, bo veljala 84 milijonov dinarjev. V njej vidijo zrcalo svojega dela in hotenja. To je njihov ponos.

In ko je beseda tekla o delu delavskega sveta in samoupravi v kolektivu, je Alojz Pečovnik dejal:

»Naš delavski svet ima velik ugled, avtoriteto. To, kar sklene, nekaj velja. To je za-

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

»LJUBEČNA«

BO OPEKA DRAŽJA?

Slovenski opekarji pred velikimi težavami

Delovna organizacija »LJUBEČNA« je v letošnjem polletju dosegla zavidljiv poslovni uspeh. Doseženi rezultati jo uvrščajo med vodilne v panogi in celo med najboljše v občini. Kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja so povečali proizvodnjo nad planirano. Tako so dosegli akumulacijo v primerjavi s čistim dohodkom 40,3%, čistega dohodka pa je ostalo preko 10 milijonov. S takim ostankom se doslej še niso mogli pohvaliti, je celo večji kot so ga bili pred leti vajeni ob letnem obračunu.

Vendar pa ta 400-članski kolektiv s pesimizmom pričakuje konec leta. Njihova bojazen izhaja iz vedno pogostejših podražitev energije. Cena plina se je v zadnjem času povečala za 57% in predstavlja vsak mesec dodatnih 1.350.000,00 din stroškov. Razlika med ceno mazuta in ceno plina po kalorični vrednosti je tako kar 28%. Tako je »LJUBEČNA«

še v slabšem položaju kot so tisti med slovenskimi opekarnami, ki uporabljajo kot energetske vir mazut.

Predstavniki opekarn severovzhodne Slovenije so na zadnjem sestanku sredi avgusta opozorili na vrsto problemov, ki jih morajo rešiti skupaj s širšo družbeno skupnostjo. Opozorili so, da moramo cene opečnih izdelkov čimprej popraviti, še posebej, če želimo, da bo Slovenija obdržala sedanjo proizvodnjo. To je posebno pomembno ob podatku, da slovenske opekarne krijejo le 57% vseh slovenskih potreb po opečnih izdelkih. Ostale količine pa dovažamo iz sosednjih republik. Ta opeka pa je zaradi visokih prevoznih stroškov občutno dražja.

Prav zaradi tega slovenski opekarji upravičeno zahtevajo višje cene. Seveda so sami že zdavnaj »postrgali« vse notranje rezerve. V glavnem delajo s petnajst let staro te-

hnologijo. Kljub temu pa je njihova produktivnost na ravni zahodnih mazutnih opekarn. To pa predvsem po zaslugi storilnosti delavcev, ki delajo včasih tudi v nemo-gočih pogojih.

Zaradi vztrajnega naraščanja stroškov in zadrževanja cene opečnih izdelkov je vprašljiva tudi sedanja raven osebnih dohodkov. Če pa se bodo zmanjšali tudi ti, bo problem še večji. Zlasti se zato, ker že sedaj težko zaposlijo nove delavce, kajti delo v opekarnah ni tako, da bi privabljalo.

Čeprav so v »LJUBEČNI« v mnogočem še na slabšem kot drugi slovenski proizvajalci opeke, upajo da bodo prebrodili težave. Veliko upov vlagajo v nove proizvode, ki jih razvijajo. Novi izdelki, prizadevanje delavcev, štednja energije, so njihovi glavni stebri na katerih bo slonela tudi njihova uspešnost.

MILAN BRECL

KONJIČANI O IZRABI DELOVNEGA ČASA

Eden izmed najpomembnejših dejavnikov organiziranosti in učinkovitosti gospodarjenja je pokazatelj o izrabi delovnega časa in njegovi razporeditvi. Prav zato se je konjiški Izvršni svet odločil in svoji kadrovske službi naročil izdelavo ustrezne analize o izrabi delovnega časa v združenem delu občine Slovenske Konjice za lansko leto.

Končno gre tudi za element, ki je še kako vključen v splošno stabilizacijsko naravnost. Tako je na osnovi dobre analize o tej temi že lahko razpravljali Izvršni svet na seji prejšnjega teden, tema pa je našla lahko ustrezno mesto tudi na partijski razpravi v ponedeljek, ko so konjiški komunisti ocenjevali družbenoekonomске in politične razmere v svoji občini.

Poglejmo si nekaj karakterističnih ugotovitev in podatkov iz konjiške analize o izrabi delovnega časa. Primerjava podatkov o opravljenih delovnih urah v gospodarstvu in negospodarstvu pove, da je razpoložljivi delovni čas v prvem primeru izkoriščen le 82,78 odstotno, v drugem pa 84,67 odstotno. Odstopanje je zlasti opazno pri bolezninah, kjer znaša odstotek izgubljenih ur v gospodarstvu zaradi bolezni do 30 dni, 3,89 odstotkov, v negospodarstvu le 1,74; pri bolezninah nad 30 dni pa sta ta dva odstotka 4,35 in 3,92.

Pozornost zbujajo podatki, da so zaposleni delavci v gospodarstvu zaradi urejanja osebnih zadev med delovnim časom izgubili največ delovnih ur pri obrtnikih, zdravnikih, na občini, sodišču, banki in šolah - vsega skupaj 20.284 ur, od tega samo za obrtnike in njihove storitve 12.374 delovnih ur.

Analiza je ponudila še veliko drugih podobnih ugotovitev slabe izrabe našega delovnega časa in tudi naše splošne neorganiziranosti in slabe učinkovitosti. Skratka: ponudila je obilo priložnosti za ukrepanje, kajti vsi prav dobro vemo, da stabilizacija predvsem pomeni tudi red, disciplino in odgovornost.

MITJA UMNIK

CELJE

PO STAREM NAPREJ?

Nove pobude za delegatsko obveščanje

Po zaslugi Delegatovega poročevalca, glasila celjske občinske skupščine za delegate, ki pa se ga v enaki meri poslužujejo tudi občinske samoupravne interesne skupnosti ter Indok informacij, je delegatsko obveščanje v celjski občini doseglo lepe rezultate, ne pa takšne, da bi bili z njimi zadovoljni vsi, zlasti pa tisti, ki jih te informacije spodbujajo k razmišljanju o delegatskem odločanju.

Čeprav se po vsebinskem konceptu in tudi namenu Delegatov poročevalec in Indok informacije bistveno razlikujeta, vendarle na koncu koncev tvorita celoto.

Da bi na tem področju napravili korak naprej, da bi v večji meri uveljavili celovitost, učinkovitost in racionalnost delegatskega obveščanja, je občinska konferenca SZDL naložila posebno komisiji nalogo, da prouči stanje in pripravi predlog koncepta skupnega delegatskega glasila.

To delo je bilo opravljeno in o njem so razpravljali ne samo pristojni sveti in komisije pri občinskih družbenopolitičnih organizacijah, marveč prav tako predsedstvo ter izvršni svet občinske skupščine.

Cetudi so se vsi strinjali, da predstavlja predlog koncepta skupnega delegatskega glasila v občini solidno osnovo, s katero bi bilo mogoče zasnovati delegatsko obveščanje v občini tako, da bodo informacije delegatom bolj pristopne, preglednejše, krajše, ne da bi pri tem trpe-

la vsebina in podobno, vendarle do sklepa o izdajanju skupnega glasila zaenkrat še ni prišlo. To pa seveda ne pomeni, da je korak na tem področju zastal. V tej zvezi se je med drugim pojavila zahteva, da je treba tudi v prihodnje ločiti gradiva za informiranje od tistih, ki so nujni za delegatsko odločanje. Zato sta zlasti predsedstvo in izvršni svet občinske skupščine menila, da morajo celovito gradivo za odločanje dobiti vsi delegati, čeprav seveda to ne pomeni, da bi se teh gradiv ne dalo posredovati v krajših oblikah, tudi v več variantah, zlasti zaradi sprejemanja odločitev in podobno.

Tako se je iz teh in drugih razmišljanj uveljavil na seji izvršnega sveta predlog, da za izdajanje skupnega delegatskega glasila še ni napolnil pravi trenutek. Navzlic temu pa je podprl pobudo o nadaljnjem izpopolnjevanju dosedanjega sistema obveščanja, še predvsem delegatskega. Tu bo nujno poiskati in uveljaviti nove oblike, zato izboljšati kakovost obveščanja in se tako tudi po tej poti približati predlogu o izdajanju skupnega delegatskega glasila.

Čeprav bo šlo tudi v prihodnje vsaj na videz po starem, lahko vendarle pričakujemo novih pobud tudi na tem področju. Misel o skupnem delegatskem glasilu ni bila zavrnjena. Hvaležne so bile tudi nekatere misli o vsebini Indok informacij, ki bi naj prav tako posredovale nekatera vprašanja in opo-

zarjale na probleme, s katerimi se srečujejo delegati v zborih občinske skupščine, v skupščinah interesnih skupnosti itd.

Misli za boljše delo na področju delegatskega obveščanja je bilo torej dovolj. Kako so in bodo te pobude sprejeli tisti, ki pripravljajo gradiva za Delegatov poročevalec in Indok informacije pa bo pokazal čas, že bližnji, saj bosta že na začetku septembra izšli kar dve številki Delegatovega poročevalca, morda ena celo s prilogo.

Naj ta razmišljanja sklenuemo z ugotovitvijo, da izhaja Delegatov poročevalec že šesto leto zapored in da je v tem času izšlo okoli sto števil tega glasila in nekaj njegovih prilog. Indok informacije so mlažje za leto dni. Natiskanih je bilo 26 števil, vsaka v visoki nakladi 19.000 izvodov, medtem, ko ima Delegatov poročevalec povprečno naklado 5000 izvodov.

M. BOŽIČ

CELJE: OBNOVA CESTE NA OSTROŽNO

Prvi dan tega tedna so pričeli z obnovo Ceste na Ostrožno. Gre za dolžino okoli 800 m in za akcijo bo stala okoli dva milijona dinarjev.

Ta cesta je dobila svoj prvi asfalt septembra 1954. leta, zatem so jo velikokrat zakrpali, toda, zdajšnje stanje je bilo takšno, da so morali cesto prekopati, oziroma v celoti odstraniti stari asfalt in na novo podlago položiti novega.

Dela bodo potekala v dveh fazah, sicer pa bi naj bila gotova prve dni septembra.

MB

SOLIDARNOSTNA STANOVANJA

149 JIH BO!

Predlog liste je pripravljen

Enoti za družbeno pomoč pri Samoupravni stanovanjski skupnosti občine Celje je še po nakupu 149 solidarnostnih stanovanj ostalo še nekaj razpoložljivega denarja. O tem so na zadnji seji razpravljali tudi člani izvršnega odbora skupščine Samoupravne stanovanjske skupnosti in

ŠE 30 STANOVANJ

predlagali, da bi z razpoložljivim denarjem zgradili še trideset solidarnostnih stanovanj. Ta stanovanja naj bi dobili tisti prosilci, ki so se prijavi na natečaj za pridobitev solidarnostnih stanovanj v letu 1979, pa niso bili uvrščeni na predlagano prednostno listo prosilcev. O tem predlogu izvršnega odbora bo v septembru sklepala skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje.

Septembra leta 1979 so v Celju objavili natečaj za pridobivanje najemnih stanovanj zgrajenih iz sredstev družbene pomoči. Natečaj je trajal 30 dni in v tem času je samoupravna stanovanjska skupnost prejela 378 vlog za dodelitev tako imenovanih solidarnostnih stanovanj. S tem se je pričelo za komisijo za dodeljevanje solidarnostnih stanovanj in za odbor za družbeno pomoč pri stanovanjski skupnosti obsežno delo, ki so ga zaključili šele letos pred pričetkom poletja. Kajti sleherni vlogi, ki so jo oddali prosilci za dodelitev solidarnostnega stanovanja, so člani obeh teles skupaj s člani borčevske organizacije, krajevnih skupnosti in drugimi temeljito preverjali. Na ta način, torej s konkretnimi ogledi stanovanjskih razmer prosilcev, sta končno lahko omenjena komisija in odbor izdelala predlog prednostne liste, na kateri so dejansko imena tistih prosilcev, ki živijo v najtežjih stanovanjskih razmerah. Na predlogu prioritete liste je tako 149 prosilcev, dokončno pa bo o njej sklepala skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti v septembru.

Med 378 vlogami, ki sta jih prejela v obravnavo odbor za družbeno pomoč in komisija za dodeljevanje solidarnostnih stanovanj, je bilo precej takšnih, ki so bile zelo pomanjkljivo napisane in jih podpisniki tudi po zahtevku stanovanjske skupnosti niso dopolnili. V mnogih primerih so zatajile delovne organizacije, ki so dale premalo podatkov o svojem delavcu,

ki je zaprosil za solidarnostno stanovanje. Skratka, med vsemi dospelimi prošnjami je bilo mnogo pomanjkljivih ali takšnih, ki niso ustrezale razpisnim pogojem za dodelitev solidarnostnega stanovanja. Zato so jih člani odbora in komisije iz nadaljnje obravnave izločili. Ostalo je še 266 vlog prosilcev, ki so ustrezali pogojem za dodelitev solidarnostnega stanovanja in o teh so se nato člani odbora in komisije odločali na podlagi preverjanja njihovih stanovanjskih, zdravstvenih in socialnih razmer. Tako so izoblikovali predlog o dodelitvi 149 solidarnostnih stanovanj. Med njimi je 24 upokojencev, kar je veliko več kot prejšnja leta. Na prednostni listo so tudi trije invalidi oziroma njihove družine, ki bodo dobili solidarnostno stanovanje. Na stanovanjski skupnosti pa ugotavljajo, da je med invalidnimi osebami še premalo prosilcev za dodelitev solidarnostnih stanovanj. Ob njih je na predlogu prednostne liste še pet delavcev, zaposlenih pri obrtnikih in pet borcev NOV.

Kot smo že omenili, bo o predlogu pripravljene prednostne liste sklepala skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti. Ob tem se bo tudi izrekla o predlogu izvršnega odbora, da bi 117 prosilcev, ki jim sedaj niso mogli dodeliti solidarnostnega stanovanja, kljub težkim stanovanjskim razmeram, uvrstili na prioriteto listo za dodelitev solidarnostnega stanovanja v prihodnjem obdobju.

DAMJANA STAMEJČIČ

AFRIKA, AFRIKA

PRENOČIŠČE SI MORATE PRESKRIBETI SAMI

Prav v teh dneh je Kongo praznoval dvajsetletnico neodvisnosti. To je bilo 15. avgusta. Sploh je za afriške četele poletje 1980 čas, ko je največ mladih afriških držav - bivših kolonij, pridobilo neodvisnost. Nisem imel natančne predstave, kaj me čaka v glavnem mestu Konga. V Brazzavillu, glavnem mestu Konga, s približno tristoisoč prebivalci se je boeing spustil pozno v noč. Tedave pa so se začele že v letalu.

Potoval sem z afriško-francosko družbo Air Afrique. Povprašal sem, kako bo s prenočiščem v meni povsem neznanem mestu. Pričakoval sem podoben odgovor, kot ga dajo evropske in druge svetovne letalske kompanije. Po vseh pravilih bi mi namreč morali zagotoviti prenočišče, saj ni bilo nobene druge zveze za Bangui. Leteli pa smo od pol štirih popoldne. Na letalsko stero letališča Maya - Maya smo se spustili nekaj po deseti uri zvečer. Vedel sem, da bom zelo težko našel kakšno prenočišče. Vendar prijazna stewardesa ni mogla povedati nič določnega razen tega, da me je seznanila, da nas bo v Brazzavillu pričakal predstavnik njihove družbe. Z njim se naj bi pač zmenil, kako in kaj. Toda, je dodala, kolikor jaz vem, v Afriki potnikom še ne zagotavljamo prenočišč, če ne ujamejo zvez. Kaj sedaj? Odločil sem se, da takoj po pristanku nemudoma poiščem uslužbenca Air Afrique in se vendarle dogovorim glede prenočevanja. Ne bi bilo ravno prijetno, sem si mislil, ob polnoči ali celo nekaj čez sredi Brazzavilla iskati primeren hotel. Nisem tudi spregledal, da letališča v glavnem postavljajo daleč stran od metropol.

Pomislil sem še na eno možnost. Morda bi lahko sredi noči poskusil z ambasado. Toda to je bila majhna

možnost, saj opolnoči tudi v Afriki že počivajo. Kaj ne bi na ambasadi?

Francoski pilot (vsa letala na afriških linijah pilotirajo belci, ostalo osebje pa je črnsko, večinoma izšolano v Franciji) nas je zelo varno popeljal na zemljo. Moram priznati, da sem samo v dveh ali treh primerih začutil trde, ne ravno varne pristanke. V večini primerov pa so afriške letalske družbe urejene - vsaj če potnik sodi po prijaznosti in strelbi v jeklenih ptičih.

Komaj smo se potniki vsuli iz letala, že sem z očmi iskal predstavnika Air Afrique. Dobil sem ga in mu razložil,

PIŠE:
JOŽE VOLFAND 16

da pač naslednje jutro letim za Bangui. Ne vem, kje naj prenočujem. Pa si kar sam odgovorim, a tako, da me je možkar slišal, da bi morda kar počakal na letališču. Nič kaj zgovorno mi je razlagal: Veste, tu ni Evropa. Se boste morali sami znajti. Vendar v mestu ni niti enega hotela, kjer bi vas lahko sprejeli. Vse je polno. Ne vem, kako vam lahko pomagam. Tu, na letališču, tu vam ne priporočam, da ostanete. So koma, ji, tudi varno ni najbolj.

Ali bi se vendarle lahko kaj storilo, vprašam.

Bom videl. Ko boste uredili obmejne formalnosti, se oglasite pri meni. Tu v letališki zgradbi imamo svoje pisarne.

Nekaj upanja mi je ponudil. Ostal sem miren in hladen, skorajda ravnodušen. Se mi je zdelo, da bi afriška pot kar preenostavno minila, če ne bi moral odvozlati vsaj enega večjega zapleta.

No, nisem pričakoval, da jih bo prav na kongoškem letališču največ. Zgradba na letališču Maya - Maya se ne more pohvaliti niti s prostornostjo niti z lepoto. Pred vojniki in cariniki se nas je tlo vsaj osemdeset in nič ni kazalo, da bi zaradi nas kaj bolj hiteli. Nasprotno. Obvezne formularje smo sicer hitro izpolnjevali. Toda vojniki so bili pri pregledih prtljage natančni in so si najbrž sproti kovali načrte, koga si bodo med potniki izbrali za trtev pri natančnejših pregledih. Nenadoma sem pri mejni kontroli zagledal uslužbenko Air Afrique. Izdajala jo je oznaka na uniformi. Prebral sem ime in se ji približal z vprašanjem: Gospa Keita, ali mi lahko pomagate?

Tudi njej sem razložil vso zgodbo. Najprej si je ogledala moj izpolnjen obrazec in zvedavo vprašala: Iz Jugoslavije? Pritrdil sem ji. Nato me je opozorila, da bi moral imeti vizum. Tega zares nisem vedel in sem jo vprašal, če se morda ni zmotila. Šla je k nekemu oficirju in skupaj sta vrtela v rokah kos papirja, na katerem je bil seznam, to sem videl pozneje, držav, s katerimi je Kongo že ukinil vizume. Zbodblo me je v oči, da Romuni za vstop ne potrebujejo vizuma, Jugoslovani pa brez njega ne moremo stopiti na kongoška tla.

V redu, si denem sam pri sebi. Jih bom že prepričal, da mi ne bodo delali problemov za eno noč. Odkrito povem, bili so nenavadno prijazni in niti oficirji niti drugi uslužbenci na meji niso zapravljali časa z mano, ker nisem imel vizuma. Zdelo se jim je povsem naravno, da mi pač to pomanjkljivost spregledajo in mi zaželejo prijetno nočno bivanje. Najbrž je k temu pripomogla tudi gospa Keita, ki je nenadoma začela budno skrbeti zame. Videl sem,

da je izkušena in da je najbrž že dolgo časa v službi pri Air Afrique. Prtljago sem čekiral, kakor so mi zagotovili v Loméju, do Banguija. Zato mi je carnik le formalno pogledal v potovalko in me spustil pred vsiljivo skupino taksistov, ki so potnike kar kukali za rokave in jih vabili v taxi. Še vedno sem upal na pameten dogovor z gospo Keita. Zato sem ušel njihovi poslovni razigranosti in se umaknil na drugi konec letališke zgradbe. Iskal sem pisarno Air Afrique.

Opazil pa sem, da mi ves čas sledi eden od taksistov. Pisarniški prostori Air Afrique se zdaleč niso spominjali na ugled, ki ga ima ta družba v zračnem prostoru nad afriško celino. Nisem vedel, kam naj sedem. A tudi za več kot tri ali štiri osebe v sobi itak ni bilo prostora. Ni mi preostalo drugega, kot da sedem na mizo in počakam na gospo Keita. Prišla je in me pozdravila z nasmehom. Presenetila me je z vprašanjem, kje imam prtljago. Začudil sem se, saj sem pričakoval, da bo ona to vedela bolje kot jaz. Razložil sem ji, da so mi v Loméju poslali prtljago kar za Bangui. Optimist ste, me je podučila. Prtljago morate odnesti z letala. Saj sem vendar plačal, pojasnim. To že, pravi, ampak te prtljage jutri ne bo v Banguiju, če je danes ne boste vzeli iz letala. Sicer me pa sploh ni poslušala. Poklicala je sodelavca in oba sta jadorno odhitela v garderobo. Čez deset minut sta se vrnila z vso mojo prtljago in jo razstavila po pisarni. Takrat sem spoznal, da se lahko prepustim nadaljnji skrbi gospe Keita tudi glede prenočišča, pa še za prtljago me ni več skrbelo. Vseeno sem zavrtel telefon naše ambasade v Brazzavillu. Zaman. Gospa Keita mi je vzela iz rok telefon in začela vrteti številke hotelov. Po četrtem ali petem poskusu ji je le uspelo prepričati nekega receptorja. Sprejeli vas bodo, mi je vedro dejala. Hotel Cosmos. Ni najboljše, a za eno noč bo. In cena? vprašam. Okrog 7000 frankov.

To je bilo mnogo, a se ni dalo pomagati.

NOVE DELAVNICE V ŠMARSKEM KOMBINATU

Letos so v Kmetijskem kombinatu v Šmarju vložili 300.000 dinarjev v postavitev dveh novih delavnic: kovinske in mehanične. Prva, kovinska, se išče svoj lastni proizvodni program, trenutno pa razvija sodelovanje s Feromoto iz Selnice in Eno Celje. Nova mehanična delavnica pa bo gotovo razveselila predvsem tiste šmarske občane, ki so lastniki motornih vozil. Kajti v njej bodo opravljali tako popravila kmetijskih strojev in avtomobilov, kot tudi tehnične preglede Zastavinih vozil. V okviru naložbe v obe delavnici so v Kmetijskem kombinatu v Šmarju zgradili tudi sodobno trgovino z rezervnimi deli za kmetijsko mehanizacijo in za program Zastavinih vozil.

DS

MOZIRJE IN PRESKRBA

POVEZOVANJE TRGOVINE

Skupna pota združne trgovine in Savinje

Stara, zelo stara pobuda o povezovanju trgovine v moziški občini dobiva v zadnjem času vse bolj jasne oblike.

Trenutno stanje ni zadovoljivo. Je razdrobljena, ekonomsko šibka in zato nespособna za večje posege.

Ceprav tudi zdajšnja misel o povezovanju trgovine, sicer pa med trgovsko dejavnostjo Zgornjesavinjske kmetijske zadruge in trgovsko delovno organizacijo Savinjo, še nimajo končnega predloga, je vendarle že tako daleč, da je pripravljenost za skupno pot močnejša od drugih, še vedno odprtih vprašanj.

Ko je beseda tekla o povezovanju Savinje in združne trgovine, so predvsem poudarili poznejše pogoje za boljše in racionalnejšo organizacijo maloprodajne mreže, tudi ob specializaciji prodajaln in večji izbiri blaga,

zatem večjo moč združne trgovine za nove naložbe, boljše zaposlovanje in lažje reševanje kadrovskih vprašanj, večjo socialno varnost zaposlenih, "enotnejši in uspešnejši nastop do dobaviteljev blaga, skupno reševanje in koriščenje skladiščnih prostorov, lažje reševanje finančnih vprašanj, večji vpliv na bodoči razvoj trgovine v občini in še in še. Skratka, na prvem mestu je vloga in namen trgovine, naloga, ki jo ima do potrošnikov zaradi dobre preskrbe. Gre torej za mesto in položaj trgovine v občini na sploh, za njeno moč, večjo uveljavitev. Vse drugo je podrejeno osnovnemu cilju. Tudi prihodnja organiziranost.

V tej zvezi sta se v času prve razprave pojavila dva predloga. Gre za izločitev trgovske dejavnosti od združne in za ustanovitev, skupaj s Savinjo, nove trgovske de-

lovne organizacije, oziroma za priključitev sedanje Savinje v združno temeljno organizacijo za trgovino.

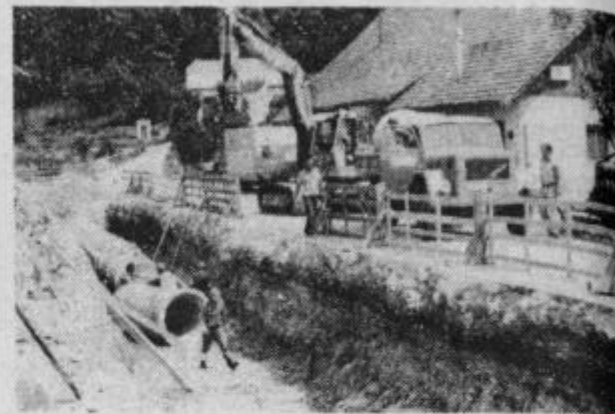
Ce opozorimo na osnovni pomen povezovanja, potem prihodnja organizacijska oblika ni tako pomembna, četudi je seveda ne kaže podcenjevati. Toda, naj bo takšna ali drugačna, v vseh primerih naj bo začetek boljšega dela, uveljavljanja močnejše trgovine v občini, enotne in dovolj močne, da bo našla ustrezno mesto tudi v eni ali drugi sestavljeni organizaciji združenega dela, bodisi pri KIT v Ljubljani ali MERX v Celju, ali morda pri obeh.

O predlogu za povezovanje trgovine v moziški občini bo te dni razpravljala posebna komisija, ki bo pripravila tudi stališča za uresničitev načrta.

M. BOŽIČ

V BESEDI IN SLIKI

TUDI KANALIZACIJA V NAZARJU

Pravzaprav je industrijsko središče Gornje Savinjske in Zadrecke doline, Nazarje, eno samo veliko gradbišče. Tik pred otvoritvijo sta pomembni naložbi v okviru delovnega kolektiva Lesne industrije Gorenje - Glin. Gre za oplemenilnico ivernih plošč in za žagalnico. Pod streho je nov kulturni dom, ki bo hkrati večnamenski objekt in v teku so dela za položitev kanalizacije (na sliki). Pa tudi sicer je treba zapisati, da so se v moziški občini, v okviru drugega samoprispevka, odločili za gradnjo primarne kanalizacijske mreže na trikotniku Mozirje-Nazarje-Rečica.

MB

Foto: T. Tavčar

NOVA STANOVANJA NA LJUBNEM

Zdaj, ko so izročili ključke trinajstim družinam, ki so dobile stanovanja v novem bloku na Ljubnem ob Savinji (na sliki na levi), je seveda pozabljena vsa slaba volja, ki je spremljala mnoge ljudi zaradi zamude, ki je nastajala pri teh delih. Poleg prvega trinajststanovanjskega bloka, zdaj stoji še drugi. Prišel je s skoraj enoletno zamudo. Toda, zdaj je tu in v njem je šest stanovanj kupil kolektiv Kovinarstva, tri stanovanja so last solidarnostnega sklada, dve od Vegrada itd. Tako na Ljubnem nastaja nova in lepa stanovanjska soseska, v kateri prevladujejo sicer individualne hiše.

MB

DOM SLO V ŽALCU RASTE

Dela pri gradnji novega doma SLO v Zalcu potekajo po načrtih. V prvem delu, kjer bodo dobili prostore občinska gasilska zveza Zalec in GD Zalec bodo kmalu končana.

Foto: T. TAVČAR

V ŠKOFCAH PRI LAZIŠAH KMEČKI PRAZNIK

V Škofcah, malem zaselku v bližini Rimskih Toplic bodo v nedeljo priredili kmečke igre. Tekmovalci bodo v mlačvi s cepci, v košnji otave in pripravi stelje. Seveda bo vsemu sledilo tudi veselje, ki so ga ljudje po trudu polnem delu potrební.

SLAB VETER ZA JADRA

Drugo regato za klubsko prvenstvo Društva za šport na vodi NIVO Celje v jadraniu na deski je motilo skoraj popolno brezvetrje, tako da je moralo 24 tekmovalcev več kot dve uri čakati na začetek tekmovalja. Izenačenost med tekmovalci je bila tokrat izredno velika, saj sta si prvo mesto delila Ivan Srebot in Srečko Forte, tretje pa Milan Koren in Branko Tanjšek, Rudi Kajtnar pa je bil peti. Naslednja regata bo že v soboto 23. tega meseca. Član sekcije za jadrnanje na deski Nivo Celje Marjan Kolar pa se je udeležil odprtega prvenstva Katora, kjer je zmagal.

F. P.

PLAVALNI USPEH JOŽETA TANKA

OD UMAGA DO KOPRA

Borba s soncem, valovi in meduzami

«Jož, moje roke!» To so bile prve besede celjskega plavalca, sicer zaposlenega v Kovinotehni, Jožeta Tanko, ko je v soboto, 9. avgusta 1980 ob 17.44 uri po enajstih urah in 24. minutah plavanja pristal v povsem praznem koprskem zalivu. Na pomolu je bila zbrana skupina Celjanov in dva, trije domačini. Bil je to preskromen sprejem za plavca, ki je dosegel uspeh, o katerem bomo še govorili, saj je v eni etapi preplaval kar 32 kilometrov ali natanko toliko, kot menda še doslej noben slovenski plavalec.

Znameniti jugoslovanski in svetovni plavalni maratonec Veljko Rogošić iz Splita, je pred startom poslal Jožetu Tanku naslednji telegram:

**ŽELIMO VAM DOBRO
MORE I USPJEH - SUDAC
IZ SAVEZA NIJE POTREBAN - VELJKO ROGOŠIĆ**

Jože je uspeh dosegel, ker je zmozel dolgo pot po morju, medtem ko morje vso pot ni bilo dobro. Najtežje je bilo že po osmih kilometrih iz Umaga, ko je Jože »zašel« v pravi roj meduz in ga je okoli 15 tudi oplazilo po vsem telesu ter drugič pri Piranu, zaradi menda tudi do dva metra visokih valov, ko so on in njegovo spremstvo več kot uro »stali« na enem mestu in bolj šli nazaj kot naprej. Premagali so tudi te težave in v poznih popoldanskih urah

dosegli uspeh. Zdravnik Janez Tasić, ki je tudi pridno snemal ves maraton, je ob prihodu dobesedno povedal:

«Mi v čolnu smo imeli med potjo večjo tremo, kot Jože v vodi. Vse je kljub težavam odlično zmozel».

Pokrovitelji oziroma boljše povedano financarji Jožetovega plavalnega maratona so bili:

Elektroinstalacijska obrtna delavnica Milivoj Stoković iz Kopra, Elektroinstalaterska obrtna radnja Živoimir Radoslavčević iz Beograda in Kovinotehna Celje.

Ekipa, ki je spremljala Jožeta Tanko:

Edi Koren, vodja, Janez Tasić, zdravnik, Branko Planinc in Emil Hajnšek, voznik čolnov ter potapljač in Dušan Milenković, spremljevalec.

Do Portoroža sta celjskega plavalca spremljala tudi dva čolna iz Umaga, ki sta lani spremljala našega Veljka Rogošića na poti iz Italije v Jugoslavijo: Jure Radovčič, tajnik umaške zveze za telesno kulturo in Tulio Medica, tajnik turističnega društva in jadranskega kluba Albartos.

Celjska ekipa je prispela v Umag ponoči iz petka na soboto in prespala v šotorih ob morju. Zaradi bližnjega disco kluba, kjer je bila do 3. ure zjutraj razgrajajoča glasba, je bilo spanje in počiva-

nje bolj slabo. Neugodno pa so na posadko vplivali tudi valovi, saj je bilo morje zaradi petkovega večernega neurja močno podivjano.

Jutro v soboto je bilo primerno za start. Morje se je umirilo. Temperatura vode je namesto petkovih 27 stopinj bila 25 stopinj. Na pomolu v Umagu je bila samo celjska posadka in dva domačina, ki sta z metlami in vedricami čistila obalo. Nekaj minut pred šesto uro je slekel modro trenerko. Telo je premazal z zaščitno kremo, zmočil očala, pogledal naokoli in se pognal v zelenkasto vodo. Začela se je utrjajoča pot...

Zdravnik Janez Tasić: «Med plavanjem bo po potrebi dobival samo vitaminske koktejle in soli. Jože je drugače zdrav in sposoben za velike napore. Prepričan sem, da se bo vse dobro končalo.»

Posadka je kmalu izginila za umaških turističnih naselijem Katoro...

Popoldne smo bili v Koprju. Ob 17.44 uri se je Jože Tanko dotaknil pomola v koprskem zalivu.

«Jož, moje roke!
- Dolga je bila, dolga!
- Strašno se je vlekle!
- Kakšni valovi!
- Prišel sem v jato meduz in nisem prišel ven!
- Roke imam, kot bi bil sto let star!

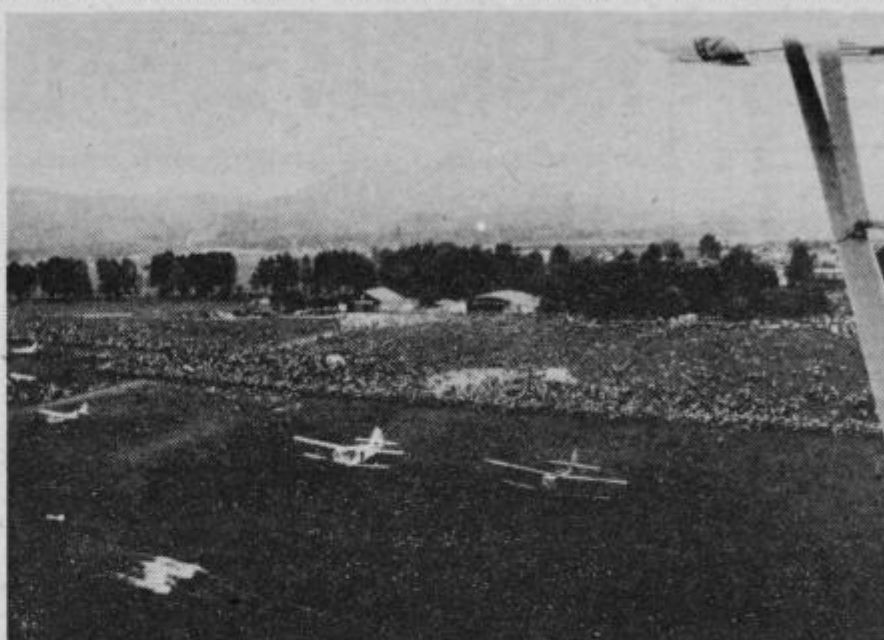

Ko je Jože Tanko priplaval v Koper po 32 km dolgi progi iz Umaga, je bil precej utrujen. Bolela ga je leva roka, peklo od meduz. Sicer pa mu je vseskozi uspešno pomagal dr. Janez Tasić (desno), ki ga je spremljal med potjo in ima tudi veliko zaslug, da je Jože uspel.

Foto: TONE VRABL

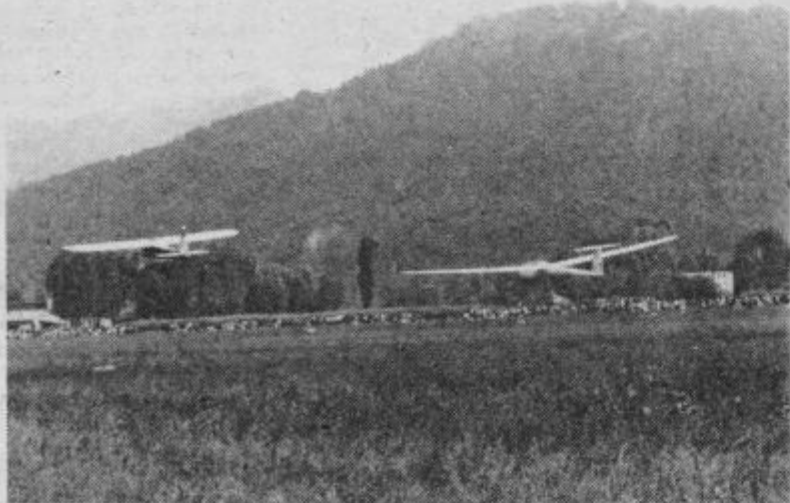

Predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj je pilotoma LK Ptuj Krepflu in Cestniku izročil velik prehodni pokal maršala Tita za osvojeno prvo mesto na 23. jugoslovanskem aero-rallyju. Zaključni del tega tekmovanja je bil letos v Celju, kjer sta v zadnji etapi zmagala Celjana Peter Karner in Žan Pizorn, ki sta v skupni uvrstitvi zasedla deveto mesto.

Bogat in pester program je na letališče v Levcu privabil okoli 30.000 ljudi, ki so uživali v zračnih vragolijah vojaških in športnih pilotov, radijsko vodenih modelov in padalcev. Na sliki je zračni posnetek dela vzletne in pristajalne steze ter množica gledalcev pred letališkim poslopjem.

MITING, KOT ŽE DOLGO NE

Tudi jadralna letala, ki so sodelovala na mitingu, so navdušila gledalce, še posebej s svojo krhkostjo in eleganco.

DC 9 na letališču v Levcu? Ne, samo maketa tega potniškega letala, ki je tudi vzletela in varno pristala tudi na travnati površini.

Reaktivno vojaško letalo MIG 21 je zvočni zid prebilo sicer izven letališča, vendar je kljub temu bilo glavna atrakcija mitinga.

Lepše proslave 50-letnice Aerokluba Celje, kot je bila v nedeljo na letališču v Levcu, si skoraj ne moremo zamisliti. Okoli 30.000 obiskovalcev, kakih 100 različnih letal, približno 50 padalcev in vrsta gostov iz cele Jugoslavije je počastila ta praznik celjskih letalcev.

Prireditve se je pričela pravzaprav že s prikazom dejavnosti modelarjev, ki so večje vodili svoje majhne letalske modele v zraku, tako da je marsikdo pomislil, da se bodo zdaj zdaj zaleteli. Skok padalcev in njihov pristanek je bil znak za fanfare, ki so označile uradni pričetek proslave, na kateri je najprej spregovoril predsednik Aerokluba Celje Tone Jelenko. Zatem je bila slovesna razglasitev rezultatov 23. aero-rallyja, predsednik predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj pa je predal zmagovalcema velik prehodni pokal maršala Tita. Poveljnik vojaškega letalstva in protiletalske obrambe generalpodpolkovnik Stevan Roglič pa je celjskemu klubu, kot prvemu v državi, podelil zlato plaketo Vojaškega letalstva in protiletalske obrambe.

Po uradnem delu proslave se je letalski miting pričel z nastopom domačega šolskega letala Galeb, ki je prikazal svoje velike sposobnosti. Sledila so jadralna letala, pa stara vojaška letala Aero 3 in novejša domača letala UTVA.

Ko je napovedovalec na prireditvi napovedal akrobacije v zraku, je med gledalci završalo. Upravnik Aerokluba Celje Peter Karner je z letalom ZLIN počel v zraku prave vragolije in marsikateremu gledalcu je zastal dih ob raznih likih, ki jih je ta preizkušeni športni pilot počel v zraku. Nič manj ni navdušil veteran celjskega letalstva Maks Arbajter, ki je z jadralnim letalom BLANIK dokazal, da je še vedno mojster med mojstri.

Marsikdo, ki je videl na letališču krhko maketo potniškega letala DC-9, ni verjel, da lahko tudi leti. Njen konstruktor modelar Marjan Mencinger iz Lesc, ki je porabil okoli 3000 ur, da jo je sestavil in jo potem še dve leti preizkušal in dopolnjeval, pa je dokazal, da to letalo lahko pristane tudi na travnati površini.

Med vojaškimi letali je glavna pozornost veljala reakcijskemu letalu MIG-21, ki je nad letališče pripeljal z nadzvočno hitrostjo. Toda tudi nastop letal domače proizvodnje, to je kraguljev in jastrebov je navdušil večtisočglavo množico na letališču v Levcu.

Miting so sklenili padalci, ki so prikazali zračni desant. Žal niso mogli izvesti tako imenovane zvezde v zraku. Tudi balon, kljub vsem naporom ni uspel poleteti. No, kljub vsemu je bil nedeljski letalski miting enkratno doživetje in Aeroklubu Celje lahko čestitamo tako za njihov jubilej kot za odlično organizacijo prireditve. Več o zgodovini kluba pa bomo pisali v prihodnjih številkah.

Tekst: FRANČEK PUNGERČIČ
Slike: DRAGO MEDVED

Na mitingu je nastopilo okoli 50 padalcev, ki so prikazali vrsto veščin v zraku. Na sliki je padalec s padalom KRILO, ki ima izredne jadralne zmožnosti in ga proizvajajo tudi že pri nas v tovarni KLIZ. Tudi celjski padalci že imajo nekaj takih padal.

Modelarji so pri celjskem Aeroklubu najbolj množični in zato tudi uspehi ne izostajajo. To so dokazali tudi na mitingu, kjer so pokazali vrsto modelov, ki so jih mladi modelarji izdelali sami in s katerimi so že nastopili na raznih tekmovanjih.

KONJIŠKA GODBA NA TIROLSKEM

Godba na pihala iz Slovenskih Konjic rada zai-gra ne samo doma, tudi drugod. Tako je pred kratkim gostovala pri po-brateni godbi v Izoli, pre-tekli teden pa je bila v go-stech v Virgenu, turistič-nem kraju Vzhodne Tirol-ske v Avstriji. Tja jo je povabila tamkajšnja god-ba, ki je praznovala 160-letnico.

Temeljito pripravljeni godbeniki so pod vod-stvom kapelnika Lojzeta Kranjčana izvedli celove-černi koncert, ki je nav-dušil tisoč in več obisko-valcev.

Aplavz je bil dokaz, da uživa naša glasba v svetu veliko spoštovanje in ugled.

KONRAD SODIN

ORGELSKI KONCERT

V okviru poletnih prireditev je bil v petek, 15. avgusta v celjski Opatijski cerkvi orgelski koncert, ki sta ga izvajala flautist Fedja Rupel in orgelski mojster Hubert Bergant.

V prvem delu programa sta bila oba velikana baroka, Bach in Händel, s po eno sonato. Izvedba je bila stilno korektna, v poedinah stavkih ne dovolj točno izdelana, rekel bi, preigrana. Tudi je manjkalo kontrastov v dinamiki in v tempih, kar je učinkovalo monotono. Bolj izrazit je bil Kon-cert v D-duru Mozartovega sodobnika Rössler-Rosettija, v katerem je bila kadenca ob koncu I. stavka učinkovita za-radi jasnosti in lepega tona flavte.

Drugi del programa je bil bolj pester: Mozartov Andante, Srebotnjakova »Makedonska ljubezenska pesem«, živahne skladbe španca Pessarda »Andalouse in Bolero« in ob koncu Sonata Poulencja s tremi stavki, od katerih je bil prvi, Allegro Malinconico, odličen tako v tonski izraznosti flavte kot v registraciji orgel. Seveda celjske orgle ne zmorejo vseh zahtev, ki jih terja koncertni program, vendar je mojster Bergant izabil iz skromnih registrov maksimum zvočnih efektov.

Številno občinstvo je pozorno spremljalo izvajanje ter nagradilo oba umetnika z živahnim ploskanjem. Živo zani-manje dokazuje, da so tovrstni koncerti dobrodošli.

E. K.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

KNJIGAM DOBRO KAŽE

Doslej že 266.454 inventarnih enot

Krivicu bi naredili delav-cem v knjižničarstvu celj-ske občine, če bi trdili, da se je razvoj knjižničarstva pri-čel šele z ustanovitvijo kul-turne skupnosti. Res pa je, da je z njenim nastankom dobilo tudi knjižničarstvo polet, ki v zadnjih letih be-leži vzpodbudne rezultate.

Zelo pomembno je bilo združevanje sredstev in ka-drov. Pred leti ustanovljena Osrednja knjižnica s seda-njim imenom Edvard Kar-delj, je pomenila v razvoju knjižničarstva, predvsem pa

z vidika zmanjševanja razda-lje med knjigo in bralcem, skoraj revolucionarno delo. Uvedba družinskih izkaznic, brezplačna izposoja knjig v nekaterih oddelkih, novosti za mlade bralce, načrtno zbi-ranje in ponudba marksistič-ne literature - vse to je pripo-moglo, da so bralci pričeli pogostejše prihajati v oddel-ke knjižnice in pogostejše se-gati po knjigah.

Poglejmo nekatere rezul-tate v letošnjem prvem pol-letju, ki smo jih prejeli pred dnevi: število vpisanih bra-lcev se je v primerjavi z lan-skim letom dvignilo za 16 odstotkov, število izposoje-nih knjig pa je večje za 9,8 odstotka. V prvem polletju se je vpisalo na družinske iz-kaznice 7.554 bralcev. Načrt je bil za celo leto 6000 bra-lcev, tako da je ta številka presežena že v prvem pol-letju.

Na domu so bralci prebrali 164.037 knjig, v čitalnicah pa 68.581 knjig, kar je za 29 od-stotkov več kot lani, pri pre-branih knjigah na domu pa ta podatek pomeni celo 70 odstotkov.

Število izposoj bi bilo še večje, če bi knjižnica imela na voljo več knjig. Pred leti ni bilo dovolj denarja, da bi kupovali večje število ena-kih primerkov. To velja zla-sti za družboslovno litera-turo, saj je zanjo veliko povpraševanje, zlasti po uvedbi po-sebnega oddelka, kjer naj-večkrat iščejo knjige dijaki in študentje, predvsem tisti, ki študirajo ob delu.

»Na videz mirno in tiho de-lo za zidovi knjižnice, pa ob temeljitem pogledu v podat-

ke spremeni svojo podobo v dinamično in novosti polno življenje. Obdelati je bilo tre-ba na tisoče enot. Oddelek za raziskovalno delo je obdelal skoraj 3000 enot za doku-mentacijo Celje v časopisu, opravil pa je tudi druge nalo-ga za Indok. Dopolnjevali so tudi bibliografsko gradivo o celjskih piscih, potem so tu še posebne zbirke, geografs-ke karte, muzikalije in drugo.

Zelo pomembno je tudi delo krajevnih knjižic. Zdaj delujejo v Vojniku, Smart-nem v Rožni dolini, na Dobr-ni in v Storah, pripravljajo pa tudi knjižico v Trnovljah, ki naj bi pričela z delom v septembru. V vseh krajevnih knjižnicah so v letošnjem prvem polletju vpisali 987 novih bralcev, ti bralci pa so obiskali knjižnice 3.840 krat in si izposodili 8.824 knjig, kar je v primerjavi z lanskim le-tom kar za 43,3 odstotka več.

Iz teh podatkov lahko vidi-mo, da narašča število bra-lcev, tudi vedno več knjig gre med bralce, pa tudi glede števila novih knjig ne bi smeli biti preveč nestrpni. Ne smemo pozabiti tudi dej-stva, da knjižnica težko na-domešča sredstva, ki so na-menjena za nakup novih knjig, saj sami dobro vemo, kako naraščajo cene in da knjige niso poceni.

Vsekakor so omenjeni po-datki vzpodbudni. Čas pa bi tudi že bil, da bi se končno na celjskem dogovorili o ustreznem načinu sofinanci-ranja ustanove, kjer 40 od-stotkov uslug koristijo bralci izven celjske občine.

D. MEDVED

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

PETROLEJKA

Zaradi razvoja znanosti je v 18. stoletju nastopil pomem-ben napredek pri izboljšavah različnih vrst svetilk. Z izboljšavami pri oljnih svetil-kah se je pobožala tudi raz-svetljava prostorov. Po izpo-polnitvah oljnih gorilnikov in luči samih, je prišla nova re-volucija. Odkrili so nafto in z njenim rafiniranjem tudi pe-trolej, ki je kot svetilno sred-stvo hitro prevzel mesto re-pičnega olja; saj so zaradi nje-gove viskoznosti odpadle vse komplicirane naprave za do-vajanje olja v gorilnik sve-tilke.

Petrolejko je izumil Ameri-čan Silliman in že v začetku druge polovice 19. stol. naj-demo petrolejko tudi v Evro-pi, po kateri se je zaradi svoje enostavnosti hitro razširila. Sten petrolejke sam kapilar-no vpija petrolej in zato ne potrebuje svetilke nobenega dodatnega mehanizma, razen kolesca za pomikanje stena navzgor in navzdol. Plamen petrolejke je gorel z bolj belo svetlobo, obenem pa je bil tu-di mirnejši kot plamen oljen-ke. Petrolejka se je kmalu razširila tudi na podeželje, kjer je počasi začela zamenja-vati trske in sveče. Skupno s svečami, pa je ta način sveča-ve ostal v veljavi do iznajdbe elektrike.

V začetku so bile petrolej-ke narejene iz kamenine ali porcelana, koncem 19. stol. pa so posodice za petrolej za-čeli izdelovati tudi iz stekla. Takšna je tudi naša petrolej-ka. Narejena je iz dveh delov; zgornjega, steklenega dela z gorilnikom in spodnjega de-la, nekakega podstavka, ki je lesen. Steklen del ima obliko

posodice s kovinskim robom v katerega se privije gorilnik s stenjem. Spodnji del poso-dice se počasi zožuje in je na koncu okovan s kovino. Pod-stavek je lesen, narejen je na stružnici ali zelo skrbno roč-no rezljan. V ta podstavek je na vrhu izvrtana luknja v ka-tero so pritrdili s kovino oja-čani spodnji del steklene po-sodice za petrolej.

Petrolejka in čas v katerem je nastajala sta bila pomemb-na tudi zato, ker so ob izpo-polnjenju oljenke približ-no koncem 18. stol. iznašli tu-di cilindri, ki je plamenu omogočal bolj enakomerno gorenje in boljše zaščito pred vetrom ter drugimi atmosfe-rskimi motnjami. Poleg nava-dne hišne petrolejke so iznaš-li tudi petrolejko, ki je zelo podobna lanterni, vendar je zaradi okroglega cilindra okrogle oblike. Petrolejko so zato, ker je bil plamen zašči-ten s steklom in ščitnikom na vrhu lahko uporabljali tudi na takih mestih, kjer si prej zaradi nevarnosti požara z odprtim plamenom niso mo-gli svetiti.

VLADIMIR ŠLIBAR

ŠENTJUR IN IPAVCI

ŽIVA SLOVENSKA PESEM

Za šentjurčane je najbolj zanimiv Gustav Ipavec

Nedvomno je izjemna po-sebnost, da so se v eni hiši, enim staršem rodili trije si-novi skladatelji Ipavci: Alojz, Benjamin in Gustav in da je slednji imel še sina Josipa, ki je bil prav tako skladatelj ter da so vsi štir-je bili zdravniki.

Leta 1805. se je naselil v Šentjurju ranocelnik Franc Ipavec, ki se je razen ranocelnštva bavil še z ribišt-vom, lovom, vremenoslov-jem, izdelovanjem raket itd. V šest kilometrov oddaljeni graščini na Blagovni si je na-šel življenjsko družico Kata-rino Schweighofer, ki mu je rodila devet otrok. Prvoroje-nec, Alojz, ki je bil vojaški zdravnik, je bil za glasbo zelo nadarjen in je komponiral plesno glasbo - umrl je mlad, star komaj 34 let. Zadi-nja izmed deveterice sta se rodila Benjamin in Gustav.

Benjamin je začel komponirati že kot srednješolec, re-volucionarno leto 1848, ga je narodnostno prebudilo - za-čel je komponirati pesmi, ki so imele narodnostno-budil-ni značaj. Ena izmed njih je Razlagova »Domovina« z be-sedilom:

Bodi zdrava domovina, mili moj slovenski kraj.

Ti prekrasna, tinedina meni si zemeljski raj...

Znana je tudi pesem »Siro-ti« in »Ilirija oživljena«. Skomponiral je tudi opero »Tičnik« in »Teharski plemi-či«. Uglasbil je vrsto samo-spevov na besedila Prešerna, Jenka, Aškercja, Gregorčiča,

Stritarja, Murna in drugih. Dobršen del teh pesmi je po-snetih na plošči, poje jih G. Dermota. Benjamini je služ-boval do smrti v Grazu, re-dno pa je prihajal v rodni Šentjur.

Za nas Šentjurčane je naj-bolj zanimiv Gustav Ipavec, ki je razen študija medicine na Dunaju bil od rojstva do smrti v domačem kraju, kjer je deloval kot zdravnik celih petdeset let, bil župan, go-spodarstvenik, sadjar, lovec, skladatelj itd. Vseskozi zave-den Slovenec je uglasbil Go-milškovo pesem »Slovenec sem« z besedilom:

»Slovenec sem, Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala.

Zatorej dobro vem, Slove-nec sem, Slovenec sem!...

Rodni Šentjur je izredno ljubil in se navduševal za njegove lepote. Cerkev sv. Rozalije z zelo lepo lego ga je tako navdušila, da je nek ve-čer, ko je opazoval sončni za-hod in prisluškoval zvonu iz cerkve skomponiral na Funtkovo besedilo pesem »O mraku«, ki se glasi:

»Iz stolpa sem mi zvon zvonil, ko lega mrak se po vasi...

le doni zvon iz temnih lin, le vzbujaj mi na dom spo-min.«

Pesem je bila napisana in uglasbena ob koncu prejš-njega stoletja, ko se je začelo izseljevanje slovenskega živ-lja v Ameriko in zahodno-evropske države.

Najbolj melodiozna in lah-

ko bi rekli najbolj ljudska pa je njegova »Vse mine«, ki jo je uglasbil, ko je šel na obisk k neki porodnici in se glasi:

»Kje so moje rožice, pisane in bele,

moja srca ljubice, zlahtno so cvetele.

Ah pomlad je šla od nas, vzela jih je zima mráz.

Kje je tista deklica, v vrtu je sedela...«

Zadnji iz rodu Ipavcev je bil skladatelj in zdravnik Jo-sip, sin Gustava. Izredni so njegovi samospjevi, ki jih pri-merjajo s Schubertovimi. Žal je Josip umrl mlad in ni izpel vsega, kar je nosil v srcu. S smrtno Josipa leta 1921. je prenehala tradicija, da so bili zdravniki v Šen-tjurju skoraj 120 let Ipavci, prenehala pa je tudi glasbe-na tradicija.

Svoje rojake Šentjurčani spoštujemo. Po njih smo poimenovali ulico mimo rojstne hiše, postavili smo jim doprsne spomenike, na rojstnih hišah so spominske plošče, režiser in scenarist Fran Žižek je v petih nadi-ljevanjih ovekovečil njho-vo bogato glasbo in njihovo življenje, prosvetno društvo nosi njihovo ime, po njih je poimenovana glasbena šola itd. Aškerčevi verzi na Gu-stavovem nagrobniku pra-vijo:

»Smrt le telo je tvoje strla a psem tvoja sladka ni umrla z njo vred med nami da-nes še živim!«

ERNEST REČNIK

Zopet je prežgodaj dogorelo življenje ene-mu izmed nositeljev in ohranjevalcev celjske kulture prof. Tonetu Kolšku, bivšemu ravna-telju celjskega zgodovinskega arhiva. Tone Kolšek je pripadal srednji generaciji celjskih intelektualcev, ki je v prvih letih po odhodu okupatorja dokončevala gimnazijo in se od-pravljala na univerzo. Rodil se je 30. decem-bra 1930 v Ločici pri Polzeli. Oče Kolšek je spadal v vrsto najbolj izobraženih kmetov v sosesčini. Umrl je v začetku vojne in žena je ostala sama s sinom Tonetom in hčerko Mari-jo. Po osvoboditvi je mati poslala sina Toneta na celjsko gimnazijo, kjer je leta 1949 maturi-ral. Nato se je vpisal na ljubljansko filozofsko fakulteto, in sicer na oddelke za arheologijo z zgodovino kot stranskim predmetom. Ta izbi-ra pa je mlademu filozofu po diplomskem izpitu delala težave. Njegova fakultetna izo-brazba je ustrezala zahtevam muzeja in njego-vega arheološkemu oddelku. Toda v Celju sta bili zasedeni že obe mesti Tone Kolšek je

ščina v Beograd, kjer je eno leto poslušal pre-davanja iz arhivske stroke. Tedaj se je dobro seznanil s staro cerkveno slovanščino (jezi-kom Cirila in Metoda), usposobil pa se je tudi, da je lahko razumel jezik Dušanovega zakoni-ka in sorodnih spisov. Leta 1965 je izšel novi zakon o arhivih, ki je celjski arhivski ustanovi dodelil tudi skrb za arhive v naših revirjih. Tega leta je Tone Kolšek prevzel vodstvo zgo-dovinskega arhiva. Večkrat je razmišljal o zgodovini svoje Savinjske doline. Pri tem je lahko ugotovil, da starejši del njenega arhi-vskega gradiva ni doma. Vidno se je razveselil, ko je arhiv dobil iz Gradca kopijo obsežnega starega urbarja žvneške gosposčine in nato še kopijo le malo manj pomembnega tabo-rskega urbarja. V razgovoru smo presodili, da je Savinjska dolina zgodovinsko zelo slabo obdelana. Opazil sem, da bi bil Tone Kolšek pripravljen organizirati skupino ljudi, ki bi se združeno lotila velikega dela. Pri tem bi bilo vsekakor treba dobiti iz tujine vsaj vse temelj-ne zgodovinske vire. Za to bi bilo potrebnih pač nekaj tisoč šilingov. Ideja je ostala samo ideja. Tone Kolšek je bil službeno močno za-poslen, vendar je v Celjskem in Savinjskem zborniku objavil nekaj spisov. Za Laški zbor-nik je pripravil razpravo o zgodovinskem ra-zvoju samouprave v Laškem in njegovi okoli-ci. Aktivno je sodeloval pri arheoloških študi-jah o Savinjski dolini.

V preteklih letih mi je nekočkrat pove-dal, da se zdravstveno ne počuti posebno do-bro, ne da bi bil to poudarjal. Zdaj vem, da je bil to vzrok, da ob dvakratnem rednem razpi-su za mesto arhivskega ravnatelja ni več pro-sil. Ko sva se pred nekaj tedni razgovarjala o trboveljskih arhivalijah, sem opazil na njem neko otožnost in utrujenost.

Njegova mati je pred svojo smrtjo v soglasju z obema otrokoma, prodala kmetijo, ki je ni imel kdo obdelovati. Vendar je bila sinu Tone-tu zemlja tako draga, da je v Založah nad bivšim samostanom, poznejšo graščino Novi kloster, kupil majhno Martjakovo domačijo Zalog, kjer si je uredil skromno počitniško hišico. Pri delu na zemlji ga je 9. avgusta zadel srčni infarkt, ki mu je ob prevozu v bolnico podlegel.

Vsi, ki so pokojnega profesorja in ravnatelja Toneta Kolška poznali, in zlasti tisti, ki so z njim sodelovali, se ga bodo spominjali s spo-štovanjem in toplino.

JANKO OROŽEN

TONET KOLŠEK

jan. 1956 sprejel mesto profesorja pripravnika in honorarnega predavatelja na I. gimnaziji v Celju. Predaval je zgodovino in zemljepis. Ob šolski reformi 1958, ko so nižji razredi gimna-zije bili priključeni višji osnovni šoli, je bil Tone Kolšek premeščen na bivšo I. osnovno šolo, kjer je poučeval tri šolska leta, do 1961. Bil je dober učitelj, večkrat sem slišal, da se ga bivši učenci zelo radi spominjajo. Vendar ga je vlekel k poklicu, ki bi bil bliže njegovi stroki. Bilo mu je ustrezno, ko je bil 1. sep-tembra 1961 nameščen za arhivarja mestnega arhiva. Novi arhivar je dobil nalogo, da pre-gleda še nepregledane spise okrožnega sodi-šča, segajoče nazaj do leta 1850, in jih po ar-hivskem načinu uredi. Kaj kmalu je obvladal posebnosti uradne nemščine. Za jezike je imel poseben talent. Leta 1962 je arhiv dobil polo-žaj in ime zgodovinskega arhiva. Zbirke so se množile, več okrajev je bilo ukinjenih, njihove arhivalije naj bi dobil zgodovinski arhiv. Arhi-varja Kolška je kmalu poslala občinska skup-

CELJE

KOTALKARICA IN NJEN MOJSTER

Lep kip na drsališču je delo Vladimirja Stovička

V avli poslopja umetnega drsališča v celjskem Mestnem parku stoji lep bronasti kipec kotalkarice. Je zanimiv, naraven in vreden občudovanja. In ob njem se ne hote porodi vprašanje, kdo

zmoti. Njegova življenjska pot je bila težka, celo težaka. Spominja se let študijev na akademiji v Pragi, kjer je živel v skrajni bedi, in potem v Parizu, ko je skoraj obupal nad svojim življenjem. Preživljati se je moral sam.

Zanj so se kmalu začeli zanimati mnogi strokovnjaki. In tako ni naključje, če je začel za svoja dela sprejemati visoka priznanja. V delu še danes ne pozna počitka. Še vedno polni zakladnico slovenske likovne umetnosti, slovenske kulture. Njegov recept za dolgo in zdravo življenje je: človek ne sme biti nikdar brez dela.

Doslej je izdelal nešteto plaket. Med njimi so mnogi naši heroji. Tudi maršal Tito.

Okupator ga ni maral. Pred domačim pragom ga je dvakrat pričakala naperjena cev. Pa tudi sicer je njegovo življenje močno razgibano. Veliko poznanstvo s svetom in polno pestrih doživetij. Njegovo pripovedovanje je tako izrazito, da se od njega ne da ločiti. Govori iskreno. Rad se nasmeji.

Svoja dela je razstavljal po Jugoslaviji, domala po celi Evropi. Tudi na žgočem afriškem pesku. Prav tako v Celju.

Po križarjenju po svetu se je zopet usidral v Leskovcu pri Krškem, kjer je tudi obiskoval osnovno šolo. Tu ga najdemo razporeženega v ateljeju ali pri njegovih vzornikih - čebelah. Po delu je z njimi v sorodstvu.

Cigaro je prižgal samo enkrat v življenju. Žena Milica

je vesela, ker pri hrani ni izbirljen. Ljubi pa kak kozareček dobrega vina. Zelo je ponosen na hčerki Tatjanco in Duško. Očku krasita življenje.

Kotalkarica je prišla na dr-

sališče v mestni park po za-
slugi HDK Celje in delovne-
ga kolektiva Aero, ki je pred
trinajstimi leti odobril sred-
stva za nakup te Stovičkove
mojstrovine.

STANKO MIKLAVC

ga je izdelal, kdo je njegov oče.

Na podstavku kipa je viden napis: Stoviček V.

Marsikdo bi sodil, da je to delo mladega kiparja, takega, ki mu srce najbolj kipi.

Vladimir Stoviček je akademski kipar in medaljer. Rodil se je 26. julija 1896. leta v Boštanju pri Sevnici. Starši so bili češkega rodu. Kipec, ki stoji v mestnem parku, pa je izgotovil okoli 1963. leta.

Je še vedno aktiven in ustvarjalen. Nedavno je nekdo menil, da skriva svoja leta, češ, da je ves čas dobro živel. Bil je v nepremišljeni

V VRHU NAD LAŠKIM Z VELIKO ŽLICO

V spomin na vrnitev preživelih krajanov iz koncentracijskih taborišč praznujejo v soboto in nedeljo v Vrhu nad Laškim svoj krajevni praznik. Letos imajo za praznično razpoloženje toliko več razlogov, saj je ta partizanska krajevna skupnost bogatejša za vodovode v številnih domačijah; za elektriko v poslednjih domovih; za skoraj štiri kilometre asfalta od Tevč do Vrha; za sodobno športno igrišče ob soli in še za kaj.

Slovesnost se bo začela v soboto ob petih popoldne, ko bo v Tevčah svečana otvoritev ceste, nekaj kasneje pa pri soli otvoritev športnega igrišča. Sledil bo kulturno-zabavni večer s predvajanjem filma o življenju in delu Tita, zatem pa prireditve ob sodelovanju »New swing quarteta, mešanega zbora »Anton Tanc« iz Marijagradca in godbe na pihala iz Laškega. Po programu bo kresovanje ob zvokih skupine »Sopota«.

V nedeljo bo ob 10. uri množični zbor, na katerem bodo razvili prapor gasilskega društva. Slavnostna govorica bo podpredsednica občinske skupščine Zlata Strel, v programu pa bodo sodelovali moški zbor TIM, godba na pihala iz Laškega, folklorna skupina »Anton Tanc«, domači recitatorji ter »Veseli hmeljarji«, ki bodo podkurili petam.

Vrh nad Laškim, nekoč priljubljena izletniška vasica je doživela svoj preporod za sedanje čase motoriziranih izletnikov. Pridobitve pa so v prvi vrsti pomembne za krajanje, ki so ogromno prispevali z dodatnimi prispevki in prostovoljnimi delom.

J. K.

KINO

UNION:

21. 8. ob 15.30, 17.30, 20 uri: angleški film »Železni križ« od 22.-26. 8. ob 16 uri »Pralnica avtomobilov« in ob 18, 20 uri »Jesen brez cesarja« - japonski akcijski

27. 8. in dalje ob 16, 18, 20 uri ameriška drama: »Rocky«

KINOTEKA

Do 23. 8. ob 19 uri, komedija »Potujoči komedijanti«

25.-30. 8. ob 19 uri, japonski film »Carstvo strasti«

METROPOL

Do 24. 8. ob 16.30, 18.30,

20.30, ameriški glasbeni film »Briljantina«

25.-27. 8. ob 16.30, 18.30, 20.30, ameriška drama »Tihotapci«

MATINEJA

23. 8. ob 10 uri honkonški pustolovski film »Debelinkove dogodivščine«

DOM

21. 8. ob 16 uri, »Zastrupljeni na odprtem morju« in ob 18 ter 20 uri: ameriški film »Francoska zveza«

22.-24. 8. ob 16 uri panamska drama »Kraljevič in be-
rač«

25.-29. 8. ob 16 uri ameriški mladinski film »Mala princeska«

22.-29. 8. ob 18 in 20 uri honkonški film »Debelinkove pustolovščine«

RAZGLEDNICE IZ ZRN

LAFONTEINOV PREDVOLILNI SHOD V LUDWEILERJU

V Saarbrücknu smo se srečali z Lafonteinom!? Ne, ne, nimajo muzeja voščenihih lutk, da bi nam kazali slavne francoskega basnopisca. Bil je to živahen, prodoren in obetajoč politik Oskar Lafontaine, saarbrückenski nadžupan, najmlajši med nemškimi nadžupani in pri svojih 36 letih najmlajši med vrhunskimi politikami nemške

osnove, da bi jadril v katoliških političnih vodah. Toda ne! Kot študent fizike v Bonnu se je posvetil socialnim vprašanjem, se včlanil v SPD in s 27. leti postal član posarskega deželnega parlamenta, pred štirimi leti nadžupan deželnega glavnega mesta in predsednik SPD v Posarju, lani pa eden ožjih članov zveznega vodstva SPD. Je vnet pristaša športa. Igra nogomet, med osebnimi prijatelji ima vrsto umetnikov in pravijo, da je Saarbrücken pod njegovim vodstvom pravi vrelec kulturnih dogodkov.

In ta mladi politik, ki mu enostavno vsi pravijo Oskar, je v delavskem naselju v Ludweilerju bil osrednja osebnost na predvolilnem zborovanju, kamor smo bili povabljeni tudi jugoslovanski novinarji. Pravzaprav je bilo to žensko zborovanje in Oskar Lafontaine je bržkone prišel, da bi podprl kandidaturu ene svojih strankarskih kolegic. Vendar je bil njegov nastop tudi za nas pravo presenečenje. Lafontaine ni kak zakotni politik, ki bi v domačem kraju lahko pletenčil, kar mu pride na misel. Končno je to človek v vodstvu nemške socialne demokracije, mož, ki utegne kaj kmalu postati ime tudi v mednarodnih političnih krogih. In

vendar si je v svojem govoru privoščil stališča, ki jih v Bonnu tudi med vrsticami nismo zaznali. Seveda je vedel, da govori pred materami, ženami in dekleti, zato je odkrito povedal tisto, kar je v istem času skrbelo večino Nemcev. Pritiski Washingtona, da se Nemčija kot zaveznik bolj angažira okoli mednarodnih zapletov kot so Afganistan, Iran, Kambodža, Južna Amerika itd., so pri

krščanskih demokratih, zlasti pa Josefu Straussu bili sprejeti kot volilna platforma. SPD se uradno ni nikoli in niti za trohico odpovedala svojih »zaveznikov dolžnosti«; Lafontaine v Ludweilerju pa je prožil burne aplavze, ko je govoril:

- da je politika SPD politika pomiritve ne zaostritev,

- da mladi Nemci v uniformi nimajo kaj iskati v perzijskem zalivu, kamor bi jih radi spravili Strauss in njegovi somišljeniki,

- da ima ZRN svoje »Bundeswehr« (vojsko), le za obrambo,

- da bi povečanje izdatkov za oborožitev, kar hoče Strauss, bila čista norost,

- da bi bilo pravično 800 milijard mark, ki gredo za oborožitev, nameniti pomoči

500 milijonov ljudi, ki stradajo po vsem svetu,

- da bo svet tako dolgo nor, dokler bodo ogromne vsote denarja razvitih dežel uporabljene zato, da razviti branijo svoj standard pred množicami, ki stradajo, ki želijo večjo ekonomsko in socialno pravičnost ter imajo do tega tudi pravico, itd.

Pred več kot sto leti, je Lafontaineov rojak iz sosednje Trierja, Karl Marx, kritiziral socialdemokratsko dvočlennost, ko delavci kolonialnih metropol svoj boljši kos kruha jemljejo iz ust kolonialnim sužnjem. Lafontaine zanesljivo ni komunist, vendar je med socialnimi demokrati, med katerimi mnogi odklanjajo tudi najhujšo zvezo z marksizmom, zanesljivo na levem krilu. Saj je naposled zrastle iz vrst »ju-

sovov« (mladih socialistov) in je generacija nekoč tako razvpitega Rudija Dutschkeja, enega levih ideologov nemške socialno-demokratske mladine.

Res je, da pregovor: nobena juha se ne sné tako vroča, kot se skuha, brez dvoma drži. Ni nemogoče, da v govoru mladega politika ni izključeno nekaj predvolilne demagogije, da so volilni gulaži vedno bolj pikantni kot so menuji v preostalem mandatnem obdobju. Vendar je Lafontaine že onstran meja mladostnega radikalizma ali romantične revolucionarnosti, da bi čakali, kaj bo, ko dozori. Ime, Oskar Lafontaine, si je vredno zapomniti, kajti to je eden od barometrov današnje in še bolj jutrišnje Nemčije.

PIŠE:
JURE
KRAŠOVEC

12

socialne demokracije, osebni prijatelj predsednika SPD Willy Brandta. Skratka človek izredno hitre kariere, čeprav mu ob deželnih volitvah ni uspelo zasedi položaja saarlanskega ministrskega predsednika - morda ravno po zaslugi liberalcev, ki so se v tej pokrajini izjemoma spletli v koalicijo s krščanskimi demokrati.

Že sam priimek, ki tu ob nemško-francoski meji ni tako redek, bi pred desetletjem onemogočil Oskarju politični vzpon, a tudi njegove poteze so precej galske. Tudi sicer je ta mlad politik presemetljiv. Vzgojen v škofovskem konviktu je imel vse

Oskar Lafontaine je pravzaprav blesteča kariera v nemških pogojih, kjer mladi politiki v vrhovih niso gosti posejani. Tu ga vidimo na enem od zborovanj SPD s predsednikom Willy Brandtom.

Nadžupan Saarbrückna je spletel pobratimstvo med glavnim mestom sovjetske Georgije in francoskim mestom Nantesom. Na gornji sliki je pomešan med meščani Nantesa ob njihovem pustnem karnevalu.

IZ PIVOVARNE LAŠKO

SODOBNO IN CENEJE

Postavili so šest novih tankov

V Pivovarni Laško so v teh dneh dosegli pomemben delovni uspeh. Postavili so namreč šest novih tankov za vretje in zorenje piva. To naložbo je narekovalo vsakoletno večanje proizvodnje piva, saj so se v zadnjem času

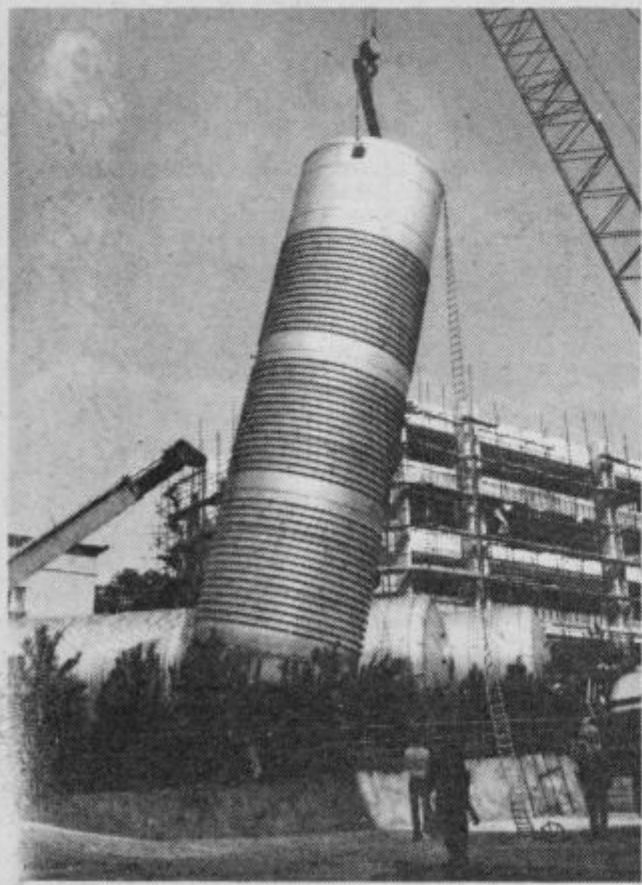
že pojavljale motnje v proizvodnji. Pri tem je treba povedati, da so tanke, vsak od teh je visok 18 metrov, težak 17 ton in premera 4,5 metra, sestavljali na licu mesta, v Pivovarni, saj je bil njihov transport do Pivovarne ne-

mogoč zaradi prenizkega podvoza v Tremarjih ter zaradi mostu v Laškem, ki tolikšne obremenitve ne prenese. Tudi z 90-tonskimi dvigali za postavitve tankov v vertikalno lego ni šlo brez težav, saj so za prevoz po železnici iz Celja do Laškega morali naročiti poseben vagon z Dunaja.

Novi tanki oziroma fermentorji, kot jih pivarji tudi imenujejo, so iz nerjaveče pločevine, zato bo njihovo vzdrževanje in čiščenje mnogo lažje od starih. V Pivovarni so jih sestavljali delavci ladjedelnice »Boris Kidrič« iz Apatina, na mesto poleg starih pa postavili delavci specialne ekipe Hidromontaža iz Maribora. Cena te nove pridobitve je blizu tri milijarde starih dinarjev.

V Pivovarni Laško so že pred sedmimi leti prvi v Jugoslaviji spoznali prednosti takšne tehnologije pri proizvodnji piva, saj ta zamenjuje shranjevanje v kletih, zato je ta tehnološka faza za 20-30 odstotkov cenejša od klasične, ko pivo vre in zori v kletih, gradnja teh pa je zelo draga.

MARJELA AGREŽ

NOVI
tednik

Rudarji - udeleženci prve nedeljske akcije pred odhodom v jamo v prizivnici temeljne organizacije »Jama Škale«

REK VELENJE IN ENERGETSKA KRIZA

RUDARJEM NI POČITKA

in ker je treba tudi sobote in nedelje

Delavci Rudnika lignita Velenje si na vse načine prizadevajo dobiti letni proizvodni načrt. Poleg dela v prostih sobotah se množično udeležujejo nedeljskih udarniških akcij, na katerih opravljajo dela, ki jih ne morejo postoriti med rednim delovnim časom.

Zadnjo nedeljo del velenjskih jam ni sameval. Delavci skupnih služb delovne organizacije Rudnika lignita Velenje so namreč sklenili, da bodo priskočili na pomoč svojim sodelavcem, ki delajo

v jami Preloge. Postorili so nekaj tistih del, ki jih rudarji med pridobivanjem premoga ne utegnejo ali ne morejo. To je bila že druga taka akcija po vrnitvi rudarjev iz kolektivnega dopusta. Prva je bila v nedeljo - pred štirinajstim dnevi - v jami Pesje. Nanjo je prišlo skoraj 150 delavcev iz temeljnih organizacij rudnika. »Udarniki« so izvedli nekaj nujnih zadev na jamskih progah, spravljali material bliže čelom, prilagodili nekaj odvozov napredkom na čelih in poskr-

beli za spravilo deformirane podpora na odlagališča, odkoder ga tudi med redno proizvodnjo lahko odvažajo k jamskim stiskalnicam v popravilo in od tod v ponovno uporabo. Ob tem kaže posebej omeniti, da so se v akcijo vključili tudi nekateri rudarji iz nočne izmene.

Odkod jim taka pripravljenost za delo pa že tako napornem šestdnevnem delovnem tednu?

Za letošnje leto znaša proizvodna obveza velenjskih rudarjev 4,7 milijona ton premoga ali za 200 tisoč ton več kot lani. Vendar dosedanje proizvodne naloge iz letnega načrta niso izpolnili v celoti. Konec julija je razlika med planirano in realizirano količino pridobljenega premoga znašala nekaj manj kot 100 tisoč ton. Razlogov za to je več; od kadrovskih do montageoloških, tehničnih ter gospodarskih, na katere delovni kolektiv velenjskega rudnika ni mogel veliko vplivati. Vendar rudarji se zavajajo, da bodo letno nalogo

morali na vsak način izpolniti. To pa pomeni, da bi morali do konca leta v delovnih dneh, ki so jih načrtovali z letnim planom, pridobiti na dan skupno okrog 20 tisoč ton premoga, kar pa ni mogoče. Izhod bo zato le v tem, da bodo v delovne dni do konca leta vključili še tiste sobote, ki bi po letnem načrtu naj bile proste in v njih redno pridobivali premog v dopoldanskih izmenah, poleg tega pa si pomagali še s prostovoljnimi nedeljskim udarniškim delom. B. O.

REVOLUCIONAR IN PARTIJSKI SEKRETAR TONE GRČAR-JOHAN

MEDVOJNI
SODELAVCI O
SEKRETARJU
GRČARJU

Ko so se predvojni, policijski najbolj poznani celjski komunisti - člani KP in SKOJ - v prvih tednih nemške okupacije umaknili v Ljubljano, nekateri so bili izseljeni v Srbijo ali na Hrvaško in Bosno, drugi so se priključili Celjski četni, je ostalo sekretarju okrožnega komiteja na razpolago le nekaj bivših policijskih prikritih članov in somišljenikov KP. Po doslej ugotovljenih podatkih so okupacijski dnevi zatekli v

iz leta 1936 so se že v letih pred vojno preselili in zaposlili v Mariboru, Banjaluki in drugod. Kot je poznano, je Grčarju dokaj dobro in hitro uspelo vzpostaviti novo mestno jedro in tudi v okrožnem merilu za snovanje organizirane mreže ljudi, ki so bili pripravljeni, četudi izpostavljeni stalni nevarnosti aretacije, kljubovati okupatorju in pričeti z njim podtalni boj v samem mestu. To so bili predvsem tisti somišljeniki KP iz vrst krščanskih socialistov, ki so svoj program za izboljšanje življenjskih razmer in delovnih pogojev delavcev, zlasti rudarjev, lesnih in gozdnih delavcev, pričeli že leta 1938 združevati z delovanjem in sporazumevanjem s komunisti v akcijah KPS, predvsem v meznem gibanju razen tega pa tudi v narodnoobrambenem, v utrjevanju nacionalne zavesti in v borbi proti nacizmu. Pri vsem tem pa so sodelovali v zadnjih letih pred vojno tudi nekateri napredni člani »Sokola« in narodno zavedni ljudje, ne oziroma se na politično pripadnost. Iz teh vrst je osnoval 6. julija 1941 Tone Grčar prvi mestni odbor OF v Celju. Edini preživeli član iz tedaj na sestanku prisotnih v Korunovi hiši na Ljubljanski cesti v Debeljakovem stanovanju, Marica Frece, še do danes ni pozabila, s kolikšno odločnostjo in navdušenjem jim je Grčar pripovedoval o snovanju podobnih skupin ne le v okupirani Sloveniji, temveč po vsej, tedaj zasluženi Jugoslaviji.

Podobno izpričujejo tudi navedbe Marice Rode, kateri so bile v tistem času poznane skrbi sekretarja Grčarja pri premagovanju vsakdanjih in

to vedno večjih težav in nevarnosti. Potem, ko je Gestapo uvidel po nekaterih akcijah, da obstojajo v mestu organizirane skupine pod vodstvom KPS, posebno po akciji trošenja letakov v začetku julija 1941 z vsebino, ki je klicala Slovence k uporabi proti okupatorju in na plativih narisanih srpih in kladih ter napisanimi parolami proti Nemcem, so kmalu sledile prve aretacije.

Iz podatkov Milice Gabrovce-Molek, kasneje v partizanih z imenom Lenka, spoznamo obseg Grčarjevega delovanja. V sodelovanje v narodnoosvobodilnem gibanju je bila vključena v maju 1941 v Celju in dodeljena sekretarju Grčarju po smrti mlade učiteljice Ivanke Uranjek-Angelce, ustreljene v Dobravi pri Brezicah 30. julija 1941

v skupini pripadnikov OF v Krškem, kamor je nesla propagandno gradivo po Grčarjevem nalogu, a je bila aretirana. Milica je opravljala dolžnost kurirke vse do konca oktobra 1941, ko se je morala umakniti iz Celja. Tistih dni se spominja danes tako: »Tone Grčar je bil politični sekretar, Peter Stante pa je bil odgovoren za vojaško komisijo pri OK KPS Celje. Z Grčarjem jo je spoznala njena mama, ki je srečala Grčarja pri Prezlevih na Spodnji Hudinji. Tako je pričel Grčar zahajati h Gabrovcevim v Vodnikovo ulico in to je trajalo vse do njegove naglega odhoda iz Celja. Po Grčarjevem nalogu je raznašala pismena in ustna obvestila v razne kraje Spodnje Savinjske doline, v Maribor, Brežice, Trbovlje, Rogaško Slati-

no, Slovensko Bistrico in Šostanj. Cesto je tudi spremljala Grčarja na njegovih poteh. Delala je tudi po naročilu Milosa Židanske, Staneta Rozmana in Dušana Kvedra.«

Molekova omenja, da je bil Grčar v odnosu do sodelavcev miren, izredno ljubezniv in da je znal pridobivati ljudi za narodnoosvobodilno gibanje, vzbujati pri vseh zaupanje in jih pritegniti k sodelovanju.

Če še posežemo v Grčarjevo mariborsko delovanje, potem bi navedli le dvoje značilnih pričevanj. Vida Kosi, sodnica na Gospodarskem sodišču v Ljubljani je pred nekaj meseci navedla, da je z Grčarjem sodelovala od spomladi do novembra 1942 leta, ko je v Slivnici pri

Mariboru, tedaj še dijakinja gimnazije, po nalogu Grčarja vzdrževala zveze v razne smeri. Šla je nekajkrat v Celje do Dane Ročnikove in Stefke Močnik, včasih pa je Grčarja spremljala s kolegom iz Maribora do Celja. Tu ji je naročil, kje in kdaj se spet snideta, a ne da bi vedela, kje in s kom se sekretar Grčar sestaja. Kosijeva omenjuje, da je bil Grčar neustrašen ilegalce, zelo konspirativen, pri delu uvideven in skrben za svoje sodelavce. Ko je bila spomladi 1943 aretirana in odvedena v taborišče Rawensbrück, je slišala od sotrpink, ki so poznale Grčarjevo delovanje, da je na njem v določeni dobi slonelo glavno breme in odgovornost v osvobodilnem boju na mariborskem in celjskem območju.

PIŠE:
FRANJO
FIJAVŽ

6

mestu 23 do 25 članov KP in 5 do 6 članov SKOJ in preko 10 kandidatov KP. K tem kadrom lahko prištejemo še preko 60 somišljenikov KPS, torej kar lepo število organiziranih in dobro obveščenih kadrov, ki bi zmogli narediti marsikaj, če ne bi pričel okupator z zapiranjem in izgonom zavednih Slovencev. Temu okupatorjevemu ukrepu so sledili še odhodi partijskih kadrov in somišljenikov iz Celja.

Sekretar Grčar je pričel s snovanjem frontovske organizacije le z majhnim številom organiziranih komunistov. (Z 10-12 v Celju, z deseti v Sentjurju, Ponikvi in Rogaški Slatini, čeprav sta bili organizaciji komunistov v Sentjurju in Rogaški Slatini pred vojno močnejši.) Ponkoviški (Ponikva) kadri

Tone Grčar med člani marksističnega (študijskega) krožka v Sodražici avgusta 1938. Na sliki so še R. Mihelič, Marta Hočvar, Cita Lovrenčič, Bole in Vinko Levstek (ustreljen med NOB kot sekretar odbora OF Sodražica)

Medic, sestre (gojenke) v šol. počitnicah na Laškem pr. Sodražici, avgust 1939. Na sliki Ilonka Golik (padla v NOB), Djurdjica Štimac, Pavla Levstek (padla julija v NOB), Saša Javorina-Savka (nar. heroj, živi) in Cita Lovrenčič-Bole

VAŠA STRAN

PISMA

HVALA POGUMNEMU IZLETNIKOVEMU ŠOFERJU

Množični planinski izleti, ki jih pripravlja Planinsko društvo Zabukovica, niso redkost. Tako se nas je v nedeljo, 10. avgusta, zbralo planincev za velik avtobus. Odšli smo na pot, da osvojimo 2133 metrov visoki in strmi Storžič.

Skupine so se s treh strani vzpenjale proti vrhu. Prav pošteno smo se oznojili in osušili, vendar smo bili še kako veseli, ko nam je skupina izpod doma pod Storžičem povedala, da je s svojo galejo, do doma, prišofiral tudi pogumni izletnikov šofer Tone Pajk.

Kljub prepadnemu ostenu in nadležnemu melišču smo hitro sestopili, kajti izsušena usta so komaj čakala, da pridejo do tekočine.

No, do odhoda ni bilo več dolgo. Pa sem vprašal šoferja - bo šlo? Ni skrival zaskrbljenosti. Da, če bi imel manj-

ši avtobus, bi ne bilo nobene problema. Toda, v njegovih besedah je vel optimizem. In šlo je. V nadležnih ovinkih smo sestopili in mu vsak po svoje pomagali. Veseli smo bili, ko je motor lažje zadihal in ko je avtobus sproščeno zapeljal. Toda, ostala je misel, da je bil naš šofer tisti človek, ki ob prevzemu potnega naloga ni vedel, kam nas bo peljal. Prav tako ni vedel, ali bo njegov avtobus primeren za takšno pot ali ne. Zato ni bilo čudno, če so se mu na čelu večkrat pokazale potne kaplje.

Ob slovesu je še dejal: »Veste, moja dolžnost je, da vas zdrave pripeljem domov. Bal pa sem se tudi za avtobus!«

Šofer Tone Pajk je dobro, odlično opravil svojo nalogo in izletnik je lahko ponosen, da ima takšne voznike.

Še večkrat se bomo oglasili, da skupaj z njim in njemu enakimi prevozimo kilometre vožnje.

Tebi, Tone, pa še enkrat hvala za varno vožnjo!

Za PD Zabukovica

FRANC KOVAČ,

Kasaze 103

UREDNIŠTVO: Da, tudi našo priznanje in čestitke šoferju Tonetu Pajku, hkrati pa tudi vprašanje vodstvu temeljne organizacije Potniški promet pri Izletniku, kako je s takšnimi in podobnimi vozniki, ki bi se lahko kljub šoferjevi izkušeni in vestnosti končale morebiti drugače. Najbrž je res, da v hribe ne more vsak človek, in tudi vsak avtobus ne. Kdo ve, če bi Tone Pajk šel na pot s svojo »galejo«, če bi vedel, kakšna bo?!

ODREDBA BREZ SANKCIJE!

Na Trgu V. kongresa, v strogem središču našega Celja, je odsej prepovedano parkiranje in sploh vsak promet z vozili. Trg je določen in namenjen pešcem, izjeme so le za dostope stanovalcem in za dostavo blaga stanovalcem in poslovnim.

Na začetku trga stojita na obeh straneh visoka stebra z okroglo belo-rdečo ploščo, prometnim znakom, ki govori, da je tu prepovedan promet, to je ustavljanje in parkiranje vozil v obeh smereh. Vse to je lepo, toda brezuspešno, saj se nihče, ne domačini, še manj tujci, ne zmenijo za to prepoved in tako nemoteno zapeljejo na trg in tu puščajo svoja vozila.

Zakaj tudi ne?! Na tla trga so še vedno beli in rumeni znaki, ki označujejo prostor za vozila. Parkirnih ur sicer ni več, pač pa stoji sredi trga daleč naokrog vidna tabla: Parkiranje pod nadzorstvom od 6. do 22. ure.

Tu in tam je videti pod brisalci vetrobranskega stekla na avtomobilih listek z opozorilom, da je parkiranje kaznivo. Za listek, po navadi, lastnik vozila raztrga in se odpelje domov. Doslej še ni bilo slišati, da bi bil kdo zaradi tega kaznovan.

Očitno je: preden so postavili znake o prepovedi prometa na Trgu V. kongresa, bi morali zbrisati znake, ki označujejo prostore za parkiranje in tudi odstraniti tablo, ki govori, da so parkirana vozila pod nadzorstvom.

Treba je izvajati sankcije zoper kršitelje predpisa! Kje je mestna straža, ki tudi ne vidi, da vozniki postavljajo svoja vozila pri gostišču »Ojstrica« na rumeno označenih mestih, da se tako izognejo plačilu treh dinarjev za parkiranje na velikem parkirnem prostoru. Na zgornjem delu pa je to brezplačno.

Primerno in vzgojno bi tudi bilo, da bi imena kršiteljev

takih in podobnih predpisov v našem mestu objavljali v časopisih!

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Pismo, ki nazorno slika določeno stanje. Kaj pravite na to pisanje tovariši, ki skrbite za prometni režim v mestu, in občini. Zlasti pa vas prosimo, da napišete, kako je s prepovedjo vožnje in parkiranja na Trgu V. kongresa in kako z napisom, ki govori, da je tu parkiranje pod nadzorstvom v določenem času. Sicer pa, ali je bil ustrezen odlok sprejet?

Že v naprej hvala za odgovor in sodelovanje!

SLADOLEDA NI!

Sreda, 13. avgusta. Ura je bila 16.30. In prostor? Spodnji restavracijski prostori, menda jim pravijo snack bar, v novem hotelu na Dobrni.

Semkaj je zašla štiričlanska družba.

Najprej je bilo nujno nekaj presedanj, ker je v prostoru vladal preprič.

»Imate sladolede?«

»Imamo!«

»Kakšnega?«

»Mislim, da je vaniljev in borovničev.«

Že ta »mislim« je bil povod za tiho razmišljanje.

»Stiri porcije,« se je glasilo naročilo.

Čez nekaj časa se je sicer vlijudni natak vrnil in povedal:

»Sladoleda ni!«

Presenečenje veliko, še večje razočaranje. V tako uglednem hotelu in v času, ko je zunaj pripekalo sonce in je vladala huda sopenica, sladoleda ni.

Gostje so vstali in si mislili svoje.

Kdo ve, če bo o tem dogodku razmišljal kdorkoli v novem hotelu »Dobrna« na Dobrni.

-an

UREDNIŠTVO: Pismo ni anonimno. Tudi dogodek ne, saj se je morda enako to popoldne in v istem hotelu zgodilo še komu, če je iskal v njem sladolede. Na vsak način pa zgodba govori o nekem delu, zavzetosti in še o čem.

SOCIALNO DELO V LAŠKEM

VSE MANJ PTIČKOV BREZ GNEZDA

Povezanost s KS, šolo, delovnimi organizacijami, družino

Obiskali smo skupnost socialnega skrbstva v občini Laško in tam v razgovoru s socialnimi delavkami želeli izvedeti, kakšno je trenutno stanje na tem področju.

V občini je petnajst rejniških družin, ki skrbje za štiriindvajset otrok. Socialne delavke obiskujejo te družine in njihove rejence trikrat v letu. Pri skupnosti so s temi družinami več kot zadovoljni, saj otroci odrasčajo v zdravem in toplem okolju. Vsako leto gredo ti otroci tudi na morje, v počitniško kolonijo v Izolo. Rejnina za posameznega rejence sicer ni na zavidljivi višini, se pa je v letošnjem letu povišala od 180 na 200 starih tisočakov mesečno. Z rejništvom v občini ni težav, saj je veliko družin, ki so pripravljene opravljati to plemenito in odgovorno delo.

Mladoletno prestopništvo je v laški občini v rahlem porastu. Tu gre predvsem za grupštvo in alkoholizem med mladimi. Delo socialne službe je predvsem v povezanosti s šolo, krajevnim skupnostjo in delovnimi organizacijami. Uspeh pri prevzgoji mladoletnikov je od primera do primera razli-

Zapisi, ki jih objavljamo na tej strani in pod rubriko »Pisma« imajo velik odmev. Mnogi so tudi pripomogli, da so bili prenekateri problemi hitreje rešeni, da smo pojasnili marsikatero zadevo in podobno. Prav tako je treba povedati, da tudi vprašanja, ki jih v naših pripi- slih zastavljamo najrazličnejšim organizacijam, organom in drugim, v veliki večini primerov dobijo odgovore. Tudi tako bolj natančno in dosledno osvetljujemo takšne in drugačne probleme, ki se kažejo v pismih. Skratka, gre za rubriko, ki je pomemben most za reševanje »dobrih« vprašanj, tistih, ki zadevajo našega delovnega človeka, krajana.

In vendar ni vse tako lepo. Četudi skoraj vsak teden opozarjamo, da objavljamo le tista pisma, ki imajo popoln naslov, ime in priimek ter navedbo kraja, stanovanja njegovega avtorja, se zgodi, da dobivamo v uredništvo tudi mnoga anonimna pisma. In ne samo to, tudi takšna, ki so podpisana z izmišljenimi imeni in priimki. Torej, še slabše!

Tudi v zadnjem času smo zabeležili nekaj takšnih primerov. Zanimiv je bil zapis iz Laškega, kot odmev na »pivo in cvetje«. Toda, kaj, ker sta na koncu ostali samo inicialki, v pismu pa odkrita in ostra beseda. Le zakaj torej anonimnost? Tudi v časopisu in z njegovo pomočjo se »pogovarjamo« le tedaj, če vemo, kdo je naš sogovornik! Prav gotovo si tega želite tudi tisti, ki

MOLK, ANONIMNOST IN ŠE KAJ

se v pismih skrivate za anonimnostjo in izmišljenimi imeni ter priimki. Ko se pogovarjate s človekom vas prav gotovo moti že to, če vas medtem ne gleda v oči. Tu, pri pisanju pa prezrete to človeško odliko!

Izmišljeni podpisi so seveda poglavje zase. So slabši od anonimnosti. Žal, tudi takšna pisma niso redkost.

In končno še molk. Čeprav velika večina odgovarja na naša vprašanja in vprašanja avtorjev pisem, se prenekateri zavijejo v plašč tišine in molka. Le zakaj? Smo odprta družba, v kateri smo uveljavili razpravo kot predmet sporazumevanja, razčiščevanja, pojasnjevanja vprašanj. Zato menimo, da bi moral sleherni, ki ga prosimo za odgovor - tako vlijudni smo, da to vselej storimo - tudi zaradi družbenopolitične odgovornosti sprejeti vprašanje in nanj odgovoriti.

In vendar se že nekaj mesecev zman trudimo, da bi dobili odgovor od hišnega sveta Trubarjeva 55-a na vprašanje, zakaj so v letu hortikulture podrli za stolpnico nekaj dreves. Zanimalo nas je in nas še zdaj, kdaj so sprejeli to odločitev in zakaj. Odgovor bi bil vsekakor poučen tudi za druge. Pa ga ni. Le zakaj? Napisali smo, da bomo šli do konca. In šli bomo tudi v tej zadevi.

Prav tako nas moti, da še zdaj, po nekaj letih, ni rešeno vprašanje priključitve na krajevni vodovod v Ilovci pri Vojniku in da nas svet skupščine krajevnne skupnosti Vojnik ne seznani, kdaj bodo Kostanjškovi in drugi dobili v hišo pitno vodo. In še nekaj, kako je mogel pristojni občinski upravni organ izdati lokacijsko in gradbeno dovoljenje, če pa ni bilo in še ni rešeno vprašanje vodovodnega priključka. Če je bilo to delo medtem opravljeno, se opravičujemo!

Torej, tudi molk je problem, s katerim se srečujemo v naših pismih. Je problem, ki kaže na odnos nekaterih ljudi, organizacij ali organov do javnega obravnavanja, oziroma neobravnavanja, javno zastavljenih vprašanj. Na vsak način pa je molk praksa, ki bi je ne smeli poznati.

UREDNIŠTVO

ROJSTVA

ŠENTJUR PRI CELJU
Rodila se je ena deklica

POROKE

ŠENTJUR PRI CELJU
Poročili so se trije pari.

ŠMARJE PRI JELŠAH
Poročil se je en par.

ŽALEC

VEDENIK IVAN, Dolenja vas 27 in **VESOLAK IRENA**, Grajska vas 33; **KORUN BORIS**, Prebold 116 in **JAKUŠ BOGDANA**, Prebold 111; **PETER LEŠER**, Gotovlje 122 in **VIDA PIVŠEK**, Griže 67; **MARJAN ANTLOGA**, Arja vas 9 in **HELENA PIŠEK**, Medlog 67; **JOŽE ŽUKOVEC**, Podvin pri Polzeli 27 in **RIBIČ KATARINA**, Podvin pri Polzeli 27; **TIHOMIR BOGDANIČ**, Zalec, Soseska V in **ŽIVKA PANIČ**, Zalec, Soseska V;

SMRTI

ŠMARJE PRI JELŠAH
MARGARETA KOVAČIČ, 85, Šmarje pri Jelšah 108; **ANGELA BERGHAUŠER**, 87, Šmarje pri Jelšah 230; **MARIJA LJUBIČ**, 45, Malgajeva 12, Celje; **JEDERT STIPLOVŠEK**, 71, Škofje 17; **IVAN KRANJEC**, 74, Griče 39; **JOŽEF TRAMŠEK**, 70, Kačji dol 2;

ŽALEC

HELENA VIDOVIČ, 82, Zabukovica 78; **JAKOB CREMOŽNIK**, 83, Andraž na Polzelo 16; **ALOJZIJA LESJAK**, 80, upokoj; Celje, Jurčičeva 6; **ALOJZIJA NATEK**, 71, upokoj; Ojstriška vas 56;

**STUDIO
RADIA CELJE
TELEFON
22-009**

OTROK UTONIL V JEZERU

Naša jezera so v poletnem času zahtevala novo človeško življenje! To se je zgodilo v ponedeljek dopoldne okoli 10.30 v akumulacijskem jezeru v Gorici pri Slivnici v šentjurski občini.

Na kopanje je prišla skupina treh otrok. Dva sta se po jezeru vozila z blazino, tretji, trinajstletni M. A. iz Presečnega pa je plaval ob obali. Kar naenkrat se je začel potapljati. Oba plavalca na blazini sta mu želela pomagati, žal pa sta bila predalet in sta prepozno prišla do njega.

Pri iskanju in reševanju utopljenega M. A. so sodelovali člani društva za podvodne aktivnosti pri LT EMO Celje, katerim gre zahvala, da so hitro potegnili, žal mrtvega, M. A. iz globine starih metrov jezera.

Ob tem žalostnem dogodku velja znova zapisati: zakaj so opozorilne table ob takšnih jezerih? Verjetno zato, da opozarjajo vse, da je kopanje nevarno in prepovedano. Zlasti nevarno je za otroke, ki jih ne kaže same spuščati na takšna kopanja, ki se prerada žalostno končajo. Se večjo vlogo morajo pri tem oddigati starši, kazalo pa bi vsaj v poletnem času razmišljati tudi o drugih oblikah, kako bi preprečevali utapljanje. Zadnji primer je znova takšen, da ne smemo ostati samo pri besedičenju, kajti od njega ne bomo imeli drugega, kot nove žrtve.

T. VRABL

MARJELA AGREŽ

Mlada jugoslovanska reprezentanca je ob Francozih, ki so prišli v Celje že mnogo prej kot ostale ekipe, imela edina priložnost, da je v dvorani, kjer bodo tekme, lahko tudi trenirala in odigrala nekaj prijateljskih srečanj. Vse ostale reprezentance bodo trenirale drugje, kajti dvorana je namenjena samo prvenstvenim bojem. Posnetek je z enega izmed srečanj z mladimi Francozi, ki niso bili kos Jugoslovanom, katere mnogi uvrščajo med prve favorite turnirja.

PROGRAM TEKMOVANJA MEP '80

PETEK, 22. 8. - 1. kolo

9.00 (A) Turčija : ZR Nemčija
10.45 (B) Francija : ČSSR
12.30 (B) Bolgarija : Belgija
16.00 (B) Izrael : Španija
18.00 OTVORITEV PRVENSTVA
18.30 (A) Švedska : Jugoslavija
20.15 (A) Italija : ZSSR

SOBOTA, 23. 8. - 2. kolo

9.00 (B) Izrael : ČSSR
10.45 (B) Španija : Belgija
12.30 (A) ZSSR : ZR Nemčija
16.30 (A) Švedska : Turčija
18.15 (A) Italija : Jugoslavija
20.00 (B) Francija : Bolgarija

NEDELJA, 24. 8. - 3. kolo

9.00 (A) Italija : Nemčija
10.45 (A) Jugoslavija : Turčija
12.30 (B) Izrael : Belgija
16.30 (B) ČSSR : Bolgarija
18.15 (B) Španija : Francija
20.00 (A) ZSSR : Švedska

PONEDELJEK, 25. 8. - 4. kolo

9.00 (B) Belgija : Francija
10.45 (B) Izrael : Bolgarija
12.30 (A) ZR Nemčija : Švedska
16.30 (A) Italija : Turčija
18.15 (A) Jugoslavija : ZSSR
20.00 (B) ČSSR : Španija

TOREK, 26. 8. - 5. kolo

9.00 (A) Turčija : ZSSR
10.45 (A) Italija : Švedska
12.30 (B) Bolgarija : Španija
16.30 (B) Belgija : ČSSR
18.15 (A) ZR Nemčija : Jugoslavija
20.00 (B) Izrael : Francija

SREDA, 27. 8. - PROST DAN

ČETRTEK, 28. 8. - POLFINALE

9.00 5A : 6B
10.45 6A : 5B
12.30 3A : 4B
16.30 4A : 3B
18.15 1A : 2B
20.00 2A : 1B

PETEK, 29. 8. - FINALE

9.00 11.-12. mesto
10.45 9.-10. mesto
16.30 7.-8. mesto
18.15 5.-6. mesto
20.00 3.-4. mesto

SOBOTA, 30. 8. - FINALE

17.00 1.-2. mesto
18.45 PODELITEV MEDALJ

JUTRI V CELJU ZAČETEK IX. MLADINSKEGA EVROPSKEGA PRVENSTVA

SREČNO, MLADI

Po atletskih prireditvah »polfinalu za evropski pokal« in Balkan doslej največja mednarodna športna prireditev v sicer športne

Tekom današnjega dne, četrтка, 21. avgusta, bodo v Celju na prizorišče IX. mladinskega evropskega prvenstva v košarki prispele še zadnje štiri izmed dvanajstih sodelujočih reprezentanc: Francozom, Jugoslovanom, Špancem, Turkom, Italijanom, Švedom, Izraelčanom in Sovjetski reprezentanci se bodo pridružili še mladi iz Belgije, ZR Nemčije, ČSSR in Bolgarije. Tako bo zbran cvet dvanajstih cvetočih rož, ki bodo v naslednjih dneh vse do konca avgusta poskušale zacveteti tja do zlata, srebra ali bron pa tudi kaj drugega ne bo slabo.

Mesto Celje ponovno živi za šport, tako kot je to živelo vseh 90 let, odkar je v našem mestu organizirana telesna kultura!

Dober teden dni bo srečanje v Celju praznik za športnike in vse mlade, katerim je v osnovi ta prireditev tudi namenjena. Mladi virtuosi naj pod koši pokažejo vse svoje znanje! Znanje od košarkarskih prvin do znanja, kako morajo mladi živeti med seboj!

ORGANIZACIJSKI KOMITEE MEP 80

MILAN KUČAN, predsednik,
MIRAN POTRČ, podpredsednik,
JOŽE GERŠAK, sekretar in

člani ZVONE DRAGAN, DUŠAN SINIGOJ, MARJAN LENARČIČ, MIHA RAVNIK, RAJKO ŠUGMAN, BORIS BAUDEK, MARKO ROZMAN, BRANKO MARTIČ, PETER BREZNIK, TONE VONČINA, MARKO SOK, JOŽE MAROLT, VENCESLAV ZALEZINA, TONE ROZMAN, STANE MELE, ALEŠ ILC, MILAN ZUPANČIČ, BOJAN PLANINŠEK, IVO ZORČIČ in DJULAFIČ.

ORGANIZACIJSKI ODBOR MEP 80

BRANKO MARTIČ, predsednik,
VILI ŠUSTER, podpredsednik,
OMI KOŠTOMAJ, sekretar in

člani Miro Kolnik, Metod Trebičnik, Pavle Bukovac, Janko Cesar, Karel Jug, Peter Štefanec, Rudi Čajevec, Edi Goršič, Peter Drogenik, Šime Oblak, Mitja Radošević, Drago Horvat, Jože Kuzma, Alojz Horvat, Milan Gerželj, Marija Bušinovski, Darja Horvat, Bojan Planinšek, Edi Gaberšek, Zdenka Zimšek, Viki Dorn, Marjan Zalesnik, Milan Zupančič, Jože Bobnar, Richard Majcen, Ernest Marguč, Vinko Pečnik, Mirjam Jelenin Tone Vrabl.

NAGRADE ZA NAJBOLJŠE

Za osvojenost 1. mesto nagrajuje KOŠARKARSKA ZVEZA SLOVENIJE.

Takle je bil pogled na dvorano Golovca dan, dva pred jutrišnjo otvoritvijo IX. Mladinskega evropskega prvenstva v košarki. Tribune so bile prazne, skupina TVD Partizan Gaberje pa je marljivo vadila. Napovedujejo presenečenje...

za drugo mesto SKUPŠČINA OBČINE CELJE, za tretje mesto TELESNO-KULturna SKUPNOST CELJE!

Najboljši igralec prvenstva bo dobil priznanje Občinske konference ZSMS Celje, najboljšega strelca pa bo nagradil aktiv mladine v delovni organizaciji INGRAD! Igralci vseh treh prvouvrščenih ekip bodo prejeli zlato, srebrno oz. bronasto medaljo, ki so jih izdelali v celjski AUREI!

PRIREDITEV SO OMOGOČILI

Glavni pokrovitelj IX. MEP 80 je IZVRŠNI SVET

Občinske skupščine Celje, močno pa sodelujejo tudi naslednje organizacije združenega dela:

AERO, EMO, INGRAD, KOVINOTEHNA, TOPER, MERX, Zavarovalnica TRIGLAV, Združene železarne Slovenije, RADENSKA, ELKROJ Mozirje, TEKO, COCA-COLA, VEMA Maribor, MIK Prebold, MODNI SALON Velenje, METKA, CINKARNA, KORS Rogaska Slatina, IZLETNIK, TTG, ZLATARNE in TKANINA!

Z različnimi oblikami sodeluje pri čimboljši izvedbi ter popularizaciji prvenstva redakcija NOVEGA TEDNIKA - RADIA CELJE!

SPREMLJAJOČE PRIREDITVE

Včeraj popoldne so v kovnem salonu v Celju odprli razstavo športnih fotografij. Razstava bo odprta čez prvenstva, torej do 1. avgusta!

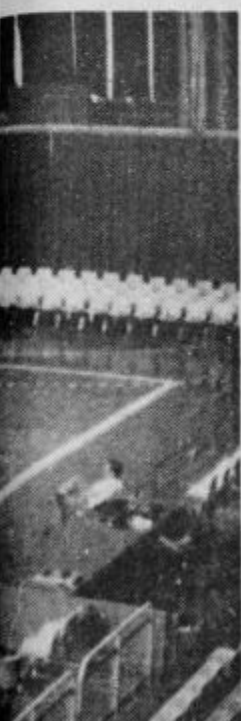
Danes (četrtek) se bo 17. uri začela v prostorih jaskškega doma, torej tja, kjer bodo prebivali vsi mladi športniki, TEHNIČNA KONFERENCA, kjer bodo predstavili svoje navedbe predstavnikov naše mednarodne košarske zveze imenovane FIBA, pa predstavniki sodelujočih reprezentanc, sodniki, organizatorji prvenstva. Beseda bo seveda tekla

Ena zadnjih sej sicer okrnjenega organizacijskega odbora (drugi so bili na tistem prostoru, kjer bo med prvenstvom Press center, drugi pa na prostoru, od koder bodo po telesi in telefonih odšli v daljni svet vesti o celjskem tekmovalstvu in Celju samem. Nova priložnost za afirmacijo oz. potrditev le-te v svetu športa.

lju

evropskega prvenstva v
program ob otvoritvi

»Pričakoval sem sicer to, saj nazadnje skoraj nisem igral. Samo, zakaj me je tako dolgo pustil zraven? Kaj čemo, tudi tu so bili prisotni klubski interesi in žal sem potegnil krajši konec.«

BRANKO MARTIČ, predsednik organizacijskega odbora MEP 80, sicer pa velik košarkarski in športni zanesljak: »Težko je tik pred prvenstvom reči kaj posebnega. Potrudili smo se, da bi uspeli. Ob koncu prvenstva bodo znani ne samo tekmovalni, ampak tudi naši rezultati. Upam, da bodo ugodni. Želim, da bi na svoj račun prišlo čimveč resničnih ljubiteljev košarke.«

OMI KOŠTOMAJ, sekretar Organizacijskega odbora MEP 80 in tudi sicer velik privrženec košarke: »Prava predstava se šele začenja in upam, da smo jo dobro naštudirali ter da jo bomo še bolje izpeljali. To je pomembna prireditve, kjer morajo vse službe delovati kot dobro uglašen instrument. Če to smo, bomo kmalu videli!»

PETER DROFENIK je iz atletskega polja tokrat zajadral v košarkarske vode. Je »star« sportno organizacijski maček, ki se znajde v vsaki situaciji, tokrat dela v eni najboljčutljivejših služb prvenstva oz. vsakega tekmovanja – Press službi. »Nekoliko nas je prehitel čas, vendar sem prepričan, da bodo poročevalci iz naše gara prostora vedno odhajali zadovoljni.«

PAVLE BUKOVAC, »šolnik«, glasbenik, športnik in še kaj ima tokrat med drugimi na »vesti« tudi zelo občutljivo mesto – protokol. Če službe morajo biti sinhrone pa bo vse OK. Prepričan sem, da bo to prvenstvo predvsem pomenilo nov korak naprej pri nadaljnji popularizaciji košarke na našem območju, Sloveniji, Jugoslaviji. To je pa že veliko za čeprev bo kje kakšen »kiksek«.

MODNI SALON iz Velenja že vrsto let kaže posebno nagnjenje do jugoslovanske košarke. Opremili so že sko-

raj vse naše reprezentance, zdaj pa so na vrsti še mladinci. Marjan Gaberšek in Rudi Pur, velika športna zanese njaka, sta s svojim delovnim kolektivom tudi tokrat stori-la vse, da naši mladi repre-zentantje ne bodo igrali sa-mo moderne košarke na ze-lenem podu hale Golovec, pač pa da bodo tudi plesali modni ples v lepo krojenih oblekah MODNEGA SALO-NA v Velenju izven hale Go-lovec. Sicer pa je že napove-dan dvoboj: košarkarje je oblekel MODNI SALON Ve-lenje, organizacijski odbor pa TOPER Celje. Kakorkoli že, naj se dvoboj konča z re-mijem v korist splošne uspešnosti MEP 80!

Čeprav smo sredi zaključujočega poletja, torej časa dopustov in šolskih počitnic, pa je vseeno pričakovati, da bo vsaj večina tekem mladih športnikov v hali Golovec v osmih dneh dobro obiskana. Vstopnice so že dalj časa v prodaji v turistični poslovalnici TTG v Celju! Medtem, ko je ogled vseh dopoldanskih srečanj BREZPLAČEN, pa je za popoldanske in večerne tekme treba odšteti nekaj starih starih tisočakov. Še najboljše je kupiti permanentno vstopnico za 200 din! Prav bi bilo, da se mladi igralci iz dvanajstih

evropskih držav pod koži ne bi borili pred večinoma prazno dvorano. Celje se je velikokrat izkazalo za pravo mesto športa in zakaj ne bi bilo tako tudi tokrat. Sicer pa je pričakovati obisk tudi iz drugih občin Slovenije, saj navsezadnje med mladimi Slovenci še vedno vlada za igro pod dvema košema veliko zanimanje, zlasti po uspehu članske vrste v Moskvi, ko je bila na olimpiadi »zlata«!

Ce bo šlo vse po sreči (in zakaj ne bi?) bodo uvodno otvoritev pripravili mladi iz TVD Partizan Gaberje, drugače pa bo nastopila z razigranimi plesi samo folklorna skupina. Govornika na otvoritvi bosta dva: predsednik

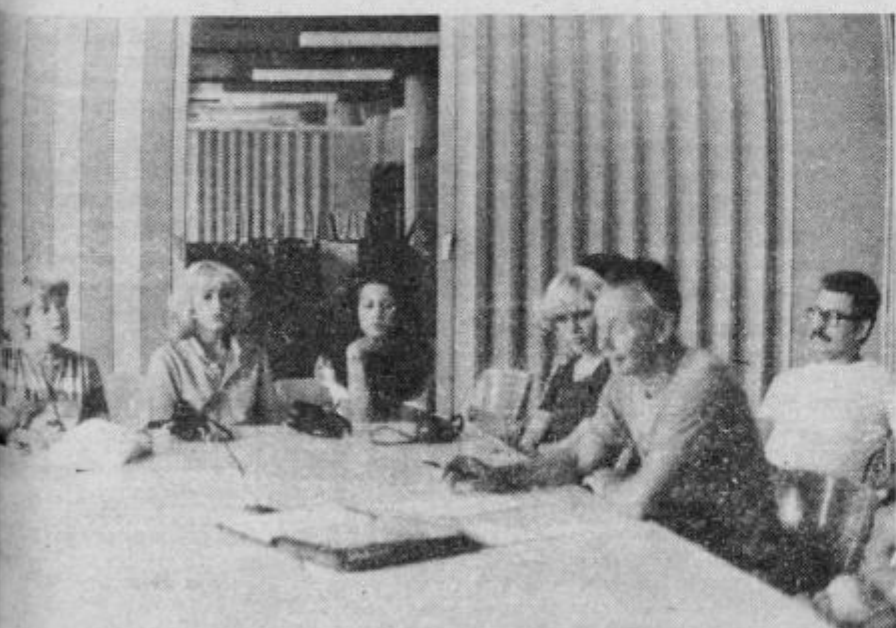
organizacijskega komiteja predsednik skupščine SR Slovenije Milan Kučan in predsednik organizacijskega odbora MEP 80 Branko Martič.

Zaključne dneve MEP 80 si naj bi ogledal tudi velik ljubitelj jugoslovanske in sploh košarke Stane Dolanc.

Napovedanih je tudi veliko visokih gostov iz košarskih krogov iz Evrope.

Celje v teh dneh postaja Evropa v malem. Srečno vsem ob in pod koši! Naj živi MEP 80!

Gradivo o MEP 80 sta pripravila
s tekstom TONE VRABL in
fotografijo TONE TAVČAR

gabersek je prevzel skrb za skupino deklet, ki bodo med prvenstvom skrbele za mezne reprezentance. Da bi tudi to delo najboljše opravile, so potrebne številne dodatne informacije. Hostese ali spremljevalke bodo enotno oblečene, tako da bo to vse tudi po tej strani O.K.!

Trener Luka Stančić že vrsto let nadvse uspešno vodi našo košarkarsko reprezentanco. Z njo je že osvajal medalje. Tudi za letošnji nastop je menda ekipo dobro pripravil in tako upravičeno upajo na eno izmed odličij. Upamo, da bo na prvenstvenih tekmah obraz Luke Stančića veselejši, kot je na posnetku s trening tekme v pripraviljalnem obdobju.

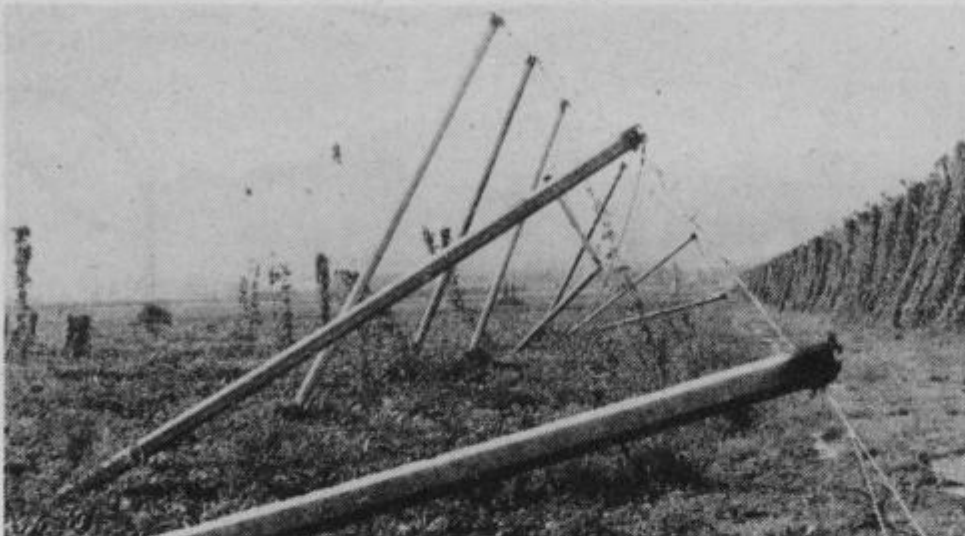
**JURE
PIRŠIČ**

Nepričakovano je za vedno odšel od nas spoštovani sovaščan Jure Piršič, dolga leta strokovni delavec v lesni industriji, tih in vesten član v odborih naših družbenih organizacij.

Doma iz odmaknjene vasi na Kočevskem je kot najstarejši od desetih otrok moral mlad za kruhom, izučil se je za sodarja, potem pa se je v lesni stroki neprestano izpopolnjeval. Voja tudi njemu ni prizanesla, prestajal je internacijo in zapore v Begunjah. Ko je po osvoboditvi prišel iz naše armade, si je iz domače vasi pripeljal ženo, Anico, prijateljico iz otroških let: skromno, a ugledno je družina živela v Medlogu 40 let, ob enem zaslužku sta Piršičeva izboljšala oba sinova.

Sodelavci pri Lik Savinja so Jureta spoštovali zaradi popolne predanosti delu, zaradi njegove poštenosti in pravičnosti. V našem kraju je vsakdo vedel, da njemu ni važna funkcija, ampak delo. Ni mnogo govoril, a kar je rekel, je držalo. Največ, kar lahko rečemo o njem pa je: bil je res dober človek.

D. J.

Posnetek je iz Latkove vasi, kjer je močan veter podrl 20 ha žičnice.

UJMA V SAVINJSKI DOLINI

OPUSTOŠENA HMELJIŠČA

Zaradi neurja 150 ton manj hmelja

Hudo neurje, ki je prejšnji terek zajelo Savinjsko dolino je povzročilo največ škode hmeljarjem. Ujma je zajela širok pas od Vranskega do Žalca. Pri tem se je utrvalo nešteto vodil za hmelj, kar se da popraviti, veliko huje pa je da se je podrlo kar 97 ha hmeljišč. Betonski stebri niso vzdržali pritiska vrtnčastega vetra, ki se je z vso močjo upiral v košate hmeljske nasade. Vetrni so se pridružili še hudi nalivi in sreča v nesreči je, da se k vsemu ni pridružila še toča.

O škodi in posledicah ujme je direktor SOZD Hmezd ing. Vinko Kolenc povedal takole: »Škoda, ki jo je ugotovila komisija v sestavi predstavnikov KK Hmezd, Zavarovalnice Sava ter Inštituta za hmeljarstvo SRS, znaša v Savinjski dolini okrog 85 milijonov dinarjev, do tega je izpad proizvodnje pridelka hmelja 39 milijonov, nadaljnjih 29 milijonov je škode na podrlih žičnicah. Seveda smo takoj začeli ukrepati, saj je vsak kilogram hmelja dragocen. Že v soboto smo organizirali predčasno obiranje hmelja, predvsem goldinga in aurore (AURORE).

To pomeni velike dodatne stroške, saj je potrebno s po-

drtih žičnic najprej odstraniti jeklene konstrukcije, polomljene drogove spraviti iz hmeljišč, tiste, ki bodo še uporabni pa poravnati tako, da bo možen prehod s traktorji. S tal je treba dvigniti ves pridelek in ga naložiti na prikolice ter odpeljati na obiranje. To je zahtevno in težaško delo, zato ga bomo morali tudi bolje ovrednotiti. Skoraj vse podrte žičnice so na področju Brega in Sempetra. Odpravljanje posledic nam je dobro uspelo, pri tem sodelujejo tudi strokovnjaki hmeljarskega inštituta. Škoda, ki je nastala presega zmogljivosti SOZD, saj je tolikšna, da je niti z zavarovalnico ne bomo uspeli pokriti. Sedaj je naša naloga zagotoviti repromaterial za popravilo objektov, da bodo že jeseni po obiranju postavljeni in obnovljeni ter pripravljeni najkasneje do spomladi za nadaljnjo proizvodnjo.

Hmeljarji imajo torej hude težave. Pridelek je letos zelo

dobro kazal, žal pa ga je ujma precej znižala. Z organiziranim delom bodo poskušali škodo kar najbolj omiliti in rešiti kar se rešiti da. Čaka jih še mnogo dela, saj bodo poleg načrtovanih 172 ha morali postaviti še dodatnih 91 ha, ki jih je podrlo nevihta. Trdno so odločeni, da bodo to delo opravili če bo le dovolj potrebnega materiala.

Z rednim obiranjem hmelja bodo pričeli 20. in 21. avgusta. Načrtovali so, da bo letošnji pridelek v Sloveniji 3084 ton, zaradi neurja pa bodo pridelali kakih 150 ton manj. Ta ocena še ni dokončna, seveda bo ta hmelj slabše kvalitete in ker še ni dozorel tudi lažji bo. Nobenega upanja pa nimajo s sorto atlas (27 ha), ki je zelo občutljiva za razne bolezni. V času neurja, ko so bila hmeljišča podrta pa je bila v najbolj bujni rasti in je prehajala iz cvetenja v kobule.

T. TAVČAR

STROKOVNJAK SVETUJE

VARSTVO RASTLIN V AVGUSTU

Piše: Mojca Sodin

Čez poletje je bilo obilo dela z varstvom rastlin. Sedaj, ko se avgust že preveča v svojo drugo polovico, s škropljenji počasi jenjemo.

Tako lahko škropljenje jablan in hrušk počasi opustimo, seveda, če smo opravili priporočena poletna škropljenja v juliju. Ob tem bi tudi rada omenila, da je velika razlika med pridelovanjem sadja za prodajo ter pridelavo za domačo porabo. Poškodovane sadje ne želi nihče kupiti, pridelovalec pa bi torej imel pri takšnem pridelovanju izgubo. Pri pridelovanju sadja za domačo porabo pa lahko nekatere varstvene ukrepe opustimo, seveda sadje ne bo toliko in take kakovosti, kot bi želeli. Kdor pa želi imeti povsem zdravo drevje in želi pridelati prvovrstno sadje, pa naj opravi tudi preostala poletna škropljenja v naslednjih 2 do 3 tedne, oziroma po napovedih prognostične službe Kmetijskega inštituta. S temi škropljenji plodove deloma obvarujemo pred napadom skladiščnega škrlupa, ki se rad pokaže v obliki temnih peg, zlasti v vlažnih skladiščih in na jabolkih, ki so bila preobilo gnojena z dušikom.

Škrlup je najpomembnejša bolezen na jablanah in hruškah. Bolezenski znaki se pojavljajo na listju, plodovih, pri hruškah pa tudi na še neolesenelih vejicah. Bolezen je potrebno zatirati zelo zgodaj, da se prepreči prva okužba, ki je najbolj nevarna. Škropimo z DELANOM 7-8 dkg na 100 l vode, ali z DITHAN-om M-45 20/dkg/100 l vode. Pri škropljenju moramo upoštevati čas zorenja. Škropimo lahko še tri tedne pred obiranjem.

Če se nam v sadovnjaku pojavljajo listni zavrtci, kapar in jablanov zavijač, dodamo pri škropljenju še sredstvo za zatiranje škodljivcev. Npr. ULTRACID 1 dcl/100 l vode, ali GUSATHION 15-20 dkg/100 l vode.

Kjer se pojavlja na črnem ribezu **pepelasta plesen**, ki okuži in deformira liste in poganjke, je priporočljivo še v avgustu škropiti s 0,1% KARATANOM ali BENOMYLOM (poldruga je dilna žlica na 10 l vode). Zvepljenih pripravkov ne smemo uporabljati, ker je črni ribez nanje v rastni dobi občutljiv. Škropiti je potrebno s pritiskom, liste je potrebno popolnoma oprati, ker drugače ni veliko uspeha. Bolezen je zelo trdoživa, zato jo lahko popolnoma zatremo le v kombinaciji škropljenja z rezjo.

Rozge malin, ki so letos rodile, moramo po obiranju čimprej odrezati tik nad zemljo in sežgati. Rezna mesta pokrijemo z zemljo; s tem naj bi preprečili nevarno bolezen malin listno sušico malin. Pustimo le 4-6 najkrepkejših enoletnih rozg in jih razporedimo po ogradju.

V prvi polovici se opravi dodatno škropljenje proti sivi plesni, peronospori in pepelasti plesni; potrebno je le pri občutljivih sortah in ob intenzivnejšem gojenju. Včasih se lahko škropi še enkrat v drugi polovici avgusta. Vendar pa smemo škropiti zadnje pred trgatvijo: z MYCODIFOLOM 4-6 tednov, z EUPARENOM 4 tedne, z benlateom 14 dni in z ENOVITOM 7 dni.

Na zelenjadnih rastlinah se v toplih poletnih dneh pojavijo **listne uši**. Uši sesajo celični sok in povzročajo hiranje rastlin, s tem pa tudi zmanjšanje pridelka. Uš pa ni nevarna samo kot neposreden škodljivec, ampak tudi kot prenašalec virusnih bolezni. Zati-ramo jo tako, da rastline zalijemo z 0,1% METASYSTOX-om. Pripravek je odlični, ima le nekoliko neprijeten vonj. Vendar pa 3 tedne po uporabi, zalitih rastlin ne smemo uživati.

Na endivji se v vlažnem vremenu ali kadar je sklop rastlin prevelik, pojavi-

jo majhne črnkaste pege, ki se lahko zelo razširijo. Bolezen se imenuje **črna listna pegavost** endivje in je glivičnega izvora. Prve okužene liste moramo potrgati, rastline pa je potrebno škropiti z DITHANOM M-45 v 10-14 dnevni presledkih. S škropljenjem moramo prenehati vsaj teden dni pred uživanjem.

Listna pegavost se v avgustu pojavlja tudi na zeleni in nekoliko manj na peteršilju. Bolezen preprečujemo s kolobarjem in sežiganjem delov obolelih rastlin. Ko se pojavijo prve pegice pa škropimo s Cu pripravki ali DITHANOM M-45 v presledkih deset dni (2 krat).

Na paradižniku se rada pojavi **krompirjeva plesen**. Napad bolezni je najhujši na plodovih. Če se plesen pojavi na listih, moramo škropiti zgodaj ali vsaj takrat kot krompir. Kjer pa se pojavlja predvsem na plodovih, zadošča, da začnemo v juliju. Skrbeti moramo, da so plodovi od tedaj, ko se začne debeliti, stalno pod oblogo škropiva. Škropimo 10-14 dnevno z DITHANOM M-45.

Ob koncu bi omenila, da so fitofarmaceutski pripravki v svoji koncentrirani obliki večinoma zelo strupeni. Za smrt odraslega človeka zadošča že 1/2 dcl kakega močnejšega pripravka. Vendar pa na sadju ne ostane toliko strupenega škropiva, kolikor smo ga nanj nanesli. Fitofarmaceutski pripravke razredčimo v škropilno brozgo, s to razredčitvijo se strupenost zelo zniža. Poleg tega se fitofarmaceutski pripravki hitro razkrajajo. Zastrupitev s sadjem ali zelenjavo ni mogoča, če kmetijski proizvajalci skrbno upoštevajo navodila za uporabo fitofarmaceutskih pripravkov. Zastrupili bi se naprimer, če bi pojedli takoj po škropljenju, ne čez kak dan ali dva, 180 do 300 kg sadja.

KOMENTAR

STROŠKE PREVEČ PODCENJUJEMO

Veliko govorimo o prenizkih odkupnih cenah živine in kmetijskih pridelkov in premalo o prehitri rasti predelovalnih in rejskih stroškov. Pri rasti cen bomo namreč imeli ne le administrativne ovire v obliki odobravanja cen, temveč tudi gospodarske, ko se bo zoževal krog kupcev. Cene namreč rastejo hitreje kot osebni dohodki delavcev, zato bodo imeli manj denarja za enake količine blaga.

Živinorejska poslovna skupnost Slovenije je predlagala, da bi zvišali odkupno ceno mladih pitanih goved na 41 din za kilogram in za pitane prašiče na 39 din. Pri tem navaja, da so stroški pitanja goved še višji in bi ustrezala odkupna cena 43 din, ki pa gotovo ne bo odobrena.

Takim računom verjetno ni moč oporekati. Ne bi pa smeli niti spregledati, da bi pri takih odkupnih cenah pitancev le po nekaj več kot pol leta morali zvišati ceno svinine za eno tretjino sedanje cene in junetine za okrog 17%, oziroma za 23%, če bi živinorejcem plačali vse stroške pitanja. Kaj tako zvišanje pomeni za porabnike mesa in tudi za izvoznike - če bi ob zmanjšani domači porabi hoteli več izvoziti - po precejšnjem zimskem zvišanju cen?

Preveč se je že ukoreninilo mnenje, da bi lahko bili zadovoljni vsi, če bi »država« dopustila, da bi si sami določali prodajne cene. Mnogi menijo premalo gospodarno, da je z višjo ceno moč odpraviti vse težave, zato, ker ne poznajo tržnih zakonitosti, ne revščine precejšnjega dela prebivalstva, ki jo v kapitalističnih državah še ohranja prosti trg.

Ali smo že začeli razmišljati, kam pelje sedanja rast cen naših kmetijskih pridelkov? Pšenica je potegnila za sabo koruzo, ki je že za 1 din po kilogramu dražja, kot je bila pred pričetkom žetve krušnih žit. Mešalnice krmil grozijo, da bodo omejile prodajo, če jim ne dovolijo zvišati cen krmil. Predlagano zvišanje odkupnih cen pitane živine bi torej ustrezalo le ta trenutek, čez mesec ali kak teden pa ne več. Ob taki rasti cen poljščin, ki služijo tudi za živinsko krmo, bi morali cene mesa v enem letu zvišati morda celo več kot za 50%.

Mlini plačujejo za pšenico več, kot je bila določena pridelovalno-tržna cena. Drugod, če v Sloveniji še ne. Mešalnice krmil ali živinorejci plačajo veliko več za koruzo. Teleta za nadaljnje pitanje dosegajo neverjetno ceno in jih mnogi živinorejci raje prodajo, ko da bi jih redili naprej. Pujski so po 65 din kilogram. Vse to močno zvišuje stroške pitanja.

Ali tisti, ki kupujejo po tako visokih cenah koruzo, teleta, pujske, verjamejo, da jim bo kdo zagotovil dovolj visoko odkupno ceno pitancev, ki bo pokrila vse stroške? Nekje se lahko zatakne. Zakaj si torej navijajo cene? In kaj delajo naši usmerjevalci kmetijstva? So povsem brez moči ali volje, da bi kaj storili za ustalevit trga?

JOŽE PETEK

ORGANIZIRANA OBNOVA V NOGRADOV

S ciljem, da bi v šmarski občini povečali proizvodnjo grozdja, je dala pospeševalna služba Kmetijskega kombinata Šmarje pred leti pobudo o ustanovitvi proizvodnih vinogradnih skupnosti, v okviru katerih so začeli oblikovati komplekse in obnavljati vinograde. Prve uspehe so dosegli s tem, ko so organizirali vinogradniški kompleks na Virstanju ter obnovili vinograde. V tem kompleksu je 5 ha vinogradov, obnovljeno zemljišče pa so spomladi že zasadili. Drugi kompleks vinogradov so oblikovali v Rakovici, kjer pravkar obnavljajo zemljišče in kjer bodo trto zasadili prihodnjo pomlad. Že sedaj pa tečejo razgovori o novem oblikovanju vinogradniškega kompleksa na Virstanju, kjer bi obnovili in na novo zasadili vinograde na 15 ha zemljišč.

Podobno kot v Virstanju in Rakovici želijo organizatorji proizvodnje v Kmetijskem kombinatu Šmarje organizirati vinogradniške komplekse v vseh vinorodnih področjih šmarske občine. Naloga je obsežna, saj terja do leta 1990 obnovo 972 ha vinogradov in njihovo vključitev v proizvodne skupnosti. Organiziran prevzem grozdja s teh površin bi pomenil 500-600 vagonov vina letno. To pa je tudi količina, ki nujno terja izgradnjo lastnega predelovalnega in donegovalega obrata, to je lastne vinske kleti.

DS

CELJE

LETOS NOVI PRIDOBITVI

Turška mačka in hotel Evropa

V Celju smo tik pred zaključkom dveh pomembnih naložb na gostinskem, oziroma turističnem področju. Rečemo za penzion Turška mačka in v okviru domačega gostinskega podjetja ter za pre-

novljeni in novi hotel Evropa.

Vtem, ko bodo Turška mačka odprli okoli prvega septembra, bo kmalu za tem na vrsti tudi hotel Evropa.

V mestu ob Savinji bomo

dobili okoli 240 sodobno urejenih in opremljenih ležišč, od tega 40 pri Turški mački in nekaj manj kot 200 v Evropi. Na vsak način pomembna pridobitev. Ob njej pa se pojavlja vprašanje, kako naprej.

V tej zvezi bi kazalo obuditi stališče junijskega posveta celjskih gostinskih delavcev pri domačem turističnem društvu in v okviru drugega turističnega tedna. Tedaj so se udeleženci zavzeli, da bi morali po končanju omenjenih naložb najprej poskrbeti za temeljito obnovo hotela Celeia, zatem za dograditev hotela Merx, za gradnjo ustrezne samopostrežne restavracije v mestu in šele nato razmišljati o gradnji novega hotela. Tudi o njegovi lokaciji. Kaže, da slednja najbolj vznemirja duhove. Gre za gradnjo pri Golovcu, oziroma v okviru športno rekreacijskega centra ter za lokacijo v starem delu mesta.

In če bi upoštevali vrstni red del, ki še čakajo in ki bi jih morali opraviti, potem se zdi, da gradnja novega hotela v Celju ne pride v poštev niti v naslednjem srednjeročnem obdobju. Pred tem pa bo treba najti nosilca naloge in tistega, ki bo lahko vložil sredstva v tako veliko naložbo.

Med obema novima objektoma bo Turška mačka prva sprejela svoje goste. In ne gre samo za gostišče, marveč tudi za nočitvene zmogljivosti. Turška mačka jih bo imela okoli 40. Sicer pa se bo nova precej razlikovala od stare. Vrednost te naložbe je okoli 31 milijonov dinarjev.

V Evropi hitijo z deli. To je treba priznati. Nova in prenovljena bo pomembna za Celje, ne samo zaradi bistveno kvalitetnejših nočitvenih zmogljivosti, marveč tudi zaradi gostinskega dela. Tudi v tem nekaj novosti in privlačnosti. Sicer pa počakajmo, da bo nova in lepša odprla svoja vrata. Kot pravijo bo ta investicija stala okoli 105 milijonov dinarjev.

M. BOŽIČ

ISERNA POROKA JAZBEČEVIH

RADOST V SRCIH

kupaj skozi tegobe življenja

Amalija in Matija sta se 12. julija leta 1920 v entvidu pri Planini, ko je imela dveindvajset, nje pa triindvajset let. Vse od poroke pa vse do danes, živita na Matičevi dolini v Planinski vasi, kjer že stoletja raste rod Jazbečevih. Matija je bil tedaj, ko sta se z Amalijo poročila, avstrijski vojak, saj mu je bila vojna vzela brata in arše. Začela sta iz nič. Matija je delal kot gozdni delavec. Amalija pa je gospodinja doma na kmetiji. V zakonu se jima je rodilo šest otrok, toda le trije med njimi še živi. Hčerka Marica je z letom in materjo doma, hčerka Cvetka je poročena in živi z družino na Planini, Franci pa v Ameriki.

Najino življenje ni bilo lahko, pripoveduje oče Matija. V stari Jugoslaviji je bilo hudo, ker njemu imeli ne rane, ne obleke dovolj zase za otroke. Potem je prišla druga svetovna vojna. Nemci so nam požgali domačijo in nas izselili v Brežice, nato v Sempeter. Leta 1945 smo prišli domov. Na pogosto smo si postavili novo hišo, začeli smo morali znova. Potem pa je počasi šlo. Sedem let po vojni delal kot gozdarski delavec, leta 1953 pa sem se upokojil.

znata povedati, da je tudi njuno zakonsko življenje, dolgo celih šestdeset let, doživljalo pretrse in hude ure. A vse sta znala uravnati.

«Z dobro voljo se vse prenese,» je k pogovoru pribil oče Matija. Če se ne bi razumela, ne bi šestdeset let živela skupaj. Res pa je nekaj. Dandanes se ljudje poročijo, pa so že čez nekaj let ločijo. Nič niso potrpežljivi drug z drugim, vsak od zakoncev se hoče samo dobro imeti. V zakonu pa je najpomembnejše to, da so ljudje potrpežljivi eden z drugim in da znajo zgladiti nesoglasja, ki v vsakem zakonu nujno pridejo.

Danes, ko je mati Amalija stara že 82 let, oče Matija pa jih ima 83, jima narobe hodi le zdravje. Nič več trdno ni, materi je opešal vid, očeta izdajajo nekdanji trdni noge. Tako mati večinoma poležava in počiva, oče Matija pa bere in bere. Hčerka Marica pravi, da prebere vse, kar mu pride pod roke. Pa saj se je treba z nečim spraviti nad čas, ki postaja zaradi bolečih sledov že kar sovražnik! Z branjem, s pogovorom in predvsem z dobro voljo, ki je Jazbečevim ne manjka, pa bo čas najbolj učinkovito premagan.

DAMJANA STAMEJČIČ

Amalija in Matija Jazbec

Komisija za delovna razmerja pri

DO Hmezad export-import Žalec

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

čuvanje imovine

OD KANDIDATA SE ZAHTEVA:

- da ima končano osnovno šolo
- najmanj 2 leti prakse na takšnem ali podobnem delu

Kandidati naj pošljejo svoje prošnje na naslov: DO Hmezad export-import, Komisija za delovna razmerja, Vrečarjeva 14. 63310 Žalec, v roku 15 dni od dneva objave.

Kandidati naj k vlogi priložijo tudi potrdilo o morebitnih opravljenih izpitih oz. zadnje šolsko spričevalo.

400 LET LIPICE

Čeprav bodo nekatere prireditve v počastitev 400 let Kobilarne Lipica trajale še do konca letošnjega septembra, so glavne tik pred zdajci.

Do konca meseca bodo nastopili člani Španske jahalne šole z Dunaja, jutri bodo odprli slikarsko razstavo in razstavo fotografij na temo konja, tik pred zaključkom meseca je napovedan mednarodni simpozij o reji, uporabnosti in preizkušanju delovnih sposobnosti lipicanca, od 27. do 31. avgusta bo mednarodna razstava konj lipicanske pasme, 29. in 30. avgusta bo tudi mednarodno tekmovalstvo in revija lipicanskih štirivpreg in dvovpreg iz jugoslovanskih in evropskih lipicanskih kobilarn, in končno bo v nedeljo, 31. avgusta še glavna proslava ob 400 letnici Kobilarne Lipica.

Gre torej za prireditve, ki vzbujajo pozornost in bodo privabile veliko število občudovalcev belega konja z vseh koncev in krajev naše domovine. Tudi iz tujine.

CELJE

ASFALT NA GRAD

Cesta bo veljala 5 milijonov

Dela za modernizacijo zadnjega odseka ceste na celjski Stari grad so v polnem teku. Tudi ta del ceste, ki pelje do grajskih razvalin bo asfaltiran v širini 5,5 metra. Na vrhu bodo uredili parkirni prostor, prav tako asfaltiran, za okoli štirideset osebnih vozil.

Modernizacija poteka na 506 metrov dolgem odseku. Trajala bo okoli tri mesece, se pravi do sredine novembra.

Gre za precej zahtevna dela, saj bodo med drugim morali odpeljati okoli tri tisoč kubičnih metrov zemlje.

Dela izvaja kolektiv TOZD Ceste-kanalizacije, vodja gradbišča pa je Ivan Škof.

Po pogodbi bodo veljala pet milijonov dinarjev.

Modernizacija zadnjega odseka ceste na Stari grad je več kot pomembna, saj gre za celjsko najbolj obiskano izletniško točko, ki jo vsako leto obišče v povprečju po okoli 150.000 ljudi. In ko bo na gradu urejena še stalna

muzejska soba, ko se bodo končala tudi raziskovalna dela in seveda, ko bo do razvalin peljala tudi asfaltirana cesta, je na dlani, da se bo število izletnikov in obiskovalcev še povečalo.

Zdaj je dostop na grad možen po Pelikanovi poti in čez Zagrad, razen tega je zaprto gostišče, razgledni Friderikov stolp pa je odprt samo ob sobotah in nedeljah.

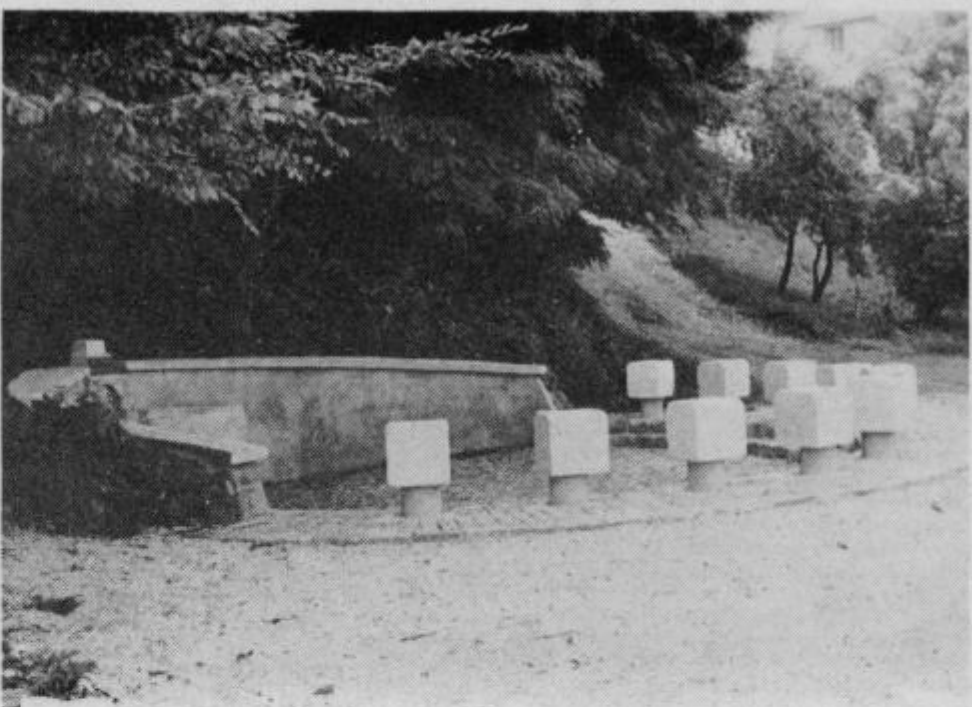
MB

VESTI IZ ZREČ

- Hotel Dobrava v Zrečah je v letošnji sezoni dobro zaseden in prav zato priporočajo rezervacije. Sicer pa bo v času od večera do 2. septembra povsem zaseden.

- V hotelski kuhinji pripravljajo vsako soboto in nedeljo turistični menu. Stane 100 dinarjev.

- Koča na Rogli je zasedena.

CELJE

OBNOVLJENI STUDENEC

Priznanje Obrtnemu združenju za opravljeno delo

Konec dober, vse dobro! Tako bi lahko zapisali o Meškovem studencu ob Partizanski cesti v Celju, o obnovljenem objektu, ki so ga po zaslugi Obrtnega združenja Celje in seveda njegovih članov izročili namenu v času zaključnih prireditev letošnje hortikulturne akcije.

Začetek ni bil tak, da bi kazalo, da bodo dela pravočasno opravljena. In vendar so bila. Zaradi velike zavzetosti ne samo Obrtnega združenja in njegovega izvršilnega odbora, ki je vodil celotno akcijo, marveč prav tako po zaslugi številnih samostojnih obrtnikov, ki so za obnovo studenca žrtvovali v delu, materialu in denarju. In potem člani sekcije avto-prevoznikov in drugi.

Vrednost opravljenih del je več kot 150.000 dinarjev. V tem znesku je tudi 63.000 dinarjev, kolikor je Obrtno združenje plačalo za nabavo potrebnega materiala. Obr-

tniki-prostovoljci pa so za ureditev vodnjaka opravili 300 udarniških ur.

Na vodnjaku je tablica z napisom: »Meškov studenec - 1980 - Obrtno združenje Celje.«

Dela še niso povsem končana. Manjka še pipa, razen tega pa še vedno razmišljajo o klopih, ki bi jih postavili znotraj ograjenega prostora ali pa tudi zunaj njega, čeprav so kamniti podstavki tudi mišljeni kot sedeži. Toda, navzlic temu, bi se primerne klopi kar prilegle.

Razen tega bo treba urediti še okolico, hortikulturno namreč, sicer pa zagotoviti, da bo okolje ostalo lepo. To bo seveda odvisno od nas, od ljudi. To ni prostor za pranje avtomobilov, tudi ne za razbijanje steklenic. In stebri niso table za pisanje.

In še nekaj - prav bi bilo, če bi bila tu še tabla, ki bi

opozarjala, zakaj nosi ta studenec ime po Mešku. In če bi v to okolje postavili še majhen kipec človeka, po katerem nosi vodnjak ime, bi bilo pravzaprav vse.

Obnovljeni Meškov vodnjak je zdaj tu. Lepa pridobitev. Zato Združenju obrtnikov občine Celje priznanje za opravljeno delo!

M. BOŽIČ

V MEDLOGU IMAJO SVOJE GLASILO

1974. leta ustanovljena krajevna skupnost Medlog je pred kratkim izdala svoje prvo glasilo z naslovom Rdeči mlin. Tako so začeli tudi na področju informiranja oblikovati konkretne akcije, saj se zavedajo, da brez dobrega informiranja krajevna skupnost ne more vključiti v delo vseh krajanov.

Prva številka glasila Rdeči mlin je prava osebnostna izkaznica krajevne skupnosti, saj so v njej imenovani vsi osnovni organizmi, ki naj omogočajo samoupravno delovanje na vseh področjih, napisana pa je tudi kratka zgodovina kraja.

Uredniški odbor, ki ga sestavljajo Jože Umek, Franc Zlatečan, Jože Turnšek, Meta Polutnik, Fanika Zupanc in Nežika Golčman je uvrstil v vsebino prve številke tudi proglašeno stabilizacijskega ravnanja v celjski občini. Sledijo mu poročila o delu gasilcev, družbene samosaščite, vrtnarske šole, hortikulture 80, objavljene pa so tudi najbolj bistveni podatki iz srednjeročnega plana celjske občine in krajevne skupnosti. Prispevke za prvo številko so napisali Darinka Jošt, Jože Umek, Ivana Zavšek, Ivan Drobne in Jože Turnšek.

Vsekakor predstavlja prva številka kljub nekaterim nerodnostim in napakam (ki jim pač botruje vsak začetek) pomemben korak k boljšemu informiranju v krajevni skupnosti in nedvomno tudi zadolžitev za redno izhajanje glasila, ki ima pomembno vlogo v samem delu in življenju krajevne skupnosti, lahko pa je tudi zgled za vse tiste, ki tega še nimajo.

D.M.

PRIZNANJE IZ VATIKANA

REŠILI KULTURNI OBJEKT

Papeževa diploma zahvale velenjskim gasilcem

V novem gasilnem domu, ki stoji v neposredni bližini vpadnice iz Celja v Velenje, je tudi večja soba, kjer so spravljena številna priznanja, ki so jih velenjski gasilci dobili za uspele akcije v 83. letih, kar njihova organizacija v Velenju obstoja. Škoda je, da vseh priznanj ni možno videti tudi drugače, saj bi bilo to prava paša za oči, istočasno pa najboljši dokaz ljudem, kaj vse zmorejo velenjski gasilci.

O njih smo sicer pisali že v eni od prejšnjih številčk Novega tednika in to v reportažnem zapisu, ko smo obiskali in predstavili krajevno skupnost Staro Velenje, kjer so, lahko zapišemo, trije posebej zanimivi objekti (da ne štejemo gospodarskih): velenjski grad s številnimi zbirkami je sploh osrednji objekt v Velenju, cerkev Sv. Marije pod njim in stavba gasilskega društva.

In prav dvema najpomembnejšima objektoma izmed treh omejenih, bo namenjen osrednji prostor v današnjem zapisu - to je cerkvi in gasilskemu društvu.

26. maja 1962 je v cerkvi Sv. Marije, ki jo štejejo med pomembnejše tovrstne objekte ter zaradi tega tudi zaščiten, zagorelo. Glej ga zlomka, zagorelo je celo tam, kjer je bil zaščitnik pred ognjem Sv. Florijana! Izneveril se je tudi on in cerkev je bila ob nevarnem rdečem petelinu potrebna pomoči gasilcev. Ti so takoj tudi prišli in začeli »rezati peruti« podivjanemu rdečemu petelinu, pripoveduje predsednik velenjskega gasilskega društva Stane Hudales, ki je z drugimi gasilci takrat pomagal pri gašenju:

»Pri gašenju smo imeli veliko težav, saj smo morali vodo črpati s črpalko iz spodnjega potoka, cerkve pa stoji na hribu. Ko smo na silo vdrli v cerkev, je zagorelo kot bakla. Žgali smo z vodo po ognju. Spredaj sva bila Jože Šket in jaz. Jože se je pognal naprej in med drugim rešil tudi zelo dragoceno »moštranco«. Požar smo uspešno pogasili in s hitro intervencijo rešili marsikaj dragocenega pred propadom«.

To je bil uvod v kasnejšo zgodbo, za katero je zvedel celo papež v Vatikanu.

V staro Velenje je po požaru prišel župnikovat Milan Kovač, ki je začel cerkev obnavljati. Ob 500-letnici cerkve Sv. Marije so pripravili svečano otvoritev cerkve in takrat so velenjski gasilci dobili diplomu kot zahvalo za pomoč, da cerkev ni doživela večje nesreče. Na diplomu je zapisano:

Zahvala za nesebično intervencijo vseh velenjskih gasilcev 26. 5. 1962 ob požaru v cerkvi. Župnijski urad Sv. Marije, 17. 12. 1977 ob 500-letnici cerkve, Župnijski urad - Kovač Milan. Sam župnik Milan Kovač je izrazil vso zahvalo velenjskim gasilcem ter obljubil, da to ni vse.

Velenjski gasilci so mu pomagali še enkrat, ko so v zvonik s svojimi pripomočki potegnili nov zvon. Za zahvalo jim je Milan Kovač podaril okoli 60 cm visok ročno izrezljan kip iz lipovega lesa Sv. Florijana, zaščitnika, ki je bil narejen po originalu starem več kot 500 let. Ta kip jim je podaril ob 80-letnici njihovega društva, nato pa odpotoval službeno v Vatikan.

Tam je poleg ostalega povedal tudi zgodbo, kako so velenjski gasilci pomagali pri gašenju in kasnejših delih pri cerkvi Sv. Marije v Starem Velenju. Vest je prišla do samega papeža Janeza Pavla II, ki je preko svojega kabineta podaril velenjskim gasilcem diplomu zahvale za reševanje kulturnih spomenikov. Diploma je podpisana z datumom 21. 12. 1978 ter zavzema posebno mesto med številnimi pokali, pismenimi zahvalami, diplomami, plaketami in medaljami v sobi velenjskega gasilskega doma.

TONE VRABL
FOTO: TONE TAVČAR

SLOVENSKI KULTURNIKI IZ KOROŠKIH RADIŠ V CELJU

Pretekli teden so Velenjčani, Žalcani in Celjani pripravili prisrčne sprejeme štiridesetčlanske delegacije slovenskih amaterskih kulturnikov iz Radiš na avstrijski Koroški. Povsod so, kljub počitniškemu razpoloženju, organizirali ogleda krajev, njihovih znamenitosti in izkoristili priložnost, da so jih seznanili z našo polpreteklo zgodovino (začuda: koroški Slovenci jo veliko premalo poznajo!), z dosežki (gospodarskimi in kulturnimi), s težavami in uspehi.

V Celju so si ogledali »Stari pisker« in položili lovorjev venec na spominsko ploščo, z zanimanjem so sledili kustu Muzeja revolucije, nato pa se odpeljali v Trnovlje, kjer so si ogledali nov kulturni dom. Ta obisk je bil še posebno zanimiv predvsem zavoljo tega, ker so podobne prostore tudi sami dobili.

Dolga in težka leta po prvi svetovni vojni njihovo Slovensko prosvetno društvo ni imelo lastnih društvenih prostorov. Kulturne prireditve so prirejali po večini na prostem. Iz starega farovškega hleva so s prostovoljnim delom in s pomočjo številnih prijateljev zgradili lep in prijeten prostor. Ta dom, zgrajen z močno vero v narodovo bodočnost in ljubeznijo do mladine, naj ne ostane samo mrtvo zidovje, temveč središče življenja in dela naših ljudi; tako so zapisali v brošuro, ki so jo izdali ob otvoritvi tega kulturnega hrama. Prav z izkušnjami pri gradnji kulturnih prostorov so našli veliko skupnih stikov s člani KUD »Zarja« Trnovlje.

Obisk Radišanov je izvenel prijetno, koristno in poučno. Medobčinska konferenca Socialistične zveze delovnih ljudi je dala z uspešno organizacijo obiska svoj velik delež k nadaljevanju prizadevanj za skupni boj za narodno enakopravnost Slovencev onkraj meje. Ob tem pa smo zabeležili veliko razumevanje Kulturnih skupnosti, ki so to gostovanje tudi finančno podprle. To je bila tudi priložnost, da se dogovorili za recipročno zamenjavo skupin iz matične domovine na Koroškem.

ŠTEFAN ŽVIŽEJ

GASILSKO SLAVJE V DOBJU PRI PLANINI

Gasilsko društvo Dobje pri Planini, ki je po svojem nastanku najmlajše v šentjurski občini, bo v nedeljo, 24. t. m., prevzelo nov gasilski avtomobil.

Gasilci pravijo, da je bilo delo v letošnjem letu najbolj plodno. Udeleževali so se tekmovanj in srečanj z drugimi gasilci v občini in zunaj nje. V društvu delujeta poleg moške še desetina deklet in pionirjev. Razen tega mladi gasilci prav te dni zbirajo v krajevni skupnosti prostovoljne prispevke. Občani z razumevanjem podpirajo gasilsko društvo in tako bo ta nedelja zapisana v društveno kroniko z vsemi »botri in botricami«.

Slavje se bo pričelo ob 14.30 uri. Po prevzemu avtomobila bo gasilska vaja, zatem pa družabno srečanje.

JOŽICA SALOBIR

Mlade brigadirje je obiskal tudi sekretar predsedstva CK ZKS, Franc Šetinc

MDA POSOČJE 80

ŽULJI ZDAJ LE SPOMIN

Z obiska pri mladih brigadirjih žalske občine

Na enajstih deloviščih v Sloveniji ta čas še vedno veselo odmeva brigadirski hura. Zvenet krampov in lopat se čuje daleč naokoli in v srca domačinov prinaša mladosten polet in spoznanje, da je navzočnost brigadirjev pomemben korak v lepšo prihodnost.

Z brigadirji prihajajo v njihove vasi vodovodi, ceste, telefoni in še marsikaj drugega. Z njimi prihaja tudi ideja solidarnosti in humanosti.

Tudi v Posočju, ki ga je 1976. leta prizadel katastrofalni potres, ni nič drugače. Zda so tam na delu brigadirji zadnje izmene. Trudijo se, da bi do konca akcije opravili čim več in tako izpolnili za letošnje leto zastavljeni načrt. Kot kaže pa ne bo samo dosežene, marveč tudi presežene. K temu uspehu bodo nedvomno veliko pripomogli tudi brigadirji mladinske delovne brigade »Slavko Slander« iz žalske občine, ki kljub nepopolni zasedbi dosegajo nadpovprečne rezultate. O tem smo se minulo soboto tudi sami prepričali, ko smo jih obiskali na delovišču blizu Boveca, kjer so kopali jarke za ozemljitev.

Sicer naporna vožnja je postala ob vstopu v dolino Soče izredno zanimiva. Z vseh strani so nas obdajali močni vrhovi Alp. V ozadju nas je pozdravljal tudi očiak Triglav.

Ob pogledu na bistro Sočo, nas je zamikalo, da bi se ob njej zadržali dlje časa. Toda, naš cilj so bili brigadirji.

Kmalu za tem, ko smo prevzeli središče Kobarida in se zapodili po cesri naprej, smo zagledali brigadirsko naselje zvezne mladinske delovne akcije »Posočje 80«.

Oddahnili smo si, saj smo bili vožnje siti čez glavo. Toda, spet smo morali sestiti v avtomobile. Naselje je bilo skoraj prazno. Mladi so bili na delu. Zato pa smo od komandanta naselja Mileta Miloševića zvedeli, da so žalski brigadirji v bližini Boveca.

Spet smo šli na pot in z nami tudi komandant Mile. In kar prav je bilo, da je bil z nami, sicer bi žalske brigadirje težko našli. Povedal je, da se žalski brigadirji izredno dobro držijo in da so po delovnih rezultatih med najboljšimi na akciji. Dodal pa je, da je škoda, da brigada ni popolna, saj bi lahko dosegla še boljše rezultate. Prav tako nima možnosti, da bi osvojila najvišje priznanje - trak

akcije, čeprav ji seveda druga ne bodo ušla. In še to, vse brigade iz Slovenije so letos prišle na te akcije nepopolne, zato pa so iz drugih republik po navadi preštevilne.

»Zakaj tako?«

»Mislim, da je vzrok za to iskati v samih pripravah na sestavo brigade in seveda v delu v vsem tistem času od odhoda brigade na akcijo. Osnovne in občinske organizacije Zveze socialistične mladine bi morale temu vprašanju posvetiti več pozornosti. Evidentiranje brigadirjev je mnogokrat površno. Drži pa še nekaj - čim več bo lokalnih in občinskih akcij, tem lažje bo zbrati brigadirje za zvezne in podobne akcije.«

Pot nas je vodila naprej in z asfalta smo zavilo na kolo-voz.

Ze od daleč smo zagledali zastave, ki so plapolale v vetru. In če smo zaslišali tudi brigadirsko pesem.

Mladim so ob pogledu na avtomobila s celjsko registracijo za trenutek zastali krampi in lopate v rokah. In že se je oglašal njihov pozdrav: Z-D-R-A-V-O! In potem so se z podvojeno močjo lotili dela. Kljub našemu obisku z delom niso prenehali.

Med delom smo se zapletli tudi v pogovor s komandantom žalske brigade, Vojkom Kalanom, ki je že pravi veterani, saj to dolžnost opravlja že tretjič.

Vojko je zaposlen v Tekstilni tovarni Prebold in je predan mladinski aktivisti, še zlasti na področju prostovoljnega dela.

Povedal je, da so se brigadirji zelo hitro vživeli v delo in druge oblike brigadirskega življenja.

»Z njim sem zadovoljen!« je poudaril.

Delo je precej naporno. Toda, vsi se zavzemajo, da bi napravili čim več. Zato uspehi ne izostajajo. Skoraj neverjetno se sliši, da presegajo normo za sto odstotkov

in celo več. Večkrat so namo presegli za 190 odstotkov, na udarnem dnevu pa so opravili delo, ki je primerno kar 240-odstotni presežek! To je bilo doslej tudi največ.

»Odkrito povedano, kaj te tega nisem pričakoval,« dodal Vojko in nadaljeval:

»Vedeti namreč moramo, da so brigadirji v povprečju stari osemnajst let. Zato ser delovnega uspeha toliko bolj vesel. Ne razumem in hkrati obsojam pa tiste mlade, ki s bilo evidentirani pa so ostali doma. Zaradi njih je naša brigada nepopolna. Osem parov rok manj se pozna, če ne pri samem delu na trasi vsaj v raznih interesnih dejavnostih, ki so za splošno oceno brigade zelo pomembne. In čeprav smo tudi p tem kolikor toliko uspešni sem prepričan, da bi bili rezultati dosti boljše, če bi bili kompletni. Sicer pa je o te zdaj prepozno govoriti!«

Brigadirsko življenje v Posočju je zelo pestro in zanimivo. V tem času so se zvrstile številne prireditve. Organizirali so tudi trimške igre, obisk pri graničarjih, celo vrsto športnih in drugih tekmovanj. Skratka, vsega dovolj, včasih celo preveč, saj si po napornem delu trasi tudi zaželijo počitka. Tega pa je za mnoge zelo malo, saj so vključeni v številne oblike izobraževanja usposabljanja. Poleg tega delujejo pri izdajanju brigadnih biltenov, stenskih časopisov itd.

Ura je bila več kot ena poldnevna. Konec dela. Brigadirje sta čakala dva kombi in odpeljali so se v naselje.

In spet pogovori. Iv. Škof, Boro Zivkovič, Darko Volf in Branka Žalski nam povedali, da se v brigadi počutijo zelo dobro.

Ko smo jih vprašali, če bi došli v brigado tudi prihodnje leto, so poudarili, da delo v brigadi nekaj takega kar mora doživeti sleher mlad človek. Seveda, tudi prihodnje bodo šli med brigadirje.

Ivan, ki je sekretar organizacije Zveze komunistov brigadi, pa je povedal, da ma preveč dela.

Boro, ki je traser pa je dejal, da opravlja svoje delo velikim veseljem.

Dekleti pa sta pristavili: so žulji, ki sta jih dobili pri delu, zdaj samo še spomin Roke so že utrjene.

DARKO NARAGL

»DOPOLDNE
Z VAMI«
je vaša oddaja

ALPINIZEM

VAJA REŠEVALCEV CELJA

v steni Turske gore reševanje »ponesrečenca«

Najbolje bi se odrezala tista postaja GRS, ki v vsej planinsko-alpinistični sezoni ni imela prav nobenega dela. To bi bil dokaz, da je preventivno delo dobro opravljeno in da je na področju, ki ga s svojim delom postaja pokriva, sreča na strani planincev in alpinistov. Žal tega drugega ne urejajo gorski reševalci – še vedno udarjajo strele, pada kamenje, in megla po svoje gospodari na vseh poteh. Vedno več je tudi tistih, ki se za opozorila in nasvete izkušenih alpinistov, oskrbnikov in reševalcev ne menijo dosti in jo mahnejo po svoje ne glede na vreme, opremo in nevarnosti. Tudi nasveti, ki jih strokovna služba Planinske zveze Slovenije in meteorologi dajejo v javna občila (časopisi, TV) naletijo večkrat na gluha ušesa predvsem pri tistih, ki se imajo za »nedotakljive« alpinisti, ki jim ne more ničesar do živga.

16 reševalcev postaje GRS Celje, ki združuje reševalce Celja, Šoštanj in Solčave, je imelo tokrat vežbo v živo. »Ponesrečenec« je bil v Salaj-Gerinovem grebenu Turske gore v stolpih pod izstopno glavo. Reševalci so ga (po zdravniški oskrbi) spustili v Turski žleb v Marinerjevi napravi s pomočjo podaljšane jeklenice (ca. 180 m), vmes pa preizkusili še dvig s pomočjo vitla. Reševalci so dokazali, da so pripravljeni, upamo pa, da resničnega reševanja ne bo treba.

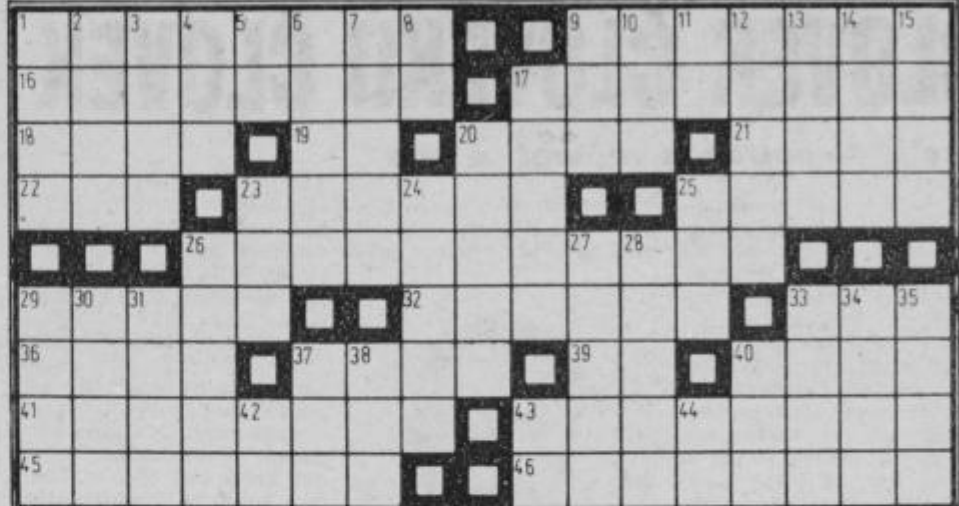
Alpinisti so imeli tokrat srečo z vremenom. V soboto, 17. 8. Cajzek in Kisovár sta ponovila Smer skozi okno v Stajerski Rinki III, Vzhodno v Mali Rinki III. in Tečajniško v Mali Rinki IV., III. Cankar Slavko in Marija ter Sah Marjana in Skale Marinka so ponovili smer Modec-Režek v Turski gori. Zupan Jože in Stopar Aleš sta v soboto odpotovala v francoske Alpe in upamo, da jima bo vreme naklonjeno. Več slovenskih navez je letos že plezalo v Franciji, kjer so v avgustu našli ugodne snežne razmere in ponovili vrsto skrajno težkih smeri. Oba celjska plezalca sta odlično pripravljena, zato vemo, da se ob ugodnem vremenu ne bosta vrnila praznih rok.

CIC

Najnovejša v alpinizmu – ekstremnemu prostemu plezanju v kopni skali se je pridružilo še prosto plezanje v navpičnem ledu v visokih Alpah. Posnetek je iz Švice (Berneroberland).

ZA VAŠ KRATEK ČAS

Vodoravno: 1. nizozemski slikar, začetnik geometričnega abstraktnega slikarstva (Piet, 1872–1944), 9. naše glavno mesto, 16. strupena sredozemska lepota rastlina, 17. v dve smeri razraščena veja, 18. pariška modna hiša, 19. arabski žrebec, 20. slovenski filmski igralec (Igor), 21. muslimanski verski poglavar, 22. prebivalec stare Beocije, 23. cerkveni razkol, npr. med pravoslavljem in katolicizmom, 25. industrijsko mesto v jugovzhodni Turčiji, 26. blago v balah, od njega se v prodajalni odreže zelena mera (dve besedi), 29. prinos imetja v zakon, 32. umetniška delavnica, 33. tovarna v Mariboru, 36. jutranja padavina, 37. kratica ciprskega odporniškega gibanja proti britanskemu kolonializmu, 39. črki z začetka abecede, 40. kratice ameriške pomoči porušeni Evropi, 41. preživnina za nezakonskega otroka, 43.

skupina otokov v Tihem oceanu, kjer so Američani leta 1952 preiskusili prvo vodikovo bombo, 45. mesto ob Donavi na Slovaškem (ladjedelnica), 46. keratin, snov iz katere so lasje, nohti, kopita itd.

Navpično: 1. način oblačenja v skladu s časom, 2. umetniško ime komika Hardyja, 3. žlahni plin, 4. darilo, 5. kemijski simbol za radon, 6. država na severozahodu ZDA z glavnim mestom Boise, 7. rimski vojskovodja in državnik, ki je ubranil zahodnorimsko državo pred Germani, 8. različna soglasnika, 9. turistično mesto na Braču, znano po čudoviti peščeni plaži, 10. jaz (latinsko), 11.

enaka vokala, 12. moško ime, 13. ujemanje besed v verzih, 14. gorski prelaz na Velebitu, 15. šahovska figura, 17. nemški pisatelj (Wilhelm »Lačni pastor«), 20. masa, 23. ribja koščica, 24. znamenja, 25. nekdanji turški velikaš, 26. stara šara, 27. južnoameriška travna stepa, 28. zdravilna rastlina, slez, 29. riževo žganje, 30. hokeju podobna igra na konjih, 31. nekdanji odlični jugoslovanski nogometaš in reprezentant (Ivica), 33. francoski komik (Jaques), 34. židovsko možko ime, 35. pevec Pestner, 40. del vodovodne napeljave, 42. Eva Ras, 43. Erich Remarque, 44. avtomobilska oznaka Benetk.

REŠITEV SLIKOVNE KRIŽANKE, OBJAVLJENE V PREJŠNJI ŠT. NOVEGA TEDNIKA

Vodoravno: ORIENT, MRAVLJA, LA HABANA, AMATI, ASIMOV, NOKOTA, ANETO, OKARINA, RAL, FAR, STRELIVO, ES, PREKIS, LIANA, ORAC, ENGELS, IM, SIAMKA, COS, RIAD, ANITA, ORAL, TRIS, PAGODA, OČAK, ABASID, VERA, TARTAN, KAR.

TRGOVSKA
DELOVNA
ORGANIZACIJA

TEKO

p.o.

63000 CELJE, GUBČEVA 2

Posezonsko znižanje cen obutvi

od 30–40% od 28. 7. do 30. 8. 1980 –

na oddelku OBUTVE v Veleblagovnici »T«

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO
POTOVANJE

22

Nenadoma je postalo nebo mračno rdeče, kot bi na njem odsevala daljna ognjeniška reka, potem je postalo srebrno, bilo za sekundo kot tekoče zlato – in že je stalo na njem jasno in čisto sonce. Prehod iz teme v svetel dan ni trajal niti pet minut.

Ko sem popila kavo, sem se usedla na verando in slikala. Nemec je med tem brkljal po vrtu, njegova žena pa je s temernim obrazom urejala v svoji sobi postelje. Nikoli me ni poklicala po imenu; kadar je kaj hotela od mene, mi je rekla: »Mala, nikar ne sedite tja, tam je prostor mojega moža!« ali: »Čas je, mala, da greste v službo!«

Ob pol osmih sem šla od doma in poskušala biti nekaj pred deveto v uradu. Ker smo zaprli urad šele ob šestih zvečer in ker čez dan nikoli nisem bila prosta, se mi je zdelo, da je dovolj zgodaj, če pridem tja ob devetih. Nikoli nisem videla ljudi, ki bi se, deloma zavestno, deloma podzavestno, tako zelo trudili, da bi zadušili v meni vse lepo, kot sta se Nemec in njegova žena, ki pa na svoj način gotovo poskušata biti dobra z mano. Na nas belce vpliva Vzhod pogosto demoralizirajoče, moj gospodar pa je bil dvajset let na Kitajskem, kjer cvete mnogoženstvo, in petnajst let v Panami, kjer je zelo lepo, zelo nezdravo in zelo zelo pregrešno, pri tem so nazorji mojega gostoljubnega gospodarja gotovo doživeli spremembo, kajti vsako prilžnost je izrabil, da mi je pripovedoval nemogoče zgodbe, me je opozarjal na vse slabo, ki nas je obdajalo, da bi tako počasi uničil v meni vse, kar mi je dajalo notranjo oporo. Če sem stala zvečer pred banjo in strmela v čudovito bleščeče zvezde, mi je zaklical, naj grem spat; če sem hotela brati kako dobro knjigo, me je pri tem po svojih močeh

oviral, in če bi se ne bila z njim vnaprej pogodila, da smem zvečer študirati v knjižnici, bi morala biti, ne da bi si bila poprej mogla oddahniti, že ob osmih v postelji, kot sta bila zakonca. Ta kratki večerni odmor pa me je rešil, kajti kar se je bilo v meni nabralo čez dan zoprnosti, je v kratkem prostem času spet izpuhtelo iz mene. Zatekala sem se v prekopno cono, se tu poglabljala v očarljivo tropsko bogastvo in bila spet – človek.

Tu so bili prelepi nasadi. Krotonovi grmiči so se bleščali v vseh barvah – prevladovala so rumene, svetlo zelene, rdeče in črne – nežna bambusova debela so krečila svoje liste in trepetala v vetru; beli cvetovi so se kot sneg vzdigovali s tal, povsod pa so moleli iz zelenja v vseh mogočih odtenkih kot bodalo zviti zviti listi poincette. V mesečevi svečavi so se bleščale zvezde kot biseri, vzdolž bananovcev pa je tekla široka srebrna reka. Palme so šepetale, pot so prepredale neštete korenine banyanovih dreves, z naprej štrlečih vej so bingljali kot glava veliki kalabassi in tako imenovano »ljubezensko vino« je z rožnato rdečimi cvetovi kot morje oblivalo zeleno in belo pleskane hišice ob prekopu. Široke, lepe, s katranom polite poti so obdajali sladkorni trs, guanbanaji z bodičastimi sadeži, neka drevesa z dolgimi rjavimi stroki in druga čudežna tropska drevesa, in vsi, ki si jih srečeval, so bili ljubeznivi in Evropejci.

Bolj zatehla je bila podoba spodaj v mestu Panama. Majhni stanovanjski prostori so bili odprti in v njih so na dolgih gugalnih stoli ležale ženske v spalnem srajcam podobnih oblekah, se leno pahljale in na levem nožnem palcu zibale copato; majhne papige so plezale po stoli in slabotno čivkale. V predverjih so stali štedilniki, na njih pa so debele, vesele črнке v odvratno dišeči masti cvrle ribe; svetlo rjave ženske so druga za drugo švigale na cesto, tu srečale oči, ki so zažarele v poželenju, in našle odziv; nagi otroci so prevračali kozolce; na vogalih so posedale ženske mumije, ki jih je bilo življenje vrglo na breg, in prodajale loterijske listke; dečki so ponujali prosene in kokosove kolačke; v neki hindujski trgovini sem videla opice, v drugi po tleh razprostrti tobak s Sumatre, ob cesti so na stojalih viseli panamski klobuki. Med vsem tem pa je kipel pisano življenje prekopne cone – stopicajoče Japonke v kimonih, Kitajke v ozkih črnih hlačah, Panamčanke v nagubanih krilih, črнке v poškrbljenih spodnjicah, Indijanke v naprsnikih in širokih krilih in mešanke v evropskih oblekah, z napudranim in našminkanim obrazom, ki je bil videti kot maska. Moški vseh dežel, vseh narodnosti in barv pa so obletavali vse, kar je bilo ženskega spola.

Na kozlih dvokolesnikov in na majhnih vozovih so čepeli kočijaži pod ogromnimi dežniki, skoraj večjimi, kot so bila vozila, na trgu Santa Anna so sedeli mladi čistilci čevljev – črni ceh – ki so čez dan hodili po cestah z vsem svojim

premičnim premoženjem, s škatlo krtač za čevlje, in prijemali obuvala, ponoči pa so spali na pločniku pred kako kitajsko restavracijo. Včasih jim je dal prodajalec sarsaparillskega piva kak požirek, prodajalec sadja pa kako banano, bili so skromno oblečeni v ostaneke že zavrženih hlač. Do dvanajstega leta starosti sploh niso bili oblečeni. Zakaj za vse na svetu pa si že ob rojstvu dobil črno kožo?

Vsa Kaledonijska cesta je pripadala črncem, prav tako tudi manjša tržnica, kjer si lahko kupil yam (vrsta gomolja-stega sadeža), tanke, dolge kitajske fižolove stroke, peitsai (kitajska solata), rosello (cvetovi, ki jih kuhane jedo kot zelenjavo ali sadje), škrlatna jabolka, sadeže kruhovca in druge tropske sadeže. Tu si lahko videl privezane ogromne kuščarje iguane, ki njih meso črnci zelo cenijo, v rožne vence nabrana rumena nasoljena iguanova jajca pa prodajajo kot posebno slaščico. Tudi jaz sem si jih nekaj kupila in dve skuhani pojedla. Okus sta imeli po trdo kuhanih rumenjaki, dišali pa sta – kot velikonočna jajca na vernih duš dan. Pol dolarja sem porabila za zdravila, preden sem iguanovi jajci spet izvalila, kajti v telesu sta se mi valili navzgor in navzdol tako, da sem postala čisto zelena in rumena.

Kljub vsem nezgodam sem bila navdušena za vse novo in se navsezgodaj zjutraj tudi veselo lotila slikanja. To pa je ogorčilo staro gospo, in ko sem se zvečer vrnila domov, mojih slikarskih pripomočkov – barv, čopičev, barvnih svinčnikov – ni bilo nikjer. Sin naše črne perice se je bil sprivil ravno nad moj predal. Gospe seveda nisem mogla nič očitati, sem pa za temi pripomočki tako zelo žalovala, da mi je stari gospod poklonil skromno škatlo barv, toda krede, ki so šle za vedno po zlu, so bile nenadomestljive.

Kaj vse sem poskusila! Največ sem zaslužila z majhnimi božičnimi razglednicami, ki sem jih po angleškem načinu izdelala v obliki knjige s trakom. Za nje sem – za material in delo – iztržila po petindvajset centov za kos. Stari gospod mi je dovolil slikati med dolgimi uradnimi urami in tako sem počasi izdelala dovolj razglednic, da sem tudi kako malenkost prihranila in si ob priložnosti lahko kupila risalni papir, znamko ali kaj podobnega. Toda na ta način bi sto let čepela v Panami! Vsa obupana sem poskušala dobiti zaposlitev pri katoliškem dobrotelnem društvu, napisala sem tudi stvari, ki pa zanje nikoli nisem dobila honorarja.

Medtem je postal moj položaj v bananovčevem zakotju, ki nikoli ni bil rožnat, popolnoma nevzdržen. Če sem šla zjutraj od doma, nikoli nisem vedela, ali se bom še vrnila, ali pa bom še pred večerom naredila samomor. V dolgih urah, ki sem jih čez dan prebila v uradu, mi je stari gospod očitaj nevhvaležnost, ker sem zavrnila njegov predlog, da bi postala njegova postranska žena. Za vse, kar je bil storil zame dobrega, sem mu bila hvaležna, toda tudi hvaležnost ima svoje meje. Njegov kitajski življenjski nazor pri meni ni našel plodnih tal.

POGOVOR S KRVODAJALCEM

ČLOVEK ČLOVEKU ČLOVEK

Akcije so potrebne večkrat na leto

4. junij je dan krvodajalcev, toda potreba po krvi je vse leto in ne le ta dan. Na občinskem odboru Rdečega križa imajo poseben A program, po katerem letno potrebujejo 950 litrov krvi ter B program, kjer načrtujejo potrebe po suhi krvni plazmi. To potrebujejo zlasti pri operacijah. Za eno takšno poskodbu v Cinkarni so potrebovali kar 32 litrov suhe krvne plazme. Da te načrte izpolnijo, so potrebne stalne krvodajalske akcije in veliko ljudi, ki so pripravljeni darovati kri. Z delovnimi organizacijami se dogovorijo za akcije in te sporočijo število prijavljenih. V letu 1979 je bilo največ darovalcev iz Ze-

lezarne Store, Ema in Cinkarne. Za letošnje prvo polletje pa se jih je največ prija-

vilo v Cinkarni, Emu in Libeli. Veliko prijav pa še pričakujejo jeseni. Presenetljivo je, da sta v nekaterih večjih delovnih organizacijah prijavljena samo dva ali trije, ali pa še to ne. Na občinskem odboru Rdečega križa pa se zavzemajo, da bi bilo čim več takšnih, ki so darovali kri samo nekajkrat, kot pa da izčrpavajo posameznike, ki so dali kri že tudi 50-krat. Takšen človek je Avgust Oštir, ki je daroval kri že 52-krat. V Klimi, kjer je zaposlen, krvodajalcev ni tako malo, lani so kri vzeli 111 delavcem. Letos se je delovna organizacija spomnila krvodajalcev in jim dala sredstva za organiziranje piknika.

Kri je prvič dal, ko je bil leta 1963 potres v Skopju, on pa je bil takrat vojak v Ohridu. »Ko te enkrat zagradi, ne moreš več odnehati. Zdi se mi podobno mojemu strastnemu ribarjenju. Tudi pri krvodajalstvu vztrajam, ker veš, da je to nekaj koristnega. Včasih sem bil boksar, sedaj pa sem spet malo začel trenirati in ker se počutim dobro, ne vidim razloga, zakaj ne bi nadaljeval. Vsak zdrav človek jo po mojem mnenju lahko da dvakrat na leto. Poleg tega imam zelo lepe in prijateljske odnose z delavci na transfuzijskem oddelku. Ko sem potreboval pomoč za bolnega sina, so mi pomagali, da so ga sprejeli v bolnišnico. Takšnih stvari ne pozabiš.«

Včasih slišiš zlobno pripombo, da dajo nekateri kri le zato, da imajo prost dan. Avgust Oštir pravi: »To govorijo ljudje, ki samo zahtevajo nekaj od skupnosti, od njih pa ne moreš nič pričakovati.«

Za 25-kratno darovanje je že dobil priznanje. Verjetno tudi letos na Občinskem odboru Rdečega križa ne bodo pozabili nanj in na ostale, saj ti tudi pridobivajo med svoje vrste nove darovalce.

TATJANA PODGORŠEK

SREČANJE:
56 KM VSAK
DAN

Z mopedom se je pripeljal na dvorišče velike graščine Socka, ki nudi zatočišče šoli, prosvetnemu domu... tudi nekaterim stanovalcem.

Ugasnil je motor in se s precej debelo torbo napotil v pritlično stanovanje.

Le kdo ga ne pozna, zlasti v Strmci pri Vojniku in vse njegovi krajevni skupnosti?

To je pismonoša Miroslav Cviki. Tu je doma, iz Zlatec, zato dobro pozna vse te kraje, ljudi, ceste in poti.

»Na tem območju sem edini pismonoša. Vsak dan prevozim z mopedom 56 km, vrh tega me čaka še pet kilometrov hoje. Ja, da je bolj razgibano, da ni tako enolično...«

Dve leti je, odkar se je oddaljil za to delo.

»In torba je težka?«

»O, da, posebno tedaj, ko je več časopisov. So dnevi, ko jim nosim in vozim s seboj tudi po stoštrideset...«

M. BOŽIČ

Danijel Pušnik

Nada Šargan

Saša Nikolić

Romana Garžan

Jože Obrez

Suzana Mohorko

KAJ POČENJAMO TE DNI

BESEDO IMAJO MLADI

Počitnice polne dela, zabave in dolgčasa

Kako preživeti letne počitnice, kako zapraviti toliko podarjenega prostega časa, kako prislužiti denar za počitnice, kako čimprej opraviti obvezno počitniško prakso, kako in kje se zabavati, ali je dovolj možnosti za zabavo, ali je zabava samo ples in samo ples in samo ples, ali si mladi želijo tudi dobrih kulturnih in športnih prirediteljev, ali je tudi sonce odšlo na poletne počitnice, ali se mladi med počitnicami dolgočasijo oziroma kako preživeti dolge dni? Vse to in še kaj so aktualni problemi s katerimi si razbijajo glave mladi in manj mladi, naj bo sonce ali dež. Mladi naj bi se samostojno in odgovorno vključevali v družbena dogajanja, zato naj na zastavljena vprašanja kar sami odgovorijo:

DANIEL PUŠNIK, absolutno višje tehnične šole v Celju: En teden poletnih počitnic sem preživel na otoku Pagu, kjer je bilo sonca v izobilju. Ostali del počitnic preživljam v glavnem doma, ker ima še nekaj študijskih obveznosti. Hodim na kopanje v Rimske Toplice. Rajši imam poln bazen in sonce kot pa slabo vreme. Zabave je dovolj, če se človek potrudil in jo poišče. V Celju samem je po mojem premalo zabave, medtem, ko jo je v okolici dovolj. Tudi kulturna prireditev je lahko prijetna zabava.

NADA ŠARGAN, Rimske Toplice: Počitniško prakso sem opravila, zaslužila še nekaj denarja, si privoščila štirinajst dnevne počitnice na morju. Delo mi je bilo v veselje. Delala sem različna dela in ne samo tistega kar se drugim ne da delati. Morje ostaja vedno kot lep spomin. V Celju je po mojem premalo zabave kljub temu, da je to veliko mesto. Hodim na ples, ker izredno rada plešem, ne obiskujem pa plesnega tečaja.

SASA NIKOLIĆ, EŠC, Celje: Moje počitnice so se začele s potovanjem v Srbijo. V Srbiji sem bila teden dni, potem sem odšla na morje. Na morju je bilo vse izvrstno, imela sem dobro družbo, zabave je bilo dovolj in tudi sonce ni skoparilo s svojimi žarki. Nikoli mi ni dolgčas, ker zelo rada rišem, razne modne kreacije in like iz risanih filmov. V začetku avgusta bom šla na počitniško

prakso v Zavarovalno skupnost Triglav in upam, da bom imela dosti zanimivega dela.

ROMANA GARŽAN, 3. letnik gimnazije Celje: Bila sem na morju v Savudriji. Vse je bilo enkratno: vreme, morje in družba. Počitniške prakse ne bom opravljala, in bom preostali del počitnic preživela doma. Zabave v Celju ni, razen disko kluba v Hali Golovec. Celje je bolj pusto mesto. Vendar meni ni dolgčas, ker imam dobro družbo. Velikokrat se zberemo in igramo odbojko in rokomet. Veselim se maturantskega izleta, ki bo v jeseni. Denar smo zaslužili, ko smo delali v Topru, nekaj pa bodo prispevali starši.

JOŽE OBREZ, Šola za blagovni promet Celje: Letos sem končal šolo, zato mi dopust še ne pripada in počitnice bom preživel delovno. Delam v Avto Celje, Z delom sem zelo zadovoljen,

saj sem si izbral poklic, ki me veseli. Zabave v Celju ni dosti. Hodim na ples in v kino. Večino prostega časa preživim v Pivnici in v Strmci, kjer ima skupina Mrak svoje nastope. Hodim pa tudi na razne izlete, največkrat v planine. Da so moji dnevi še bolj pestri, hodim ob lepem vremenu na bazen, ker zelo rad plavam.

SUZANA MOHORKO, dijakinja Šole za blagovni promet Celje: Na morju sem že bila. Trenutno opravljam počitniško prakso. Na morju je bilo dovolj zabave, samo vreme je bilo slabo. Mislim, da je zabave v Celju dovolj. Najrajši hodim na ples v Sentjur, kjer imam bliže. Razen tega, da hodim na ples, obiskujem še razne prireditve in izlete, ki jih organizira mladinska organizacija. Ni mi dolgčas, vsakega dneva počitnic se izredno veselim.

MARJANA MATIJEV
VILI EINSPIELER

POGOVOR S SPREVEDNIKOM

DANES TU, JUTRI TAM

Želi si beneficirani delovni staž

Na vseh vlakih sveta jih najdeš. Vedno so v stiku z ljudmi, vedno morajo imeti pripravljeno pojasnilo, prijazno besedo, včasih tudi opomin. Njihov delavnik je zelo različen, prav tako tudi smeri potovanja. Pogovarjala sem se z enim izmed teh večnih potnikov, Francem Golobom, sprevodnikom na vlakih.

To delo opravlja že od leta 1952, pred tem pa je bil štiri leta zavirač in premikač. Prva leta je bila njegova matična postaja Maribor, nato je prišel v Celje. Spominja se tistih časov, ko je opravil tečaj sprevodnika in opravljal prakso pri ročni zavori. Včasih je bilo tako mrzlo, da je zmrznil kruh, ki si ga je prinesel s seboj za malico. Tudi ni bilo prave obleke. Danes pa imajo svoje menze, med eno vožnjo in drugo je kakšna ura časa, da si lahko odpočije. V ta namen imajo urejene posebne prostore. Potuje na vse strani: v Maribor, Ljubljano, Zagreb, pri tem ni pomembno, koliko je ura. V Ločah pri Poljčanah, kjer je doma, prespi približno vsako tretjo noč. Kadar pride, si želi najprej počitka. V prostem času pa malo

brklja po vrtu in pomaga ženi. Otroci so že odrasli, z njimi nima več skrbi. Ko so bili manjši, je bilo težko.

Na vlakih sreča najrazličnejše ljudi, eni so prijetni in z njimi ni težav, drugi pa mu povzročajo kup sitnosti. Večkrat se mora pripraviti s tistimi, ki bi se radi kar zastoj vozili, pa s tistimi, ki kadijo v vagonih za nekadilce, potem so tu še vinjeni potniki, ki nadlegujejo ostale... Zadnjič je eden izmed

njih potegnil zasilno zavoro, ker je pozabil izstopiti. Seveda je še pravi čas ušel. Kadar potniki niso zadovoljni, je glavna tarča, na katero letijo pripombe, ravno sprevodnik. On je kriv, če vlak zamuja, čeprav jim pojasni, da popravljajo progo, on je kriv, če je vozna karta draga... Včasih se s kom tudi kaj pomeni, velikokrat pa niti časa ni, saj mora pregledati vozne karte, ponekod, kjer ni avtomatičnega vključevanja signala, mora to on opraviti... Vendar je mladih, ki se za ta poklic odločajo, še vedno dovolj.

Nekoč je doživel tudi nesrečo, ko je iztiril vlak na poti proti Rušam. Pri tem ni bil nihče ranjen, vendar je ljudi zajela panika in moral je ukrepati. Tudi sam je doživel manjši šok, nekaj dni je nato hodil na vlak s čudnim, negotovim občutkom.

Nekaj let mu še manjka do odhoda v pokoj, pa pravi, da bi želel, da bi tudi sprevodniki, tako kot strojevodje, imeli beneficirani delovni staž. Precej napora, dobrih živcev in dobre volje namreč zahteva vsakdanje delo na vlakih. 40 let pa je dolga doba.

TATJANA PODGORŠEK

POLZELA
NOGAVICE

ULi

REPUBLIŠKO PRVENSTVO V ATLETIKI

POVPREČNI REZULTATI

po odličjih Kladivar drugi, Velenje šesto

V odlični organizaciji in vzornem delu sodniškega zbora je bilo Celje dva dni prizorišče republiškega atletskega prvenstva posameznikov. Čeprav smo na višku tekmovalne sezone, smo bili izjemno nekaterih rezultatov priča povprečju, ki je teden dni pred državnim prvenstvom v Splitu zaskrbljujoče. Velenjčani so presenetili z osvojitvijo 13-tih kolajn!

AD Kladivar je pobral od 108 kolajn 18, dve manj kot

Olimpija, presenetila pa nas je ugotovitev, da v vrsti disciplin, ki so bile včasih celo paradne, ni bilo niti po enega tekmovalca ali tekmovalke. O povprečju pa le ugotovitev, da ni bilo nobenega atleta, ki bi 100 m pretekel pod 11 sekund, nikogar, ki bi kopje zalučal nad 70 m, krogle nad 15 m in še bi lahko naštevali...

Za prijetno presenečenje je poskrbela Stanka Prezelj, ki je v skoku v višino prema-

gala olimpijko Benedetičevu iz Gorice. Sploh je bila ženska višina najkvalitetnejša disciplina na tem prvenstvu.

Za 6. mesto je bilo treba preskočiti 168 cm! Kladivar je od 36 naslovov prvakov osvojil 8, Velenje pa 2. Prvaki so bili Stanko Lisec na 1500 in 5000 m, Dušan Prezelj v višino (210 cm!), Edi Kolar v hoji na 20 km, Ida Bunderla na 1500 m in 3000 m, Franc Pristovnik v metu kladiva, Stanko Prezelj v skoku v višino (174 cm) in iz Velenja Klavdija Jug na 100 m ovire ter Peter Svet v teku na 10.000 m. Prijetno sta presenetila Edi Kolar in Bogdan Makovšek v hoji 20/km, kjer je Kolar premagal to progo v času 1:34:02,3, (le nekaj slabše od članskega državnega rekorda), Bogdan Makovšek pa je z 1:36:08,6 postavil nov mladinski državni in republiški rekord.

To je bila obenem tudi najkvalitetnejša storitev na letošnjem republiškem prvenstvu! Kako bo na državnem prvenstvu čez teden dni v Splitu? Slovencem se spričo prikazane kvalitete v Celju ne obeta nič kaj dobrega.

K. JUG

NA KRATKO

ZMAGA MLADIH KOŠARKARJEV JUGOSLAVIJE

Državna mladinska košarkaška reprezentanca Jugoslavije iz dneva v dan marljivo trenira v dopoldanskem in popoldanskem času v dvorani Golovec. Vmes ekipa tudi nastopa na prijateljskih tekmah. Tako je pred dnevi nastopila proti kompletni ekipi ljubljanskega Slovana, ki ima v svojih vrstah odlične igralce. Reprezentantje so se morali krepko potruditi in oznojiti, da so bo koncu tekme izšli kot zmagovalci s 116:97 (63:50). V vrstah mladih reprezentantov so bili najboljši Grbovič, Dabič, Tiringar in Janžek! Tako, francoska in naša državna reprezentanca, ki sta le dni preživeli v hotelu Golding Rubin v Zalcu, sta navdušeni nad gostoljubjem, ki ga uživajo pri nas in dobrih pogoji za bivanje in vadbo.

K. JUG

ZMAGA IN REMI

Nogometaši Kladivarja se resno pripravljajo za novo sezono v enotni republiški nogometni ligi. Tako so oddigrali v dveh dneh kar dve tekmi. Najprej so igrali v Mariboru proti Kovinarju 3:2 (0:0), dan pozneje pa neodločeno 3:3 (2:1) proti bivšem drugoligašu Rudarju iz Trbovelj.

V Mariboru so za Celjane dosegli zadetke Mujič, Savič in Kokot, proti Rudarju pa Hasanbašić 2 in Naprutnik.

J. KUZMA

SPUST PO SAVINJI

Združenje soferjev in avtomobanikov Celje je pripravilo zanimivo tekmovalno v spustu z zračnicami po Savinji. Na progi dolgi 9 km od Zalca do Celja je nastopilo 66 tekmovalcev in tekmovalk. Najboljši razultat so dosegli predstavniki Ljubljane, ki so zmagali med ekipami pred Cinkarno, Mlekomo Celje, ZSAM, ekipa veteranov pri ZSAM, Ingradom, Zično in Prevoznistvom.

Vrstni red: Moški - Kajtner (Cinkarna) 35,10, Bojan Cirkulan (Ljubljana) 36,45, Branko Cirkulan (Lj) 35,45, Zmago Cirkulan (Lj) 37,01, Pangrl (Lj) 37,15, Tržan (ZSAM) 37,30; **ženske**: Vanja Drobne (veteran) 41,13, Marija Kpoštomaž (ZSAM) 41,42, Zdenka Andolšek (veteran) 46,25, Silva Ribič (ZSAM) 49,12, Komber Majda (Toper) 62,10.

J. KUZMA

JANI ŠPILJAK ZMAGAL V MEDULINU

V nedeljo je bil v okviru mednarodne letne šole v Medulinu absolutni turnir v semi kontakt karateju. Udeležilo se ga je tudi nekaj članov KK Slavko Slander iz Celja, ki so dosegli odlične uvrstitve. Zmagal je namreč Jani Špiljak, medtem ko je njegov brat, lanskeletni zmagovalac, Tone Špiljak osvojil tretje mesto. Dobro so se od Celjanov borili še Milan Sabal in Bojan Grabut, ki so se nekoliko slabše uvrstili.

PETERICA PREKOLESARILA 1000 KM

V Celju deluje zelo marljiva kolesarska skupina, ki bo jeseni po daljšem času ustanovila celjski kolesarski klub. Člani tega kluba so ponovno dosegli lep uspeh. Te dni je namreč peterica Mirko Fajš, Edi Stepinšek, Mitja Čmer, Božek Škornik in Vito Vitanc

JOZE GROBELNIK

V REČICI PRI LAŠKEM

ENO NAJLEPŠIH STRELIŠČ

190 ljudi opravilo 6477 prostovoljnih ur

V soboto 16. avgusta 1980 je bilo v Rečici pri Laškem veliko praznovanje, ko so na slavnosten način otvorili izredno moderno strelišče za malokalibrsko in zračno orožje. Slovesnosti so se udeležili privrženci strelskega športa domala iz vse Slovenije. Strelska družina »DUSAN POZENEL« iz Rečice, je z dograditvijo strelišča, dosegla veliko delovno zmago. Strelišče so izgradili skoraj izključno s prostovoljnimi delom ljubitelji strelstva

iz občine Laško. Skupno je delalo 190 ljudi, ki so opravili 6477 prostovoljnih delovnih ur. Največ zaslug gre pripisati že kar neverjetni vztrajnosti predsedniku strelske družine Stanetu Peklarju ter tehničnemu vodju Vinku Lavrincu, ki sta vsak naredila po več kot 800 prostovoljnih delovnih ur. Seveda pa ne smemo dejstva, da je pri izgradnji strelišča pripomogla širša družbena skupnost. Material in usluge so darovali posamezni obča-

ni, kmetje, zasebni obrtniki, trgovine, podjetja, tovarne, ustanove in razni občinski in ostali forumi. Ob otvoritvi je igrala godba na pihala. Več pesmi pa je zapel pevski zbor »TIM« - Laško.

Po govoru predsednika strelske družine in ostalih predstavnikov, je kmetu Viktorju Jeranu pripadla čast, da je prerezal vrstico in predal strelišče občanom. Viktor Jeran se kljub spoštljivi starosti še aktivno ukvarja s strelskim športom, daroval pa je tudi zemljišče za izgradnjo strelišča za vojaško puško. Za tem je osem predstavnikov iz različnih orožij izstrelilo častne strele.

Med drugimi je častni strel izstrelil tudi Kranjčan Franc Peternel, ki je sodeloval na olimpiadi v Moskvi. Strelska družina »DUSAN POZENEL« slavi letos tudi 30 letnico obstoja. Lepšega darila kot je zgrajeno strelišče si seveda niso mogli želeli pa čeprav so prelili mnogo znoja, da številnih žuljev niti ne omenjamo. Občani Laškega imajo tako sedaj velike možnosti za nadaljni razmah strelstva. ČESTITAMO!

TONE JAGER

ROKOMET

MLADI NAŠLI SVOJO IGRO

Prve tekme Aera Celje

Po nesrečnem srečanju v kvalifikacijah za vstop v prvo zvezno ligo, ko so Celjani ostali drugoligaši, so pred desetimi dnevi pri rokometnem klubu Aero Celje ponovno pričeli z resno vadbo za novo sezono. Čeravno ima domači trener Slobodan Mišković sedaj precej pomlajeno ekipo je že dosegel prve rezultate.

Lanskoletno ekipo je zastopil Vlado Vukoje, ki je te dni dobil izpisnico. Na izpisnico pa čaka še Tomič in Božić ter Novšak, ki se želi vrniti v Sevnico. V ekipi pa manjkata tudi Ivezić in Praznik, ki sta na odsluženju vojaškega roka. Torej polovico ekipe je zapustilo celjsko vrsto in sedaj je vse breme na mlajših igralcih, ki so lansko leto igrali še v mladinski ekipi ali republiški selekciji.

Ko smo te dni gledali mlade igralce, ki sta se jim pridružila še Kalin iz Ajdovščine in Kleč, ta se je vrnil nazaj v Celje iz Slovenjgradca, moramo povedati, da so ti mladi igralci našli svojo igro, igro ki navdušuje in, ki daje nado, da bo celjski rokomet ponovno med vodilnimi v drugi zvezni ligi.

Celjsko moštvo je namreč v dveh dneh odigralo dve tekmi proti drugoligaškima ekipama iz Vojvodine in Bosne. Najprej so premagali Lintelon iz Bačke Palanke z rezultatom 20:19 (12:10). Le nekaj ur pozneje pa še Bosnamontazo iz Prijedora 24:23 (12:10). V obeh srečanjih smo videli lep rpkomet, pol lepih kombinacij in izredno povezano igro vseh igralcev. Videli smo tisto igro, ki je pred več leti privabljala na rokometne tekme številne gledalce iz Celja.

Najboljši igralci v celjskem moštvo so bili Pušnik, Anderluh, Jonak, Razgor, Kalin, Manček, Mahnič in Medved. Najboljši strelci v prvem srečanju proti Sinteloni so bili Anderluh 8, Raz-

gor in Manček 3 ter Jonak 2. V srečanju proti Bosnamontazi pa Anderluh 10, Razgor 5, Jonak 4, Manček 3 ter Kalin 2.

V naslednjih dneh se bodo celjski rokometarji udeležili dveh turnirjev v Šoštanju in

Litiji. Tu se bodo pomerili proti Šoštanju, Inlesu, Usnjariju in Jadranu.

Srečanje v Celju pa so odlično sodili Hlačer, Plahuta in Dorn.

J. KUZMA

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA

DOSLEJ NAJVEČ NAPAK

Tokrat za nagrade Kovinotehne

Kljub poletnemu času je zanimanje za našo šahovsko igro, ki jo v Radiu in Tedniku vodi Franc Pešec, še vedno veliko, pa čeprav smo za kupon številka 7 dobili le nekaj manj odgovorov, kot običajno. V redakcijo je prišlo malo 50 odgovorov, med katerimi pa jih je bilo doslej največ nepravilnih, kar enajst in torej samo 39 pravih. Se vedno pa se dogaja, da kdo pozabi napisati svoje ime in priimek ali ob-

krožiti odgovor ali pa pošlje kar prazen kupon brez vseh podatkov. Takšni kuponi so seveda nepravilni in romajo v koš.

Tokrat je bil gost oddaje znani celjski šahist Mladen Jazbec, ki je tudi izžrebal tri nagrajence, ki bodo dobili darilne bone ŽELEZARNE STORE. Nagrajenci nagradne igre št. 7:

IVICA KOVČE, Šaranovičeva 7 c, Celje
MIRKO VIRANT, Pod

Gradom 10, Laško in ZORAN BEZLAJ, Na Otoku 8, Celje!

Vsem čestitamo, seveda pa tudi tokrat velja povabiti k nadaljnemu sodelovanju.

Tudi sedanji kupom je treba pravilno izpolniti ter NALEPITI na DOPISNICO in poslati v naše uredništvo najkasneje do 10. septembra. Zrebanje bo 15. septembra, nagrade pa bo prispevala celjska KOVINOTEHNA.

T. VRABL

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 8

Današnji šampion sveta Anatolij Karpov je bil tudi mladinski svetovni prvak. Dvojno krono je razen njega uspelo osvojiti samo še enemu od prejšnjih šampionov. Vprašanje: kdo od navedene trojice svetovnih šahovskih prvakov je osvojil tudi naslov mladinskega svetovnega prvaka?

MIHAIL TALJ BORIS SPASSKI ROBERT FISCHER

Odgovore je treba poslati do 10. septembra, nagrade pa bo tokrat prispevala celjska KOVINOTEHNA!

Četudi gre za lahkotno poletno potepanje in kramljanje spodaj pod pisanega novinarja, je ugotovitev o napredku kmečkega turizma v Zadrebški dolini vsekakor nadvse resna. Kmečki turizem je ob Dreti na razdalji od Kokarij do Gornjega grada v zadnjih dveh letih očitno napredoval, tako v količinskem, kot kakovostnem smislu. Še pred dve letoma smo ob podobnem potepanju lahko govorili le o dveh turističnih kmetijah, sedaj pa je to število že naraslo na šest kmečko-turističnih domov, saj so se prvima dvema, Presečnik in Mermalovim v Gornjem gradu, pridružili še Govekovi v Kokarijah, Žvižovčevi v Vologu in še Ugovškovi nad Križem v gornjegradeškem Florjanu ter Drobeževi ali po domače pri Završniku.

Skoraj vse turistične kmetije se lahko pohvalijo s polno zasedenostjo s turisti ali letoviščarji, kot jim mnogi Zadrebčani še raje rečejo, še posebno v tradicionalnem letoviščarskem središču, kot je Gornji grad. Največ je domačih, večina iz drugih republik, še največ iz Hrvaške, pa že po tradiciji in iz začetkov turizma v novi Jugoslaviji, zvestih Srbov iz Pančeva.

Tudi tuji se vse bolj odločajo za mir in domačnost kmečkih turističnih domov, pa za svežo gorsko klimo, za iglavci porastle hrbte Menine planine, Rogatca in Lepenatke. »Kar precej jih je, zlasti je dosti Nizozemcev. Prijazni so, naučijo se vsaj pozdraviti po naše in predvsem na veliko občudujejo naše hoste. Včasih se postavijo pod kakšno večjo smreko in jo prav pobožno ogledujejo pa božajo,« so nam ne brez hudomušnosti povedali nekateri domačini med Vologom in Bočno. Niso pozabili dodati, da se včasih njihovi letoviščarji znajo tudi izgubiti v gozdu ali po travnikih, pa jih že spravijo kmalu na pravo pot.

Pri Mermalovih ali po domače pri Trkljih v Gornjem gradu smo spet našli na svoje stare znanke, družino Kilbyjevih iz Velike Britanije, ki je zaradi gostoljubnosti in naravnih lepote, pa prgišča drugih razlogov, letos že tretjič preživljala svoj dopust v Gornjem gradu.

TU SMO KOT DOMA

Že pri Mermalovih smo se zapletli v pogovor s pravim »cvetličnim

KMEČKI TURIZEM V ZADREBŠKI DOLINI

KOŠČEK SRCA IN POKLICNA RAVEN!

V zadnjih dveh letih štiri nove turistične kmetije

triom«, zaradi imen naših simpatičnih sogovornic: dve sta »džurdžici«, kar bi bili lahko naši šmarnici, ena pa je bila »ruža«, kar bi po naše spet zadisalo po vrtnici, sicer pa so bile to Džurdžica Patarčec, Džurdžica Berec in Ruža Glazar. Vse tri in v en glas so predvsem poudarile svoje poglede in razloge, zaradi katerih so že leta in leta zveste »svojemu kmečkemu domu« pri nas: domačnost in izredna gostoljubnost ter storitve, ki so na najbolj poklicni ravni – to so aduti kmečkih gospodinj v Zadrebški dolini, in kar smo še posebej preizkušali v pogovorih s turisti pri Mermalovih in Presečnikovih v Gornjem gradu.

Prav tisti, ki so že leta stalni gostje kmečkoturističnega doma skoraj ne zmorejo dovolj poudariti, da jim največ pomeni prav občutek, da so doma; da so s tem domom iz leta v leto bolj povezani, saj spremljajo njegovo rast, napredek, pa tudi težave in vsakdanje skrbi.

»Mogoče se sliši malenkostno, ampak, da imam poleg redne kaviče rada še nekaj kapljice mleka, pa da to že deset let nobena postrežba na turistični kmetiji pri

Mermalovih tega ne pozabi,« nam je zaupala Džurdžica Berec iz Zagreba in pribila: »To je vsekakor mogoče le pri ljudeh, ki poleg službenega poslovnega odnosa do svojega gosta dajejo še mnogo več, najbrž kar precejšen kosček svojega srca!«

Tudi mi pri tem lahko pribijemo: preprost in učinkovit napotek za vsakogar, ki se gre turizem in gostinstvo, pa ima pri tem nekakšne ambicije navezati gosta nase in svoje storitve!

PRI KNEBLU JE POLNO

Marijo in Ivana Presečnik smo dobili doma, v tradicionalnem svetišču slovenskih domov – v kuhinji, družbo sta jima delala sinova; hči Marija, ki je bila le na obisku, pa se nam je žal izmaknila ta dan, čeprav smo imeli prav z njo, Marijo Bezovšek lep namen, da širše spregovorimo o kmečkem turizmu v Gornji savinjski dolini oziroma občini Mozirje. Pa ob drugi priložnosti!

»Čeprav je dosti dela okrog turizma, pa se nam zdi, da ne bi mogli več živeti brez naših letoviščarjev,« je že v za-

četku pogovora pripomnila Marija Presečnik, ki smo jo dobesedno potegnili od štedilnika. Skoraj pred 25. leti so začeli pri Presečnikovih ali po domače pri Kneblu s kmečkim turizmom. »To je bilo nekako takrat, ko smo se vselili v novo hišo,« se je spominjala naša sogovornica, ki se ji pri skrbi in opravkih okrog gostov kar dobro pozna, da je iz gostilne doma.

Turistična kmetija Knebl-Presečnik se je še bolj posvetila sedanjima dvema panogama, turizmu in predvsem živinoreji, po letu 1968, ko so se preusmerili v živinorejstvo, njive opustili in zadržali le krompir. Ob pašno-košnem sistemu je pač mogoče početi še turizem na kmečki način, sicer pa je dejstvo, da živinoreja ostaja glavna gospodarska dejavnost Kneblve kmetije. To je bilo jasno tudi iz bežnega pogovora s sinom Ivanom, ki je ob očetovem sodelovanju zadolžen za živino. Je pa kaj dela, saj je po oddaji v hlevu še ostalo trinajst glav in 15 telic.

Da je čebelarjenje tradicija v Zadrebški dolini, ni treba posebej poudarjati, kakor tudi ne, da je gornjegradska čebelarska družina s 70 čebelarji najbrž med številnejšimi v Sloveniji. Oče Ivan se lahko pohvali s 30 panji. Ob opisanem obisku je bila paša kar dobra.

Tudi pri Presečnikovih so bili letos gostje Nizozemci, obisk pričakujejo tudi iz Nemčije, čeprav je večina njihovih gostov že po tradiciji domačih. Vsi njihovi gostje pa so v en glas poudarjali poleg svežega zraka, izletov in sprehodov v prelepo naravo in okolico, predvsem še domačnost in gostoljubnost.

Vse več nas je, ki bomo skušali ubežati betonu in hrušču. Ali to pomeni, da bomo morali kmečkemu turizmu pri nas dati boljše pogoje, da bo razmahnil svoja krila? To pa so misli, ki se podpisaneu še danes motajo po glavi. Pa tudi misli o bolj zaokroženi in enotni turistično-gostinski ponudbi gornjesavinjske doline...

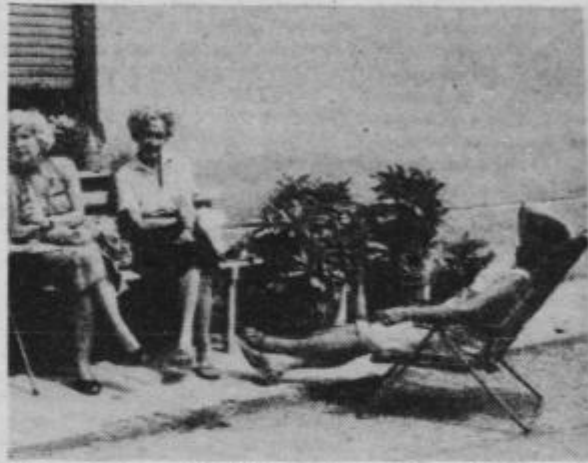
TEKST IN FOTO: MITJA UMNİK

Presečnikova, po domače Kneblava – mati Marija in oče Ivan sta tudi po svoje zadolžena: duša turizma in gostinstva so mati s snaho Zinko, oče so se že zdavnaj zapisali tudi čebelarjenju, sina Ivana pa smo tudi zmotili na traktorju; skratka: moška imata živino čez.

Takole smo jih zalotili v senci košatega drevesa – pri delu, čeprav na dopustu: Mina Bebek iz Osijeka, Natalija Dujmović iz Mostarja in Katica Golubić. Le zadnja med njimi je »bruculja« v kmečkem turizmu, ostali dve pa sta kmečki letoviščarki že po več let.

Na prijetnem dopoldanskem soncu Mermalovega doma: Džurdžica Berec, Ruža Glazar in Džurdžica Patarčec ne morejo prehvaliti gostoljubnosti kmečke gospodinjice Tončke in njenega doma. Prva hodi v Zadrebško dolino že 12 let, druga 2. leto, tretja pa 10. leto in bo letos gostja Mermalovih več kot tri mesece.

Turistična kmetija Knebl-Presečnik je med prvimi dolino med Gornjim gradom in Novo Štiftjo zaznamovala s kmečkim turizmom, začelo pa se je na pobudo Turističnega društva Gornji grad, ki so jim tudi »priskrbeli« prve letoviščarje. Bili so to gosti iz Zagreba in Beograda.

Od Gornjega grada proti Novi Štifti se dolina počasi zožuje, dokler se ne vzpne proti Črnuvcu in nato prevesi na kranjsko stran. Živinoreja in kmečki turizem ter les – to so dobre osnove za obstoj in napredek, med gornjegradske čebelarje pa je za zdravje in sladkanje.

»LE KAKO BI MOGEL,« JE ODGOVORIL DUHOVEN USTAŠKEMU KOLEGI

FRIDERIK STRNAD, OČE »ATOMSKE VODE«

Podčetrtiški fajmošter je pokončen, ostroroben človek, znanstvenik brez diplome, ki je življenje žrtvoval humanim idealom.

Možakar v najlepših moških letih je v prvih majskih dneh zadnjega leta vojne tiho stal ob mostu v Novem gradu podravskem in vneto premišljeval.

»Če bodo Nemci in ustaši most minirali, dvignili v zrak, bodo za lep čas zaustavili partizansko napredovanje, veliko gonjo za zločinci. Most je treba rešiti!«

Ce bi tistikrat videli odločnega moža, bi z njegovega lica brzkone prebrali veliko skrb, tako pa vemo le, da je duhovnik Strnad most rešil. On in njegovi ljudje, ki so mu zaupali in ga vzeli medse kot svojega, so drzno prežezali zažgalno vrstico. Šlo je za glavo. Partizani so šli neovirano za nemško in ustaško soldatesko proti Koprivnici, duhovniku Frideriku Strnadu, ki je nedolgo tega praznoval devetdesetletnico plodnega, živahnega in napredku človeka posvečenega življenja, pa se je kraj oddolžil za veliko in nesebično dejanje. Pred leti je dobil priznanje tamkajšnjih družbenopolitičnih organizacij. In nedolgo tega je dobil priznanje tudi v domačem Podčetrtku, kjer še vedno vneto brska po skrivnostih matere zemlje.

Tisočdevetstetintridesetega leta je prišel v Podčetrtke duhovnik Friderik Strnad in s sabo prinesel mladostno vneto znanosti predanega človeka, zagnanca, ki je imel rad ljudi... Lotil se je, kar takoj, zahtevnega posla, ki ni poznal površnosti. Obsotelje tistega časa je bilo revno kot cerkvena miš in župnik Strnad je zadeval ob revščino na vsakem koraku. Revne pare, propadli kmetiči, ki so si služili ljubi kruhek z vinsko trto in tisoč drobnimi stvarmi, so v mlademu duhovniku prebudili sočutje. To je bilo sočutje brez romantične sentimentalnosti.

Podčetrtiški fajmošter se je lotil sadjarstva. Skoraj bi bil obstal, saj vse skupaj ni nikamor peljalo. Cest ni bilo, tiste pa, ki so se vile po deželici, so komaj zaslužile to ime. Brskal je naprej.

V nemirnih nočeh se je njegova zagnana ustvarjalnost, polna radovednosti, srečevala s premnogimi, na videz čudnimi iskanji. Strnad je vedel za »atomske vode« kot so zanj najbrž že vedeli Rimljani in mnogo pozneje olimski menihi. V tej čudodelni vodici je zasluhtil rešitev za revne obsoteljske pare. Kljub temu je moralo miniti skorajda štirideset dolgih let, da je voda začela odgrinjati plast revščine in zaostalo sti.

Na pomoč je prišel prijatelj, inženir Bukčević.

Z Bukčevićem sta začela korakati vstric, ko je prizadevnež naredil prvo analizo »atomske vode«. V Obsotelju so geologi iskali železovo rudo, geologija pa je že od nekdaj bila konjiček podčetrtškega fajmoštra. Konjičku je drugovala ljubezen do ljudi, ljubezen nesojenega znanstvenika.

Analiza, ki jo je opravil Bukčević, je dokazala, da je voda zdravilna, tista voda, ki je izvirala na hrvaški strani in kjer so kmetje premnoga leta zdravili sebe in svoje živali.

V Strnadu je vrelo. Dneve in dneve je z Geigerjevimi števecem taval po gozdovih in obsoteljskih ravninah, na videz nežno pristonjenih na obronke Bohorja in Olimske gore. Sredi kuhinje podčetrtškega župnišča je števec ponorel in Strnad je v mislih že videl radioaktivno žilo, ki bo spravila Obsotelje s kolen pokonci. Dobil je napoved nekaj, s čimer je lahko računal.

Zdaj je bilo treba le še spregovoriti o čudežni

vodi, jo spraviti v svet, presenetiti ljudi z vestjo, kako si je Slavko Furš iz Desenic za osemnajst let podaljšal življenje in vendar le ni umrl od raka, pač pa zaradi astme.

Deseniški dekan Vinko Komerički, Bukčević, geološki zanesenjak in brezmejni humanist, Friderik Strnad, so sklenili, da bodo pomagali ljudem: poznali so skrivnost podčetrtške vode.

Bratovščini se je pridružil obsoteljski rojak Rudi Lešnik. Na papir je spravil vse, kar je bilo znanega o vodi, kar so povedali drugi in glas je začel prodirati po svetu. Tudi Strnad je pisal. In zbiral kamenje. Nastala je zajetna zbirka, ki jo je čudaški fajmošter, vzdevek nevoščljivcev, podaril domači šoli. Čudaštvo gor

ali dol, Strnad pozna doma vse kamenje, ki se kotali po kozjanskih in obsoteljskih hribih. Svojo vednost dopolnjuje z nemškimi, angleškimi, francoskimi in našimi knjigami, ki se jih na ducate pomika v borni sobici podčetrtškega župnišča. Vsega tega seveda ne zna prebrati, kajpot pa so duhovnikove prijateljice vendarle. Poznavajo njegovo obsežno znanje, so ga nemalokrat nagovarjali, naj ne skriva vsega le zase, naj vsaj del tega pusti znancem, toda Strnada znanstvena slava ne mika.

Skupaj z domačimi zagreteži, Renirjem in Strahovnikom, je svoje dosege, po vrsti je zavračal dvomljivce, v Obsotelje so začeli vreti kot brez glave.

Vročnost je zajela dobrotnega moža. Prihajale so ponudbe iz tujine, le pri nas so se bali zagrizniti v neznano jabolko. Duhovnik je iskal investitorja, zagretosti se je pridružil strah, da iz vsega skupaj ne bo nič.

Tudi v Obsotelju znajo metati polena pod noge. Zaplotništvo je spregovorilo, naj se fajmošter ne meša v stvari, ki se ga ne tičejo ampak naj ostane pri svojih ovčicah... In vendar, ali ni bilo njegovo delo le neizmerna skrb?

Začeli so, končno so le začeli. Kdo bi vedel, kaj čuti podčetrtiški fajmošter, ko ljubeče zaobjame z očmi novi hotel, vrvečo množico turistov iz vsega sveta? In vendar se je zgodilo, da je natanko tam, kjer je Geigerjev števec najbolj razgrajal, sredi domače kuhinje, nemirno čakal, da bi se ga kdo spomnil, mu rekel dobro, človeško tople besede, ko se je Obsotelje veselilo... Naposled tudi zaradi tega, ker je dolga, dvomov polna leta bodril može, s katerim je delil radost znanstvenega nemira in upov polne prihodnosti.

Boj za »atomske vode« je Friderik Strnad zmagovalno izbojeval in zmago prepuštil kronistom, ki bodo o podčetrtškem duhovniku vedeli povedati brzkone še kakšno podrobnost.

Denimo, nekaj vrstic o tem, da so ga prve majske dni 1941 zaradi naprednega mišljenja izgnali na Hrvaško. Na pot je odšel med prvimi. Nemci so dobro vedeli, da je slovenski duhovnik v Podčetrtku prirejal v župnišču koncerte, zbiral slovenske knjige, pripravljaj igrice in mladež učil ljubiti materin jezik.

Brzkone se bo kdo tudi spomnil, da je ustaško nastrojeno orehovski župnik

(Orehovica na Hrvaškem, Strnadovo pregnanstvo), zavednega Slovence iz Slovenskih goric nagovarjal, naj se pridruži veliki nemški stvari, izbrancem, ki ustvarjajo novo zgodovino, Evropo trdnih temeljev, svet nadčloveka. Strnad je onemel, trpko premišljeval in na glas povedal: Le kako bi mogel. Potem je dobričina, pregnani in zaničevani kaplan, ki so ga ljudje sprejeli za svojega, še dodal preroške besede: Obrnilo se bo, vsakdo prejme zaslužen plačilo.

Ustaški duhoven ni pozabil niti ene besedice slovenskega kolega in Strnad je povezal borno imetje v culico in se odpravil v Novi grad podravski. Nič se ni spremenilo v njegovem življenju, takšnega človeka povsod tople sprejmejo.

Rešil je most, storil, kar bi storil vsak zaveden človek in za vojsko, ki je naglo napredovala proti Sloveniji, kmalu odrinil tudi on. Odšel je v Podčetrtke, k svojim vrelcem, svojim ljudem naproti. V obsoteljsko gnezdo, za katerega brzkone marsikateri partizan, ki je korakal po mostu spodaj na Hrvaškem, še slisal ni, še manj za župnika Strnada.

Strnad je pokončen, ostroroben človek, znanstvenik, ki je svoje življenje posvetil človeku. Ne pozna in noče poznati miru. Išče kamenje, v njegovih retortah vre, v župnišču nemalokrat zasika kemična snov na kamenini, za katero podčetrtiški duhovnik sluti, da nosi v sebi nekaj, kar bi pomagalo Obsotelju. In tako vedno znova kaj najde.

Ob devetdesetletnici so našli tudi njega, se ga spomnili in toplo je bilo dobrotnežu pri srcu. Dolina se je spomnila moža z Geigerjevimi števci, ki neopazno zapolnjuje njihove vsakdan.

MILENKO STRAŠEK

PROMETNE NESREČE

IZSILJEVAL PREDNOST DO BOLNICE

Po Partizanski cesti v Rogški Slatini je peljal z osebnim avtomobilom JANEZ COLNERIČ, 24, iz Stojnega sela. Ko je pripeljal v križišče na Zdraviliškem trgu, mu je z neprednostne strani cesta izsiljeval prednost s preveliko hitrostjo voznik kolesa z motorjem MARTIN DUCMAN, 51, iz Irja. Pri tem se je zaletel z osebnim avto, ter dobil takšne poškodbe, da je bil prepeljan na zdravljenje v bolnico. Škode je za 2500 din.

PET RANJENIH

V nedeljo jutraj je prišlo do težje prometne nesreče na lokalni cesti izven naselja Andraž, po kateri je peljal s traktorjem IVAN KRAJNC, 47, iz Dobriča. V blagem in nepreglednem ovinku mu je nasproti pripeljal z neprimerno hitrostjo voznik osebnega avtomobila DAMIJAN DUBIČ, 21, iz Andraža. Ker je med vožnjo gledal nazaj in vozil tudi prehitro, ga je zaneslo na sredino ceste, kjer je trčil v traktor. Pri

tem se je voznik Dušič težje poškodoval, štirje sopotniki v njegovem avtomobilu pa lažje. Vse so prepeljali na zdravljenje v celjsko bolnico. Škode je bilo za 70 tisoč din.

IZZA AVTOBUSA PRED AVTO

Na Efenkovi ulici v Sentjurju je ustavil voznik avtobusa STJEPAN JURAK, 33, iz Poljanske loke, da bi izstopili potniki. V tem trenutku je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila SILVO TANJSEK, 24, iz Ostrožne v šentjurski občini in ko je bil v štirih avtobusa, je izza tega stopila pred osebni avto pešakinja, osemnajstletna SONJA KLAČNIK iz Javorja. Z osebnim avtom jo je Tanjšek zbil ter so jo težje poškodovano prepeljali v celjsko bolnico.

MOTORISTOVA SMRT

Do težje nesreče, ki je zahtevala človeško življenje, je prišlo na lokalni cesti Luče - Podvolovjek. NIKO ŠTORGELJ, star 22 let, iz Podveže v moziški občini, se je peljal s kolesom z motorjem iz Podvolovjeka navzdol proti Lucam. Zaradi neprimerne hitrosti ga je začelo zanašati in je zapeljal desno na neutrjeno bankino in

STE ŽE PODALJŠALI VELJAVNOST PROMETNEGA DOVOLJENJA

kup gramoz, kjer je padel ter ga je odbilo devet metrov daleč. Z glavo je udaril ob kamen in obležal v potoku Lucnica. Poškodbe so bile tako hude, da je Štorgelj na kraju nesreče umrl. Štorgelj ni imel potrčila o opravljenem znanju cestno prometnih predpisov.

TRČENJE V KRIŽIŠČU

Iz smeri Rogška Slatina je pripeljal v Podplat voznik osebnega avtomobila MARTIN KLANJSEK, 24, iz Celja. Zaradi neprimerne hitrosti ga je v križišču zaneslo levo v trenutku, ko je z nasprotno smeri pripeljal z osebnim avtomobilom MILORAD POPOVIČ, 51, iz Maribora. Seveda je prišlo do trčenja, kjer sta bila težje poškodovana Popovič in sopotnica, lažje pa Klanjšek v drugem avtomobilu. Škode je za 150 tisoč din.

MOTOKROS V ZAVRŠAH PRI GROBELNEM

Minulo nedeljo so se opogumili fantje iz Završ pri Grobelnem v motokrosu z motorji od 50 do 500 ccm³. Dobre priprave in z dobro organizacijo je dirka uspela točno po programu. Od dvajsetih prijavljenih dirkačev jih je startalo le 10 in pokazali svoje sposobnosti na železnih konjičkih. Vsi so brez nesreč prispeli na cilj. Steza je bila dolga 7 km, zelo naporna, zagrizena in uspeha so se veselili ne samo dirkači, ampak tudi gledalci.

Prvo mesto je dosegel VINKO VOLF - 14,9, drugo mesto je dosegel CVETKO KOVAC - 14,10 in tretje mesto je dosegel IVAN VRAČUN - 14,11 minut.

Prvi trije so prejeli pokale in diplome, ostali dirkači pa so dobili pismena priznanja za sodelovanje in borbenost. Dirko si je ogledalo 500 ljudi navdušenih gledalcev, ki so prišli tudi od drugod. Da je do take dirke prišlo, je predvsem zahvaliti pobudniku in dobremu organizatorju ter pokrovitelju IVANU VRAČUNU, ki je tudi dirkal.

Nato pa je sledila prosta zabava s plesom.

STANKO MESTINSEK

M

OGLASI

PRODAM

REJCI perutnine! Vraimo veliko razprodajo jarkic bele, rjave ter grahaste. Stare od 2-3 mesece, odlične nesnice, garantiramo za spol in zdravje. Od 18. t. m. do 1. 9. 1980, jih dobite samo doma ne na tržnici. Valilnica, Vinter, Lopata 55, Celje.

PRAŠIČKE stare od 6 do 8 tednov prodam. Samec, Lipovec 7, Škofja vas.

ZA VIKEND ali ribnik prodam parcelo ob potoku z mali gozdom. Tel. 884-102.

NSU 1000, dobro ohranjen prodam, tudi za kredit. Inf., ogled vsak dan. Brvar, Matke 1 (pri Lajnarju), p. Prebold.

OMARO in še nekaj kosov pohištva za dnevno sobo prodam. Paumgartner, Delavska 16, Celje.

5 m² tervola, 100 salonik, TV Diplomati in 50 m² bukovega parketa-rabiljen prodam. Tel. 27-689, Celje.

ZASTAVO 101, letnik 73, registriran, dobro ohranjen, cena ugodna, nujno prodam plačilo polovica v gotovini, ostalo po dogovoru. Ogled vsak dan od 18. ure dalje. Sever Marjan, Polzela 143. Tel. 720-076.

ZEMLJO s kletjo prodam, Svetina nad Storami. Tel. 27-803 od 13. do 15. ure ali v domu železarjev.

NOV šivalni stroj Danica prodam. Inf. na tel. 216-04, Šuhel Ivanka, Proseniško 42, Šentjur.

RENAULT 4, zelo poceni prodam, ČZ Enduro 250, aerodinamični oklep za vse vrste motorjev. Stane Stopar, Zvodno 13, Celje.

TOVORNJAK Kiper TAM 5000, dolg 4,10 m, dobro ohranjen prodam. Ribič Anton Podgorje 9, Frankolovo.

DVA prašiča za zakol prodam. Naglič Ludvik, Leskovec.

ENOOSNO prikolico za osebni avto skoraj nova prodam. Cena po dogovoru. Matko Jože, Črnelica 17, Šentjur.

GLOBOKI otroški voziček poceni prodam. Trauner, Dečkova c. 48, Celje.

Z 101, l. 77, prva registracija, 40.000 km, prodam. Ogled sobota in nedelja dopoldan. Arsenjuk, Cankarjeva 1, Žalec.

PEČ za centralno ogrevanje, rabljeno dobro ohranjeno ugodno prodam. Franc Pergamož, Kočvarjeva 4/c Celje.

FIAT 126 P, letnik 1976, prodam. Tel. (063) 26-884 popoldan.

IZVRSTNO domače vino naprodaj. Dohod iz Selc. Lipuš Adolf, Zvodno 63, Celje. Tel. 21-481.

ZASTAVO 750, letnik 75, cena po dogovoru. Volavc, Lokovina 17, Dobrna.

Z 101, letnik 76, dobro ohranjeno prodam. Ojsteršek Silvo, Cesta na Svetino 52, Laško.

VIKEND parcelo 3000 km² prodam. Voda na parceli, lep razgled. Z avtom dostopna. Košir Ivan, Šmartno v Rož. dol. Zavrha 29.

Z 750, neparna št., prva registracija 76. Oblak, Babno 4/A, Celje.

PARCELE primerne za vikend na Javorniku pri Svetini blizu Celja ugodno prodam. Inf. po tel. (063) 830-818.

STRUŽNI avtomat TRAB 20 z delom prodam ali zamenjam za večji vrtni stroj. Šempeter 65, pri Celju.

PIONER Reciver SX 850 zvočnike HPM-60 2 kom Dual gramofona 1225. Pajk Jože, Ložnica 11, Žalec.

SEDEŽNO garnituro skoraj novo z raztegljivim joki ležiščem ter sesalec Iskra Hoover zelo ugodno prodam. Tel. 27-520, Tkalska 5, Stanovanje 5, po 15. uri.

KRAVO, vozno, s teletom prodam. Koštomaj, Hrenova 4, Strmec, Vojnik.

2 elektronski harmoniki, kromatični na gube, znamke Fervisa in Hohner prodam. Cena ugodna. Pestner, Cankarjeva 9, tel. (063) 26-233.

STENSKO staro uro v omarici prodam. Pestner, Cankarjeva 9, Celje. Tel. (063) 26-233.

SREDNJE veliko posestvo z gozdom (11 ha) v neposredni bližini Žalca Sav. dolina s pripadajočim gospodarskim poslopjem in stanovanjsko hišo prodam. Inf. zaradi dopusta od 1. 9. dalje na naslov: Aristovnik Vinko, Krojaštvo, Zidanškova 32, Celje.

PUJSKE najboljša mesne pasme, stare 7 tednov prodam. Fidler Ana, Lokarje 15, Šentjur pri Celju.

LTH zmrzovalnik 350 litrov še pod garancijo, proizvajalec Škofja Loka, kupljen 1. 79. Koberški Ivanka, Pečovje 9, Štore.

SIMKA 1100 zelo ugodno prodam. potrebna manjšega popravila školjke, v vozem stanju, registriran. Inf. (063) 741-000 int. 34, Dragica.

ZASTAVO 125 P, nova, ugodno prodam. Gračner Frnac, Vrh nad Laškim 4, Laško.

OSEBNI avto Moskvic 1500 st. 2 leti, registriran do aprila 81, prodam. Majcen Mirko, ul. II. Bataljona 21, Šentjur/Celju.

KARAMBOLIRAN avto-MAZDA 1200 prodam. Lahko tudi po delih. Zorko Dušan, Mariborska 66, Celje.

R-8, registriran, vozen, prodam radi odhoda v JLA. Gorišek, Vajavčeva 4, Celje (na Lavi), tel. 28-954.

ZAZIDALNO parcelo 850 m² v Dramljah prodam. Tel. (063) 735-211.

BREJO kravo in telico prodam. Vaš Jožica, Gomilsko.

ZASTAVO 101, l. 76 in Z 101 l. 74, prodam. Zajc Janko, Zg. Pobrežje 19, Nazarje.

PISALNI stroj prodam. Fabjan, Grunova 11, Celje.

VEČJO količino domačega vina prodam. Košec, Ogorevc 2, Štore.

ZASTAVO 750, dobro ohranjeno in puchov poni ekspres z manjšo okvaro prodam. Krampšek Andrej, Prožinska vas 56, Štore.

ZASTAVO 101, l. 73, dobro ohranjeno prodam. Marovt, Parližje 17, Braslovče.

NOV traktor »Univerzal«, pogon na vsa štiri kolesa, prodam. Roman Cerovšek, 63240 Šmarje pri Jelšah 228.

KUPIM

RABLJENO opremo za kopalnico kupim. Vovk Marija, Okrog 24, 63232 Ponikva.

STANOVANJA

MLADA zakonca iščeta opremljeno sobo s souporabo kuhinje. Plačam naprej za eno do dve leti. Šifra: »SOLIDNA«.

DIJAKINJA 3. letnik TŠC išče sobo, lahko s sostanovalko. Ponudbe pod: »IZ OBSOTELJA«, ali na tel. 24-849.

OPREMLJENO, centralno ogrevano sobo oddam solidni dijakinji ali uslužbenki. Šifra: »ZELO UGODNO CELJE«.

ZAMENJAM pritlično stanovanje upokojencu ali upokojenki. Kovac Anica, Savinova 3.

ŠTUDENTKA išče sobo s souporabo kopalnice nekje v Celju. Šifra: »ŠTUDIJA«.

MIREN fant išče sobo z lastnim vhomom v Šentjurju. Šifra: »ŠNETJUR«.

ŠTUDENT in študentka, nekadilca iščeta sobo v Celju za dobo enega leta. Šifra: »REDNA PLAČNIKA«.

DIJAKU visokošolcu, Slovencu oddam ogrevano sobo. Šifra: »MIREN«.

ZAPOSILITEV

ZAPOSIM pošteno in pridno dekle, ki ima veselje do strežbe v gostilni. Zaposlitev je možna brez kvalifikacije. OD od 5000 do 6000 dinarjev. Nastop službe takoj. Stanko Ferlič, Bife, Braslovče 9, 63314 Braslovče.

STROJNEGA ključavničarja ali priučenega delavca na stroju za brizganje plastičnih mas, sprejem v redno delovno razmerje. Zaželjena praksa – osebni dohodek visok. Ponudbe pismeno pod: »PLASTIKA«.

SPREJMEM KV ali PK stavbnega ključavničarja z vozniškim izpitom »B«. Zglasite se od 12. do 14. in od 16. do 17. ure, ali na tel. 22-452 ob istem času. Ključavničarstvo Knez Mihael, Celje, Zidanškova 3.

POMOČ pri gospodinjstvih delih enkrat ali dvakrat tedensko (dopoldan ali popoldan) potrebujem. Informacije na tel. 28-206.

RAZNO

OPRAVLJAM vsa gradbena in faserska dela. Balant, Vrba n. h. Dobrna.

ODDAM garažo na otoku. Gogič, Dobriša vas 53, Petrovče.

POTREBUJEM 6 SM posojila. Rok vračila eno leto v mesečnih obrokih. Obresti po dogovoru – plačljive takoj. Tel. 26-527 (063) med 15. in 16. uro.

ZAMENJAM potrošniški kredit za avto Z 101, 125 P ali Lado, do 5 st. mili. Ponudbe pod: »AVTO«.

IZGUBILA SEM zdravstveno izkaznico. Kladnik Ana, Voglajna 3, Gorica pri Slivnici.

PREKLICUJEM gimnazijsko maturitetno spričevalo 86/9-74 na ime Goršič Igor.

IZGUBIL sem spričevalo za II letnik avtomehaniške šole. Bračun Franci, Partizanska 6, 63250 Rogaška Slatina.

NA POGREBU svoje mame Cepuš Ane dne 5. 8. 1980 sem na pokopališču v Laškem ali pri gostišču Hum izgubila zlato veržico, ki mi je drag spomin. Prosim poštenega najditelja, da jo proti nagradi vrne ali sporoči na naslov Cepuš, Debro 47, Laško.

V VARSTVO vzamem dveletno punčko na mojem domu. Šifra: »VARSTVO«.

DELO na dom sprejemem. Šifra: »VESTNO«.

MATEMATIKO, fiziko in strojniške predmete inštruiram. Šifra: »USPEH«.

PROJEKTE centralnih kurjav in vodovoda izdelujem. Šifra: »INŽENIR«.

Proizvodno podjetje »Zarja« Petrovče

Komisija za delovna razmerja TOZD Ključavničarstvo

objavlja dela in naloge

KV ključavničarji ali PK ključavničarji – 5 izvrševalcev

za nedoločen čas s 3-mesečno poskusno dobo

pogoji: končana poklicna šola kovinske smeri ali priučeni kovinski delavci. Nagrajevanje in OD po pravilniku o razporejanju čistega dohodka in delitvi sredstev za OD, nadomestila OD in o drugih osebnih prejemkih delavcev TOZD. Nudimo tudi stanovanje v samskem domu.

Ponovno objavljamo

tudi prosta učna mesta za

5 ključavničarjev

Učencem v gospodarstvu poleg nagrade povrnemo še stroške internata oz. prevoza.

V 15 dneh po objavi je treba poslati pismene prošnje z ustrežno dokumentacijo na naslov: Proizvodno podjetje »Zarja« Petrovče – 63301 Petrovče.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljube mame in stare mame

ELIZABETE MIRNIK

iz Medloga

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znanjem in prijateljem za pomoč. Posebna hvala najbližjim sosedom, za požrtvovalno pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala duhovnikom za opravljen obred in poslovitve besede. Hvala vsem za številno spremstvo na njeni zadnji poti.

Žalujoči:

hčerki Ela in Danica z družinama

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega očeta, moža in dedka

STANKA DEŽANA

se iskreno zahvaljujemo vaščanom Tovstega, kolektivom: Bor, TIM, in Zdravilišču Laško, duhovniku, godbi, rudarski častni straži, govorniku Urankarju in vsem, ki so darovali vence in cvetje ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala lepa!

Žalujoča družina Dežan

OBVESTILO

ZAVEZANEC PRISPEVKA ZA STAROSTNO ZAVAROVANJE KMETOV ZA LETO 1980

Zavezanci prispevka za starostno zavarovanje kmetov imajo v skladu s 37. in 38. členom zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79), pravico vložiti zahtevek za ugotavljanje možnosti plačevanja odmerjenega prispevka. Zmožnost plačevanja odmerjenega prispevka bo komisija obravnavala ekonomsko šibkim zavezancem.

Zahtevek za ugotavljanje zmožnosti plačevanja odmerjenega prispevka za starostno zavarovanje kmetov, je treba vložiti v petnajstih dneh po objavi odmernih razporedov.

Vloga se naslovi na »OBČINO CELJE – Trg svobode št. 9 – Komisiji za ugotavljanje zmožnosti plačevanja prispevka za starostno zavarovanje kmetov«.

Razporedi o odmerjenih obveznostih zavezancev starostnega zavarovanja kmetov bodo zavezancem na vpogled od 18. avgusta 1980 do 27. avgusta 1980 na sedežih krajevnih skupnostih.

SLOVENIJALES DO LIK »SAVINJA« CELJE o.s.o., Mariborska 116, Celje

Komisije za delovna razmerja

delovne skupnosti skupnih zadev, delovne skupnosti za komercialno, tehnološko in razvojno investicijska dela in TOZD Žaga

objavljajo naslednja prosta dela in naloge:

1. Izvajanje izobraževanja
2. Vodenje razvojno investicijske delovne skupine
3. Opravljanje servisno-montažnih del na terenu
4. Vodenje izmene

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

Pod 1.:

– višješolska izobrazba ustrezne smeri

– dve leti delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Pod 2.:

– visokošolska izobrazba ustrezne smeri

– pet let delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Pod 3.:

– poklicna šola mizarske smeri

– eno leto delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Pod 4.:

– delovodska šola lesne smeri

– dve leti delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah

Vloge kandidatov bomo sprejemali v 15-ih dneh po objavi oglasa v kadrovski službi delovne organizacije, kjer vam nudimo tudi ustrezne informacije; v nadaljnjih 30-ih dneh bomo kandidate obvestili o izbiri.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE

Kadrovsko-socialni sektor

Na podlagi določil 22. čl. TZDR (Ur. list SRS št. 24/77) določil Pravilnika o delovnih razmerjih TOZD Serijska proizvodnja ter sklepa Komisije za medsebojna delovna razmerja TOZD Serijska proizvodnja z dne 13. 8. 1980 oglašamo potrebe po:

1. strojnih tehnikih za opravljanje del v konstrukciji

Pogoj: končana srednja šola strojne smeri in najmanj 2 leti delovnih izkušenj

2. projektantu

Pogoj: – dipl. inž. strojništva ter eno leto delovnih izkušenj ali

– inženir strojništva ter 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju podobnih del

– aktivno znanje enega tujega jezika

3. vzdrževalcu orodij I. (2 potrebi)

Pogoj: KV orodjar in 3 leta delovnih izkušenj

Delo se združuje za nedoločen čas. Osební dohodek je v skladu s Pravilnikom o delitvi sredstev za osebne dohodke v TOZD Serijska proizvodnja. Projektantu bomo nudili tudi stanovanje.

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje, naj naslovo pismo ne vlože z dokazili o izobrazbi na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3.

Objava velja do zasedbe! Srečno!

TV SPORED

NEDELJA, 24. 8.

9.50 POROČILA (Lj)
9.55 VIKING VIKI, otroška serija (Lj)
10.20 UGRABLJEN, mladinska nadaljevanka (Lj)
10.45 FESTIVAL MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV V CELJU (Lj)
11.10 D. Marković: ODPISANI, TV nadaljevanka (Lj)
12.10 TV KAZIPOT (Lj)
12.30 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
13.30 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (Zgb)
14.05 POROČILA (do 14.10) (Lj)
15.50 POROČILA (Lj)
15.55 SPLIT: ATLETSKO PRVENSTVO JUGOSLAVIJE, prenos (Lj, Zg)
18.30 POTOPLJENA MESTA: RT STARI ULICINJ (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 M. Stojčević: KITAJSKA VA- ZA, drama TV Zagreb (Lj)
21.30 DOKUMENTARNA ODDAJA (Lj)
22.00 V ZNAMENJU (Lj)
22.15 RISANKA (Lj)
22.25 ZABAVNO-GLASBENA ODDAJA (N. Sad)
22.40 ŠPORTNI PREGLED (Bgd)

Oddajniki II. TV mreže:

16.10 TV DNEVNIK (Sa)
16.25 NEDELJSKO POPOLDNE (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Sa)
20.00 SONČNO MESTO, dokumentarna oddaja (Bgd II)
20.50 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.00 GLASBENA ODDAJA (Bgd II)
21.30 OKUS PO ČAJU Z RIŽEM, japonski film (do 23.15) (Zgb II)

PONEDELJEK, 25. 8.

17.15 KMETIJSKA ODDAJA TV BEOGRAD (Lj)
18.15 POROČILA (Lj)
19.20 MINIGODCI V GLASBENI DEŽELI (Lj)
19.35 OBZORNIK (Lj)
19.45 MLADINSKA ODDAJA (Sa)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 H. Lichtenfeld: ZRELOSTNI IZPIT, zahodnonemška TV drama (Lj)
21.50 V ZNAMENJU (Lj)
22.05 KULTURNE DIAGONALE (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 SLONČEK MAMFI (Sa)
18.30 ŠOLA ZA JUNAKE (Bgd I)
18.45 GLASBENA MEDIGRA (Lj II)
19.00 TELESPORT (Zgb II)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd II)
20.00 ZNANOST (Bgd II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.10 CESARE BIROTTEAU, serijski film (Zgb II)
22.05 KRONIKA STRUŠKIH VEČEROV (do 23.05) (Sk II)

TOREK, 26. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 COLARGOL, lutkovna nadaljevanka (Lj)
18.15 ZDOMSKE PESMI MLADENARODELLE (Lj)
18.35 OBZORNIK (Lj)
18.45 VELIKA IZKUŠNJA, oddaja iz cikla ČAS, KI ŽIVI (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 MEDNARODNA OBZORJA: GREŠNI KOZEL (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.55 PRIJETNI KOTIČEK, zgodba iz TV nanizanke AMERIŠKE NOVELE (Lj)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 IZ BALETNEGA ARHIVA NAŠE TV HIŠE (Lj)

SREDA, 27. 8.

17.50 POROČILA (Lj)
17.55 VELIKE RAZSTAVE, dokumentarna serija (Lj)
18.20 GLASBENI TRIANGLI: STOCKHAUSEN IN TOLKALA (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)
19.00 NE PREZRITE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 REPORTAŽA PRED ODDAJO IGRE BREZ MEJA (Bgd)
20.05 Diest: IGRE BREZ MEJA, prenos (EVR, Bgd)
21.35 V ZNAMENJU (Lj)
21.50 625 (Lj)

ČETRTEK, 28. 8.

18.10 POROČILA (Lj)
18.15 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE, otroška oddaja TV Bgd (Lj)
18.45 OBZORNIK (Lj)

18.55 DJERDAP, reportaža TV Beograd (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: ZADNJA NALOGA, ameriški film (Lj)
21.40 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.45 JAZZ NA EKRANU: KVAR-TET GARY BURTON (Lj)
22.05 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 OTROŠTVO MLADOSTI (Sa)
18.45 POEZIJA (Bgd I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Ti)
20.00 3-2-1... GREMO (Zgb)
23.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (do 23.05) (Zgb II)

PETEK, 29. 8.

17.55 POROČILA (Lj)
18.00 LETI, LETI, PIKAPOLONICA (Lj)
18.15 DRUŽINA SMOLA, madžarska risana serija (Lj)
18.40 OBZORNIK (Lj)
18.50 POJE VAM MAJDA SEPE (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIKCAK (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
20.00 "ZEMLJO MOJA", glasbena oddaja (Lj)
21.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
21.05 BLAKOVH SEDEM, serijski film (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)
22.10 NOČNI KINO: 92 VČERAJS-NJIH MINUT, švedski film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (Bgd I)
18.15 MALI SVET (Zgb)
18.45 MUPPET SHOW (Zgb)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 GOST UREDNIK (Zgb II)
21.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb II)
21.05 ČLOVEK IN ČAS, dokumentarna serija (Sa II)
21.35 GLASBENA ODDAJA (N. Sad)
21.55 IGRANI FILM (do 23.35) (Zgb I)

SOBOTA, 30. 8.

14.50 POROČILA (Lj)
14.55 400-LETNICA LIPICE, prenos (Lj)
18.45 REZERVIRAN ČAS (Lj)
17.00 EVROPSKO KOŠARKARSKO PRVENSTVO ZA MLADEN, prenos iz Celja (Lj)
18.30 NAŠ KRAJ (Lj)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. JUGOSLAVIJO - DANILO ŽIV-KOVIĆ
2. NADALINA - B.DVORNIK IN O. DRAGOJEVIĆ
3. APUTAMENTI - PEPEL IN KRI
4. COMING UP - PAUL MCCARTNEY
5. ONCE UPON A TIME - DONNA SUMMER

KUPON za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Vesna Kolka, Plečnikova 1 a, Celje
Karlinca Vrečko, Ponikva n. h.

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

1. STOL JE NAJVIŠJI VRH - AVSE-NIK
2. KELNERICA - GORENJCI
3. NA VSEH STRANEH SVETA - SLAK
4. RODNI KRAJ - KVINTET ŠTATENBERG
5. POSTONJSKA JAMA - SLAK

KUPON za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

CESTNO PODJETJE CELJE, n. sol. o. TOZD ASFALT KAMNOLOM VELIKA PIREŠICA, n. sol. o. VELIKA PIREŠICA

Komisija za delovna razmerja ponovno objavlja prosta dela in naloge

- VZDRŽEVANJA ELEKTRO NAPRAV (obratni električar) IN

- OPRAVLJANJE MERITEV ZA GRADNJO CEST

(laborant - merilec)

Pogoji: Za sprejem prostih del in nalog vzdrževanja elektro naprav se zahteva delavec s končano poklicno šolo elektro smeri in 2 leti ustreznih delovnih izkušenj pri vzdrževanju elektronaprav. Stanovanje po dogovoru.

Za opravljanje meritev za gradnjo cest se zahteva delavca s končano gradbeno srednjo šolo ali drugo ustrežno srednjo šolo in 3 leta prakse v cesto-gradnji. Žaželen je opravljen tudi seminar s področja mehanike tal, meritev tal in posameznih cestnih konstrukcij pri pristojnih Zavodih ZRMK, ali IGH.

Pismene prijave z dokazili sprejema kadrovska služba DO, Lava 42 Celje, 15 dni od dneva objave. Prijavljeni prejmejo odgovore v 30 dneh po poteku objave.

DELAVSKA UNIVERZA Žalec

objavlja prosta dela in naloge

tajnika DU

za nedoločen čas

Pogoji: administrativni tehnik brez delovnih izkušenj ali administrator s tremi leti delovnih izkušenj.

Prijave sprejema Delavska univerza Žalec, do 5. 9. 1980.

TOZD transport, ki je v sestavi KK Šentjur

razpisuje po sklepu delavskega sveta prosta vodilna dela in naloge

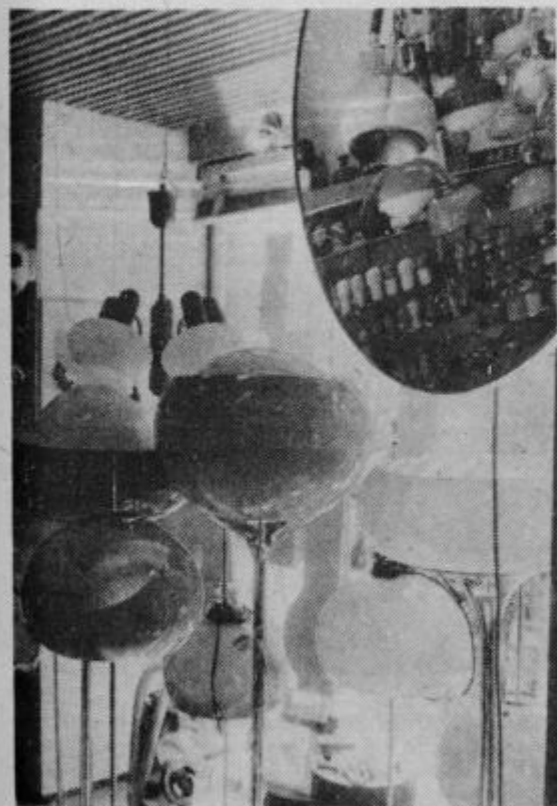
VODJA TOZD TRANSPORT

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima visoko strokovno izobrazbo strojne smeri in 2 leti delovnih izkušenj ali
- višjo strokovno izobrazbo strojne smeri in 5 let delovnih izkušenj
- da ima osebnostne družbenopolitične in moralnoetične vrline
- da izpolnjuje pogoje v smislu 511. člena zakona o združenem delu

Poskusno delo 3 mesece
Prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naslov: KK Šentjur - za razpisno komisijo.

Poiščite v... ELEKTRU

Več kot odlično - bi lahko rekli za izbiro vseh vrst svetil, ki so na voljo kupcem. V Elektru pa je na voljo tudi set za umivanje zob.

kovinotehna
tozd tehnična trgovina

RADIO CELJE

SPORED OD 21. 8. DO 27. 8. 1980

ČETRTEK, 21. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.20 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 Zabavni globus, 16.45 V četrtek za vas (vmes ob 17.00 Humoreska), 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 22. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 23. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 24. 8.: 10.00 Poročila, 10.05 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Onkraj srebrne črte, 11.00 joj, kam bi del - zadnji pešec, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 25. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Sportno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodno-zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novice, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 26. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Vedri zvoki, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 27. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Domači ansambli, 17.30 Rezerviran čas, 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ GRŠKE POPOTNE MALHE

DELFI – ORLOVO GNEZDO

Pod Mont Parnasom se skriva ena najlepših vasic, kar smo jih videli ob poti – Arahova. Kot številne druge vasi v Grčiji so hiše te vasi navidezno povsem brez reda nametane v pobočje gore in vas je zagotovo širša kot daljša. Privlačnost pa ji ne daje le izredna lega, marveč predvsem bližina enega najlepših antičnih spomenikov, ki je v bližnjih Delfih in slikovita glavna ulica, ob kateri je vsaka hiša trgovina ali restavracija. Tod res ni bilo težko podleči skušnjavi zapravljanja, še posebej zaradi res nizkih cen, ki pa so ob dvomljivi kakovosti gotovo razumljive.

Delfi ostajajo v zgodovini evropske civilizacije zapisani kot najvplivnejše in najmogočnejše grško preročišče in svetišče boga Apolona. To nikakor ni bilo naključje, kot ga opisuje legenda. Prej je bilo dobro premišljena poteza, kajti okolje je v svoji divji sugestivnosti kaj primerno, da zbudi prepričljive občutke v nadnaravno, božje. Svetišča in številni

drugi objekti v Delfih so vtisnjeni ob grozeče strmine Mont Parnasa, ki ga sonce vsak hip obarva drugače, bližina prelepega morskega zaliva pri Iteji pa vtis divje privlačnosti in lepote le še podkrepí. Od osmega do četrtega stoletja p.n.š. so Delfi postali najbogatejše in naj-

PIŠE

15

BRANKO STAMEJČIČ

vplivnejše grško svetišče. Številna darila in žrtve bogovom so tu omogočila razcvet bogastva, ki domala nima primere. Vendar je pomen Delfov večplasten. Kajti to ni bilo le versko središče in preročišče. S svojim mogočnim vplivom je posegalo v politiko, umetnost, šolstvo. Tu so se rodile za tedanje čase naravnost revolucionarne zamisli. Iz Delfov izvira odlo-

čitev o osvoboditvi sužnjev. Tod so spočeli misel, da se je za vsakršni greh mogoče tudi odkupiti, tukaj se je razbohotila umetnost, tu so odločali o pravni ureditvi mestnih državic, osvajanju kolonij, tu so bile rojene zamisli olimpijskih iger.

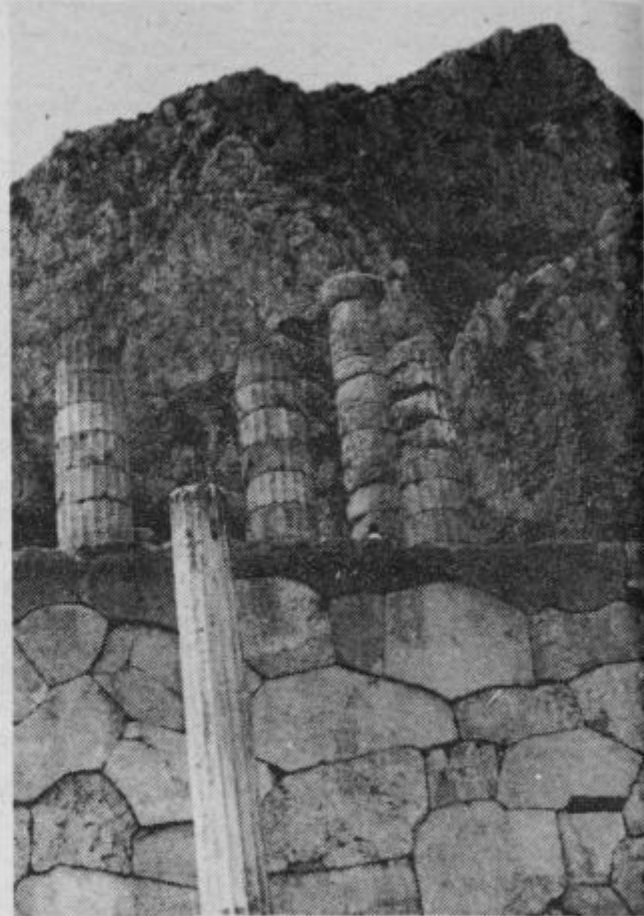
Vpliv Delfov in moč tega svetišča ni upešala vse do rimskih časov, ko so Delfe zavzeli Rimljani in jih predvsem po »zaslugi« Nerona tudi dodobra oropali. Ostanke svetišča so številni in svoji bornosti navkljub dajejo obiskovalcu možnost temeljite predstave o tem kraju v njegovi zgodovini. Vijugasta pot vodi obiskovalca mimo ostankov številnih zakladnic, v katerih so shranjevali kraljevsko bogata darila, s katerimi so antični Grki želeli kupiti ugodno preročstvo in milost bogov.

Osrednje svetišče v Delfih je prelepe tempelj boga Apolona, ki je bil podprt s štiriinštiridesetimi mogočnimi stebri, od katerih pa je ostalo le pet ne v celoti ohranjenih jonskih stebrov sestavljenih

iz mogočnih kamnitih kolutov. Pot vodi naprej do dobro ohranjenega polkrožnega odprtega gledališča in še višje, že povsem pod Mont Parnasom, do velikega atletskega stadiona. In v vseh teh točkah se odpira prelep pogled na zaliv Itee in dolino, kjer se v vsem bogastvu svojega zelenja bohoti pragozd oljčnih dreves. Pokrajina se spušča v blagih terasah posejanih z redkim drevjem iz katerega, le streljaj pod cesto, gleda pravi mali biserček med antičnimi templji – svetišče boginje Atene.

V svoji majhnosti je to svetišče najbolj ljubeč spomenik antike, kar smo jih videli ob poti. Le trije dvobarvni stebri so ostali od tega krožnega svetišča. Malo, a dovolj, da ostanejo vtisi še bogatejši in lepši. Prav to svetišče so postavili v čast osvoboditve sužnjev.

Pot se je bližala koncu. Le še ena postaja ob poti nas je čakala. Največja neznanka in hkrati največje presenečenje divje, neugnane lepote – Meteora.

Skrto v pobočjih Mont Parnasa, pod divjimi stenami vsak hip spreminjajočih se barv, spominja svetišče Delfi na pravo orlovo gnezdo

ŠEMPETERČANI ZA RIBIŠKEGA CARJA

Med ribiči so izredno priljubljena tekmovanja za takoimenovanega ribiškega carja, torej tistega, ki na tekmovanju ulovi največjo ribo in potem s krono in zelenim plaščem caruje do naslednjega tekmovanja. Člani ribiške družine Sempeter (ta slavi letos 25 let) pripravljajo v nedeljo, 24. avgusta, družinsko tekmovanje za ribiškega carja.

Prvo takšno tekmovanje so izvedli leta 1971 pri Grobelskem mostu na Savinji, kjer je postal prvi ribi-

ški car Janko Fale, ki je ulovil mreno težko 1,25 kg.

Od takrat dalje so tekmovanja vsako leto, lani pa je zmagal Boško Veselinovič, ki bo letos tudi branil naslov ter si poskušal mandat carja še podaljšati.

Vsi družinski ribiči pa mu obljubljajo hudo konkurenco. Zbrali se bodo v nedeljo, 24. avgusta ob 6. uri zjutraj pred svojim ribiškim domom v Preserju, kjer je tudi ribnik. Z namakanjem trnkov in iskanjem ribiške sreče bodo začeli ob 7. uri, tekmovanje pa bo tra-

jalo tri ure. Zatem bodo razglasili rezultate in najboljšega ribiča tistega dne oblekli v svečano zeleno obleko ter mu položili na glavo krono in ga tako ovekovečili za ribiškega carja. Na dosednji podobnih tekmovanjih je bila ulovljena največja riba krap in sicer v ribniku Preserje teže 2,66 kg. Po tekmovanju bo tako kot vedno na podobnih srečanjih ribiško veseljačenje, kamor so vabljeni tudi tisti, ki se ne bodo vključili v tekmovanje.

T. VRABL

Prijetna novost za bralce DELA in NOVEGA TEDNIKA!

Od 1. avgusta dalje lahko na oglasnem oddelku Novega tednika v Celju, na Trgu V. kongresa 3 a naročite:

- mali oglas
- osmrtnico
- zahvalo

tako za dnevnik Delo kot za Novi tednik.

Ko bom velik, bom tudi jaz pilot, si je verjetno mislil tale fantič, ki je z zanimanjem spremljal dogodke na letališču. Vsekakor je bil letalski miting lepa priložnost za mlade, da od blizu vidijo najrazličnejša letala, helikopterje in makete. To pa je tudi priložnost, da celjski Aeroklub pridobi nove mlade člane.

Turboreakcijski helikopter našega vojnega letalstva je na mitingu razen tega, da je vozil padalce, izvedel tudi demonstracijo svojih sposobnosti. Prav gotovo tako velike letalske prireditve, kot je bila v soboto v Celju, ni mogoče speljati brez pomoči vojnega letalstva, kar pa je tudi dobra šola za bodoče in sedanje pilote.

Gledalci na letališču v Levcu so se zabavali na različne načine. Tisti, ki jih ni zanimalo dogajanje v zraku, so poskusili svojo srečo pri srečolovu, drugi so se ustavili v luna parku, ki je bil postavljen pred letališčem, nekateri pa so to priložnost izkoristili za klepet s prijatelji, saj si na mitingu lahko srečal marsikoga.